

Onsdag den 5. maj 2010 (D)

1

87. møde

Onsdag den 5. maj 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime). Skatteministeren, klima- og energiministeren samt ministeren for ligestilling deltager i spørgetimen.

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid). (Se nedenfor).

1) Til statsministeren af:

Per Dalggaard (DF):

Hvor længe og i hvilket omfang mener statsministeren, at Danmark skal yde en økonomisk indsats omkring efterforskning efter råstoffer i og omkring Grønland, når hele det danske Folketing -bortset fra Dansk Folkeparti - har accepteret kvit og frit at forære alle ressourcer til grønlænderne?

(Spm. nr. S 1804).

2) Til statsministeren af:

Per Dalggaard (DF):

Hvilke fordele har Danmark af en fortsat efterforskning efter råstoffer i og omkring Grønland?

(Spm. nr. S 1805).

3) Til statsministeren af:

Mette Gjerskov (S):

Mener statsministeren, at hans udtalelse på samrådet den 23. februar 2010 om klimatopmødet »Nej, der er ikke lavet en skriftlig evaluering. Vi påtænker heller ikke at lave en samlet, skriftlig evaluering« var i overensstemmelse med sandheden?

(Spm. nr. S 2078).

4) Til statsministeren af:

Mette Gjerskov (S):

Fortryder statsministeren sin udtalelse på samrådet den 23. februar 2010 om klimatopmødet »Nej, der er ikke lavet en skriftlig evaluering. Vi påtænker heller ikke at lave en samlet, skriftlig evaluering«?

(Spm. nr. S 2079).

5) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren, at danske supermarkeder gør tilstrækkeligt for at leve op til deres samfundsansvar, og støtter ministeren i den sammenhæng Forbrugerrådets initiativ omkring »Fair Play« i den danske detailbranche?

(Spm. nr. S 1993).

6) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren det tilfredsstillende, at Forbrugerrådet i en europæisk undersøgelse om detailkæders politikker for arbejdsforhold og handelsrelationer i udviklingslandenes leverandørkæder kan konstatere, at der generelt mangler politikker og adfærdskodeksforanstaltninger i supermarkederne, der kan sikre, at handelsrelationerne til leverandørerne af etisk mærkede produkter er fair?

(Spm. nr. S 1998).

7) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Statens Serum Institut uden varsel har skiftet pneumokokvaccinen ud med en anden, hvilket både SST og overlæge Carsten Heilmann vurderer er u hensigtsmæssigt?

(Spm. nr. S 2049).

8) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at diabetespatienter stadig har svært ved at få bevilget en glukosesensor, selv om det vil være en »god forretning« for Danmark og give patienten færre følgesygdomme i det lange løb?

(Spm. nr. S 2050).

9) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karen J. Klint (S):

Mener ministeren, at det er korrekt at kalde udviklingen i anvendelsen af tvang i psykiatrien stabil, som det sker i Sundhedsstyrelsens opgørelse over anvendelse af tvang i psykiatrien for 2008, når det af materialet fremgår, at der i perioden 2000-2008 til trods for et fald på 474 patienter er sket en forøgelse af antallet af patienter på 329 personer, der er berørt af tvang, og selve antallet af tvangsforanstaltninger er steget med 3.298?

(Spm. nr. S 2064).

10) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karen J. Klint (S):

Er ministeren enig med Sundhedsstyrelsen, når den i opgørelse over anvendelse af tvang i psykiatrien for 2008 noterer, at Sundhedsstyrelsen har påpeget, at der generelt set bør foregå en kontinuerlig og målrettet indsats for at nedbringe anvendelsen af tvangsforanstaltninger, og er ministeren enig i, at løsningen ikke er at erstatte anvendelsen af fysisk magtanvendelse med tvangsmedicinering?

(Spm. nr. S 2067).

11) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Line Barfod (EL):

Mener ministeren, at det er vigtigst, at en kommune holder loven eller holder den økonomiske ramme udstukket af regeringen?

(Spm. nr. S 2075).

12) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Line Barfod (EL):

Vil ministeren straffe en kommune, hvis de har brudt regeringens økonomiske ramme, fordi de har overholdt lovgivningen, f.eks. om minimumstimetil i skolerne, hjælp til handicappede, samtaler med arbejdsløse osv.?

(Spm. nr. S 2076).

13) Til klima- og energiministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det er udtryk for en ambitiøs klima- og energipolitik, at det nuværende tempo i omstillingen til vedvarende energi vil føre til, at Danmark bliver uafhængigt af fossile brændstoffer i 2175?

(Spm. nr. S 2058).

14) Til klima- og energiministeren af:

Per Clausen (EL):

Vil ministeren følge Klimakommissionens anbefalinger om, hvornår Danmark skal være uafhængigt af fossile brændstoffer?

(Spm. nr. S 2059).

15) Til ministeren for ligestilling af:

Julie Rademacher (S):

Mener ministeren, det er et ligestillingsproblem, at der er 2,5 gange flere mandlige iværksættere end kvindelige i Danmark, og hvad har ministeren tænkt sig at gøre for at fremme ligestillingen blandt iværksættere?

(Spm. nr. S 2077).

16) Til ministeren for ligestilling af:

Julie Rademacher (S):

Mener ministeren, det er et ligestillingsproblem, at mænd fortsat er bedre end kvinder til at etablere levedygtige virksomheder og skabe vækst, til trods for at kvindelige iværksættere på papiret er dygtigere end mændene?

(Spm. nr. S 2082).

17) Til socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Hvad er ministerens holdning - som konservativ minister - til, at den konservative ordfører under behandlingen af lovforslag nr. L 200 sagde, at »Det Konservative Folkeparti finder generelt, at lejeloven er for restriktiv, i forhold til at udlejer og lejer kan lave deres egne aftaler«?

(Spm. nr. S 2071).

18) Til socialministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvilke kommentarer har ministeren til, at fattigdommen stadig stiger i Danmark og navnlig i Nordjylland, og vil ministeren f.eks. tage initiativ til at afskaffe fattigdomsskabende ydelser, såsom kontant-hjælpsloft, starthjælp og 450-timers-reglen, eller er der andre tiltag, ministeren vil tage?

(Spm. nr. S 2072, skr. begr.).

19) Til socialministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvilke overvejelser vedrørende igangsættelse af energi- og klimareivering af den danske almene boligmasse for at nedbringe energiforbruget, CO₂-udslippet og sikre tiltrængt beskæftigelse inden for byggefagene gør ministeren sig?

(Spm. nr. S 2080).

20) Til forsvarsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Er regeringens løfte om 535 ekstra job i Nordjylland fra forsvarsforliget fra 2004 blevet indfriet, og vil ministeren i den forbindelse oplyse, hvor mange der rent faktisk var ansat i 2004, og det aktuelle tal i dag?

(Spm. nr. S 2084, skr. begr.).

21) Til forsvarsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvordan hænger det, at forsvaret har foreslået massive besparelser og udliciteringer ved tjenestestederne i Nordjylland - tilsyneladende for at spare lønkroner - sammen med, at arbejdet fortsat skal udføres og konsekvensen vil være, at gode nordjyske job vil gå tabt, og at det vil bidrage til at trække Danmark skævt?

(Spm. nr. S 2085).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Lovforslag nr. L 216 (Forslag til lov om ændring af øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og lov nr. 524 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m., lov om afgift af konsum-is, lov om tobaksafgifter og lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. (Forhøjelse af tillægsafgiften for alkoholsodavand, indførelse af tillægsafgift for cider- og frugtvinbaserede alkoholsodavand og forhøjelse af tobaksafgiften)).

Magnus Heunicke (S) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 242 (Forslag til folketingsbeslutning om ændringerne af reglerne for tilladelser, til erhvervsmæssig personbefordring) og

Beslutningsforslag nr. B 243 (Forslag til folketingsbeslutning om mulighed for kommunale sikkerhedskrav til lastbilkørsel i byerne).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Yderligere har udenrigsministeren meddelt mig, at ministeren i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, ønsker at give Folketinget en skriftlig redegørelse om Europarådets virksomhed og Danmarks deltagelse heri.

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Redegørelsen vil komme til forhandling tirsdag den 18. maj 2010.

Endvidere har medlemmer af Folketinget Jesper Petersen (SF) m.fl. meddelt mig, at de ønsker at tage følgende beslutningsforslag tilbage:

Beslutningsforslag nr. B 185 (Forslag til folketingsbeslutning om informantordning til afsløring af skattesvindler via skattely).

Hvis der ikke er nogen, der ønsker at optage forslaget, er det bortfaldet.

Det er bortfaldet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime). Skatteministeren, klima- og energiministeren samt ministeren for ligestilling deltager i spørgetimen.

Kl. 13:01

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget skatteministeren og klima- og energiministeren, som tillige er minister for ligestilling.

Til skatteministeren er anmeldt følgende spørgsmål: Jesper Petersen (SF)

Karsten Hønge (SF)

Simon Emil Ammitzbøll (LA)

Til klima- og energiministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Mette Gjerskov (S)

Anne Grete Holmsgaard (SF)

Margrethe Vestager (RV)

Per Clausen (EL)

Ole Hækkerup (S)

Ida Auken (SF)

Julie Rademacher (S)

Kim Mortensen (S)

Ole Vagn Christensen (S)

Benny Engelbrecht (S)

Det er sådan, at vi med god vilje kan nå otte; det skulle svare til 64 minutter, hvis tiden bruges fuldt ud, og vi har 1 time til rådighed. Så forventningen er, at den sidste, der får ordet til klima- og energiministeren, vil være fru Ida Auken. Så har jeg registreret i det, der er anmeldt over for mig, at hr. Ole Hækkerup har byttet med fru Julie Rademacher i rækkefølgen. Er det korrekt, at det er det, man ønsker? Så det er ikke noget, formanden bare har siddet og gjort. Flot.

Vi går i gang med spørgetimen. Det første spørgsmål er som sagt til skatteministeren, og den første, der får ordet, er hr. Jesper Petersen – som har meldt afbud lige nu, får jeg at vide af sekretæren her. Det betyder, at vi kan rykke en spørger mere på listen til klima- og energiministeren.

Den første, der så får spørgsmål til skatteministeren, er hr. Karsten Hønge. Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 13:03

Spm. nr. US 124

Karsten Hønge (SF):

Som erhvervsordfører for SF har jeg jo bemærket, at skatteministeren interesserer sig svært meget for forholdet mellem SF og erhvervslivet. Og så vil jeg da starte med at sige tak, for jeg har faktisk mødt mange efter SF's landsmøde, der ikke var helt klar over, at Nøvozymes' direktør faktisk talte på SF's landsmøde. Men med skatteministerens mellemkomst fik vi vist de sidste med, og det havde vi ikke klaret uden ministeren, så ministeren skal have mange tak for at have hjulpet med til at fortælle befolkningen, at der faktisk er et glimrende forhold mellem SF og erhvervslivet.

I begyndelsen, da jeg hørte ministeren udtale sig om og kloge sig på, hvilke talere SF skulle have på sine landsmøder, tog jeg det

egentlig i første omgang som et udtryk for god værkstedshumor. Alt så, mener ministeren virkelig, at ministeren skal optræde som smagsdommer over, hvem vi skal have som talere på vores landsmøde? Og hvis ministeren virkelig mener det, vil ministeren så ikke udarbejde en erhvervskanon, sådan at både erhvervsledere og partier fremover kan navigere imellem, hvem det er, der må tale på hvilke landsmøder. Mener ministeren, at erhvervsledere, der i øvrigt er i stand til at lede store, dynamiske virksomheder, skulle have brug for en barne pige til at fortælle dem, hvad de egentlig selv har bedst af?

Kl. 13:04

Formanden:

Tak. Så er det skatteministeren.

Kl. 13:04

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg kan starte med at sige, at alle jo heldigvis har mulighed for at udtale sig i Danmark, så det kunne jeg aldrig finde på overhovedet at blande mig i. På ingen måde. Jeg har jo også bemærket, at man benytter den mulighed, og det synes jeg kun er dejligt.

Men jeg har også fundet anledning til at sige, hvad konsekvenserne måtte være, i det tilfælde – i det tilfælde – at der måtte komme en anden regering. Vi ved jo, hvad det kommer til at betyde. Det betyder benhårde vilkår for erhvervslivet. »Fair Forandring«, som man jo kalder et skatteoplæg, der kun går ud på at styrke selskabsbeskatning og beskatte folk endnu mere, tror jeg for erhvervslivet kommer til at betyde ca. 10 mia. kr. i ekstra byrder. Det synes jeg sådan set man skal være opmærksom på, og det er derfor, jeg finder det glædeligt, at der nu er en diskussion om erhvervslivets vilkår også her i Folketingssalen. Jeg siger sådan set bare stilfærdigt, at det jo er vigtigt, at man får den oplysning spredt ud, og derfor vil jeg gerne takke spørgeren for, at jeg får lejlighed til her i dag at gøre opmærksom på, hvad konsekvensen måtte være, i det tilfælde at der måtte komme en anden regering. For det vil betyde arbejdspladser ud af Danmark, og det vil betyde langt, langt sværere konkurrencevilkår.

Kl. 13:05

Formanden:

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 13:05

Karsten Hønge (SF):

Det er jo tydeligt, at det ærgrer ministeren, at SF har fået nye legekammerater. Men er det ikke også, fordi ministeren hænger fast i en forestilling om, at partierne sådan har patent på eller ejerskab til bestemte vælgergrupper? Jeg ved også godt, at der er meget at tumle med som minister, men har ministeren da fuldstændig overset udviklingen i dansk politik, som indebærer f.eks. – og beklageligvis – at lønmodtagere stemmer på Venstre, men som også indebærer, at virksomhedsledere faktisk godt kan se et potentiale i at have en dialog med SF? Kan ministeren ikke se, at det er et udtryk for en ret gammeldags tænkning, som erhvervslivet da heldigvis har lagt bag sig? Det vil sige: Lagt det bag sig har de jo ikke helt, for milliontilskuddene til V og K ligger der jo stadig væk, mens SF kan få en tale på sit landsmøde. Men jeg tror mere, det er et udtryk for det, som også med god grund kan ærgre ministeren, nemlig at erhvervslivet har taget bestik af, hvem der vinder næste valg.

Kl. 13:06

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:06

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Hvem der vinder næste folketingsvalg, synes jeg man skal overlade til vælgerne. Men jeg skal da ikke tage glæden fra SF; man må gerne gå og underholde med, hvordan man tror virkeligheden kommer til at være. Jeg er dog noget mere realistisk, jeg lader det være op til vælgerne.

Når det så er sagt, kan jeg sige, at det, som SF vel har taget patent på, er at fastlåse sin erhvervspolitik i beton. Den patentanmærkning synes jeg man skal give til SF. Vi ved jo, hvad SF's erhvervspolitik kommer til at betyde. Det bliver langt, langt sværere at drive virksomhed i Danmark, og det er jeg jo glad for at jeg nu får lejlighed til også at sige her i Folketingssalen – og igen tak for det. Der bliver nogle konkurrencevilkår, som betyder, at vi sender arbejdspladser ud af Danmark, og der har jeg sådan set bare stilfærdigt sagt, at det skal man jo være klar over. Man skal være klar over, at der *er* forskel på, hvem der er i regering. Der er jo en grund til, at en borgerlig-liberal regering arbejder for, at vi stadig væk skal kunne konkurrere med udlandet, at vi stadig væk skal have mulighed for at udvikle det danske velfærdssamfund, og at der stadig væk skal være et erhvervsliv. Så har jeg noteret mig, at SF vil give ekstra byrder på ca. 10 mia. kr. til erhvervslivet, og jeg vil så stilfærdigt nævne i dag her i Folketingssalen, at det kommer til at betyde, at der er arbejdspladser, der så ikke kan fastholdes i Danmark, og det synes jeg er en skam.

Kl. 13:07

Formanden:

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 13:07

Karsten Hønge (SF):

Nu fungerer det på den måde, at der ikke er ret meget, der kan siges stilfærdigt, når man er minister, og så er det jo netop, at det slår igennem i offentligheden. Derfor er der selvfølgelig også mange, der har været optaget af, hvad der kan gøre, at ministeren her synes, han skal have anledning til at lave en form for kanon om, hvem der skal tale på hvilke partiers landsmøder.

Jeg mener, at det er et udtryk for, at erhvervslivet godt kan se, hvor fremtidens arbejdspladser ligger, og hvem det er, der i virkeligheden vil være med til at fremelske fremtidens arbejdspladser.

Nu er det jo ikke, fordi jeg sådan unødigt vil sætte flere lus i skindpelsen – og så måske alligevel – men jeg kan da berige yderligere med at sige, at SF også årligt holder fællesseminar for hele folketingsgruppen og DA's ledelse. Vi holder gruppemøder på Børsen, hvor vi mødes med dansk erhvervsledelse. Vi mødes faktisk meget ofte med virksomheder over hele landet. Gad vide, hvad ministeren siger til, at vi endda har haft hr. Villy Søvndal og andre ledere med rundt på besøg på fynske virksomheder både inden for byggeriet, møbelindustrien og jernindustrien? Vi mødes faktisk hele tiden med erhvervslivet til gensidig glæde.

Kl. 13:08

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:08

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er gået op for mig, at SF mødes med forskellige folk fra erhvervslivet – og godt for det vil jeg sige. Det er jo netop den politiske proces. Man må så bare konstatere, at det ikke gør indtryk på SF. Det er ikke sådan, at SF bliver klogere. Hvis man så kunne se, at de blev klogere i den politik, der bliver ført her på Christiansborg, så synes jeg, at man skulle kvittere for det.

Lad mig bare give et banalt eksempel: Da SF gik til forhandlinger om »Grøn Vækst«, lagde man jo op til, at der skulle være et så stort reduktionsbehov med hensyn til, hvad landbruget skulle påbydes for at kunne leve op til nogle miljømål, at det ville betyde, at landbruget skulle lukke. Nu har jeg så set, at SF er begyndt at interessere sig for landbruget. Hr. Ole Sohn har holdt store festlige taler om det. Men der må jeg bare sige, at hykleriet ikke kender nogen grænser. SF siger én ting i forhandlingslokalet på miljøområdet, og på erhvervsområdet siger man det stik modsatte. Det er jeg jo glad for at vi nu får fuld offentlighed om, for det synes jeg at vælgerne fortjener at vide.

Kl. 13:09

Formanden:

Tak til hr. Karsten Hønge.

Næste spørger til skatteministeren er hr. Simon Emil Ammitzbøll, værsgo med spørgsmålet.

Kl. 13:09

Spm. nr. US 125**Simon Emil Ammitzbøll** (LA):

Tak. Jeg vil sådan set bare høre om nogle af regeringens tanker om, hvad vi kan gøre for at gøre Danmark til et rigere samfund. Nu har jeg stået her forskellige uger sammen med nogle af ministerens kollegaer, og jeg kan forstå, at det her med at lave reformer på arbejdsmarkedet ikke rigtig er noget, man er så interesseret i. Det her med at gøre noget i forhold til efterlønnen er man heller ikke så interesseret i. Så er det, at jeg gerne vil give regeringen en chance til, og derfor vil jeg høre, om skatteområdet så ikke er et sted, hvor man kunne gøre noget.

I Liberal Alliance har vi jo en meget fast tro på, at vi er nødt til at øge væksten i det her samfund, hvis vi i fremtiden skal have råd til velfærd. Derfor har vi bl.a. foreslået at halvere selskabsskatten og sætte personskatten ned, så det er lettere at tiltrække virksomheder og kvalificeret arbejdskraft til Danmark. Der vil jeg bare høre skatteministeren, om man kunne overveje at bevæge sig lidt på dette område, når man nu ikke vil bevæge sig på arbejdsmarkedsområdet.

Kl. 13:10

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:10

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan jo starte med at sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, og det er vel også lidt i forlængelse af mit svar til den tidligere spørger, at hvis man er i tvivl om, hvem der arbejder for at skabe vækst i det her samfund, skal man blot høre nogle af de spørgsmål, der bliver stillet i Folketingssalen.

Jeg er som skatteminister meget optaget af, at vi skaber vækst og skaber nogle arbejdspladser i den private sektor, og det er jo helt rigtigt, at skattesystemet er et væsentligt redskab til at skabe de arbejdspladser. Det er også derfor, at vi har lavet en meget omfattende skattereform, som sænker skatten på arbejde, og som gør, at vi bliver endnu mere konkurrencedygtige over for nogle af de lande, som vi konkurrerer med. Det står så i modsætning til det billede, som oppositionen tegner med højere skatter, højere afgifter og arbejdspladser, der sendes ud af Danmark.

Derfor vil jeg sådan set sige, at vi allerede har taget en lang række initiativer. Vi har nu lavet en fuldt finansieret skattereform, som styrker det, vi gerne vil have mere af, nemlig arbejde, og som også sætter ind over for det, vi vil have mindre af, bl.a. forurening, så vi styrker folkesundheden. Det er sund fornuft.

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:11

Derfor spørger jeg for sidste gang: Er vi ikke nødt til at gøre noget for at gøre det mere attraktivt at flytte virksomheder til Danmark og gøre det mere attraktivt for kvalificeret arbejdskraft at komme til Danmark? Og der er en halvering af selskabsskatten og et lavere skattetryk generelt, også for arbejdsindkomster, jo noget af det, man kan gøre. Det er i hvert fald vores bud.

Kl. 13:14

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jo, men altså, jeg vil gerne kvittere for den indirekte ros af Liberal Alliance, som jeg hører i det her svar, nemlig at det, hvis man hører folketingsdebatterne, er tydeligt, hvem der egentlig ønsker vækst. Det tager jeg som en kompliment, for det er sådan set det, vi prøver at styrke hele tiden. Og jeg er fuldstændig enig med skatteministeren i, at det, hvis vi fik en socialdemokratisk-SF-regering, ville blive meget, meget værre, så det er slet ikke noget perspektiv, vi behøver at have en diskussion om. Men sandheden er jo stadig væk, at vi i Danmark har verdens højeste skattetryk, og at vi stadig har en forholdsvis høj selskabsbeskatning, og at vi altså også stadig har en høj marginalbeskatning.

Altså, kunne man ikke gøre noget mere? For det er jo ikke nok at sige, at man har gjort noget i fortiden, og at det så er det. Altså, hvad vil man fremadrettet? Det er der, jeg håber man vil være med. Skatteministeren nævner, at uha, man skal også gøre noget for miljøet og folkesundheden. Det er vel bare en anden måde at sige, at vi skal have transportafgifter og fedtskatter, altså flere skatter, flere afgifter.

Kl. 13:12

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:12

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Først og fremmest skal man jo sørge for, at man har et skattesystem, der opfordrer til og sikrer, at folk har lyst til at gøre en ekstra indsats, også i forhold til selskaber, der har lyst til at etablere sig og være i Danmark for at skabe arbejdspladser. Og derfor ved hr. Simon Emil Ammitzbøll også, at vi har sænket selskabsskatten betragteligt over de sidste 10 år. Derudover skal man selvfølgelig også tage nogle særlige initiativer for, at den enkelte dansker får mere ud af at gå på arbejde. Der har vi jo taget en lang række initiativer gennem de år, vi har siddet med regeringsmagten, men mest markant har vi jo gjort det med forårspakke 2.0, som vi fik vedtaget for et år siden, og som vi nu er i gang med at implementere.

Så jeg er ikke enig i, at vi kun har gjort noget i fortiden. Vi har gjort meget, som også rækker fremad, og det synes jeg faktisk hr. Simon Emil Ammitzbøll skulle glæde sig over og være med til at bakke op om. For alternativet er jo kun én ting, og det er en opposition, som kun vil være med til at have fokus på at gøre det svært at drive virksomhed, og som vil brandskatte folk. Det skal jo siges.

Kl. 13:13

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:13

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er sådan set enig med skatteministeren i, at det var et sørgeligt valg, danskerne havde, hvis det eneste alternativ var, at man kunne få S og SF's skattepolitik; det er sådan set derfor, vi stadig kæmper for at få et liberalt parti repræsenteret i Folketinget også efter næste valg. Og jeg anerkender sådan set også, at skattesystemet er kravlet i den rigtige retning i det seneste årti. Det, som bare er spørgsmålet, er: Hvordan sørger vi for, at Danmark går op på listerne over verdens rigeste lande i stedet for at gå ned på listerne over verdens rigeste lande? Det gør vi kun på én måde, nemlig ved at få øget vækst, og øget vækst kræver altså, at man har tjent penge i erhvervslivet.

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:14

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jamen jeg er da enig i den ambition, der hedder, at vi skal gøre Danmark til et endnu rigere samfund og også til et samfund, der kravler op af den internationale stige, hvad enten vi sammenligner os på uddannelse, på velfærd eller på folkesundhed; der skal vi tage mange initiativer. Og vi er jo ikke færdige endnu, for den dag, en regering siger, at der ikke er mere at gøre, så er man jo sådan set udtømt som regering. Men jeg tillader mig blot at sige, at der *er* gjort meget. Vi *er* i gang med at implementere en skattereform, og når jeg ser på, hvordan Danmark ligger nu i forhold til tidligere, ikke kun på selskabsskatten, men også på personbeskatningen, kan jeg jo se, at det går i den rigtige retning. Der må vi så sige, at én ting jo er at have et skattesystem, som giver gode muligheder for selskaber og privatpersoner, men at en anden ting jo også er at sikre, at det er finansieret, og det skal man, vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, have til at gå hånd i hånd; det er afgørende for regeringen.

Men det er klart, at vi da ikke er færdige endnu; der er mange ting, der skal laves om. Vi er jo i gang med at have en diskussion om fremtidens vækst, det ligger i Vækstforum, og der kommer der mange løbende initiativer, der bliver taget, for det *er* afgørende, at vi har en større vækst, der kan finansiere velfærdssamfundet; det er motoren i ethvert samfund.

Kl. 13:15

Formanden:

Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll, og tak til skatteministeren.

Den næste spørger er fru Mette Gjerskov, og det er til klima- og energiministeren, værsgo.

Kl. 13:16

Spm. nr. US 126**Mette Gjerskov (S):**

Tak. Vi har jo i oppositionen, dvs. Socialdemokraterne og de tre øvrige oppositionspartier, udarbejdet og fremlagt et forslag til en energivision, »Klima Danmark 2050«, om, hvordan man sikrer sig, at Danmark i 2050 baserer sig hundrede procent på grøn energi. Den har vi lavet, fordi vi er noget utilfredse med regeringens slappe klimapolitik, og jo også som en følge af, at man i december havde en fiasko ude i Bella Center, og at man i Danmark så må lave sin egen plan for, hvordan Danmark bidrager til en mere klimavenlig klode.

Det, jeg vil spørge ministeren om, er, om ministeren og regeringen kan tilslutte sig vores klimaplan »Klima Danmark 2050«.

Kl. 13:16

Formanden:

Klima- og energiministeren.

Kl. 13:17

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg takker for spørgsmålet. Jeg kan starte med at kvittere for, at der er enighed om, at Danmark skal blive uafhængig af fossile brændsler. Jeg synes, at det er glædeligt, at vi har den brede enighed om

det spørgsmål, for der er ingen tvivl om, at det bliver et af de helt, helt afgørende spørgsmål i forbindelse med Danmarks fremtid.

Så vil jeg dog lige til det med at sige, at det er en fiasko med København – det kan være, at vi får mulighed for at diskutere det yderligere – sige, at det altså ikke er det indtryk, man kommer hjem med, når man f.eks. som jeg lige har deltaget i mødet i Bonn på Petersberg. Der er der altså det overordnede indtryk, at nu gælder det om at bruge København til at komme videre i processen. Og det lykkedes i høj grad også på det møde, som jeg deltog i.

Hvad angår planen, synes jeg da, der er mange gode takter i den med hensyn til målsætninger som sådan. Men det kan være, at fru Mette Gjerskov kan hjælpe mig med, hvor værktøjskassen lige konkret er, og især også med, hvor pengekassen er, for at vi så indfrier forskellige målsætninger.

Kl. 13:18

Formanden:

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 13:18

Mette Gjerskov (S):

Når ministeren siger, at der er gode takter i det her, betyder det så, at ministeren rent faktisk vil være med til at sætte et årstal, som vi har gjort her, og sige: I 2050 skal vi være hundrede procent baseret på grøn energi i Danmark? Og i 2035 skal vi have en el- og varmeproduktion, som er hundrede procent baseret på grøn energi, så det faktisk kun er transportsektoren, vi efter 2035 accepterer benytter fossile brændsler? Kan ministeren være enig i den ambitiøse målsætning, der ligger her?

Kl. 13:18

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:18

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen jeg er helt enig i, at Danmark skal blive uafhængig af fossile brændsler, og jeg kan da kun sige, at jeg er imponeret over, at man har den viden til at sige, hvordan det så konkret skal gøres, og især også, hvornår det så konkret skal ske.

Der er jeg nu engang sådan indrettet, at når man har nedsat en Klimakommission, ønsker jeg altså at se det resultat først. Det er jo altså en meget, meget kompliceret problemstilling om, hvordan vi knækker den grønne kode. Så det synes jeg sådan set er en måde at føre god politik på, nemlig at man siger: O.k., nu nedsætter vi en kommission med kloge hoveder, og først derefter ser vi så på, hvad der skal være målsætning, og hvad der skal være i værktøjskassen. Alt det andet vil set fra min stol være ret hovsaagtigt.

Kl. 13:19

Formanden:

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 13:19

Mette Gjerskov (S):

Er virkeligheden ikke, at regeringens kommissioner er syltekrukker, hvor besværlige spørgsmål lægges ned og syltes i nogle år? Så kommer kommissionen med et eller andet forslag, og det fejer regeringen af bordet.

Sådan har det været med alle de andre kommissioner, vi har set. Jeg har ikke nogen forventning om, at det skal gå bedre for Klimakommissionen. Det eneste, der kan undre mig, er, hvordan det overhovedet kan lade sig gøre for regeringen at rekruttere folk til de kommissioner, for de må da snart føle sig som totale idioter.

Det, jeg synes er relevant, er, at vi har et land, hvor der er et erhvervsliv, som tigger og beder om at få skabt nye arbejdspladser. Det kan vi gøre ved at give en langsigtet vision om, hvor vi vil hen. Det, vi siger med vores fælles oppositionsoplæg, er: Kære venner ude i erhvervslivet, I kan lige så godt med det samme indstille jer på grøn energi, det er den vej, vi skal, vi er stålsatte på det, vi har sat os et mål.

Det, jeg hører fra regeringen, er: Ja, det kunne da være meget godt at blive fossilfrie engang. Er det virkelig alt, hvad regeringen kan levere til erhvervslivet, til borgerne og for den sags skyld som signal til resten af verden?

Kl. 13:20

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 13:20

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu vil jeg sige, at når man rejser rundt i verden, er det ikke, fordi folk ikke synes, at Danmark er en ret interessant case, når vi ser på Danmarks grønne position og især også på, hvad Danmark har at byde på.

Så vil jeg nok også sige, at en sprogbrug som næsten totale idioter tror jeg i hvert fald ikke er noget, som dem, der sidder i de der kommissioner, vil være særlig glade for at høre, så skal vi ikke lige på det punkt finde kammertonen?

Selvfølgelig skal der handles. Det er vi så også i fuld sving med at gøre. Men igen: Her er der altså tale om, at vi skal have det helt, helt lange lys på, og at vi skal være i stand til at omlægge vores energiforsyning, hele vores energisystem osv. Og der må jeg altså sige, at der har jeg lidt svært ved at se, at det sådan skulle give fuldstændig problemer, at man siger, at nu afventer man altså en rapport fra kommissionen, der kommer den 28. september. Det er altså ikke sådan oceaner af år ude i fremtiden, snarere tværtimod.

Kl. 13:21

Formanden:

Tak til fru Mette Gjerskov.

Næste spørger er fru Anne Grete Holmsgaard med spørgsmål til klima- og energiministeren. Værsgo.

Kl. 13:21

Spm. nr. US 127

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt starte med at sige, at der jo ikke kan være meget hovsa i at bede om et svar på, hvornår Danmark skal være ude af de fossile brændsler, da det er sådan cirka 4 år siden, at den tidligere statsminister sagde, at Danmark skulle være det. Altså, 4 år er dog trods alt et stykke tid, hvor man godt kunne have gjort sig nogle overvejelser.

Men jeg vil gerne spørge klimaministeren, om hun har fantasi til at forestille sig, at målet med at komme ud af de fossile brændsler i energiforsyningen kan være senere end 2050.

Kl. 13:22

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:22

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Man kan sådan set have fantasi til meget, og igen er det her altså en meget, meget kompliceret proces, og jeg tror, at det vil være meget dumt af mig, når jeg nu netop ønsker at føre faktabaseret politik, ønsker at lade mig oplyse på baggrund af en Klimakommission, så på forhånd at sige, hvad jeg tror der går hen og bliver deres tidshorisont og vel at mærke så også den tidshorisont, som regeringen i sig selv

lægger ned over det. Der må jeg sige, at jeg altså vil forbeholde mig retten til netop at se den rapport, før jeg udtaler mig om det.

Kl. 13:24

Kl. 13:22

Formanden:

Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 13:22

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu er det sådan, at ministerens forgænger, Connie Hedegaard, jo har været med til i EU at sige, at EU skal have nedbragt sit udslip af drivhusgasser med et sted mellem 80 og 95 pct. inden 2050. Jeg går ud fra, at det også er baseret på solid politik, at man arbejder for det og siger ja til det.

Det betyder jo, at hvis Danmark bare skal tage sin relative andel af det, skal Danmark have en energiforsyning, der er hundrede procent vedvarende inden 2050. Det er derfor, jeg spørger ministeren: Er det så seriøs politik, det, man har lavet i EU? Forestiller man sig, at det er de andre lande, der skal tage det træk, eller skal Danmark, der har et meget højt udslip, tage sin del af det? Kan det så – hvis man er seriøs – overhovedet være en mulighed at sige, at man først skal have udfaset de fossile brændsler efter 2050?

Kl. 13:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:23

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Der er ingen tvivl om, at Danmark skal handle, og at Danmark også skal langt ned med hensyn til vores CO₂, og der er da ikke nogen forskel på, hvad min forgænger siger, og hvad jeg siger. Det er selvfølgelig også klart nok, at det mål, som EU-landene så er blevet enige om, er et fælles mål. Så kommer selvfølgelig efterfølgende diskussionen om, hvad de enkelte lande så skal tage af mål.

Jeg tror, det er meget vigtigt her at sige, at det, som jeg jo arbejder for som klima- og energiminister, sådan set med hensyn til det europæiske er, at det, vi gør i Danmark, skal vi også gøre på europæisk plan. Selvfølgelig skal man også på europæisk plan arbejde for, at man i stigende grad bliver uafhængig af fossile brændsler.

Kl. 13:24

Formanden:

Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 13:24

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det synes jeg faktisk var rigtig gedigen politikerudenomssnak. Er det ministerens holdning, at Danmark skal tage sin fair andel af nedsettelsen på europæisk plan? Og hvis det er det, betyder det så ikke, at Danmark i hvert fald skal have udfaset de fossile brændsler inden 2050?

Kl. 13:24

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:24

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg vil da godt gentage, hvad jeg sagde: Ja, naturligvis skal Danmark jo tage en fair andel af de 80-95 pct. Naturligvis skal Danmark det. Det ville jo også være underligt andet, når Danmark så netop siger, at vi skal være uafhængige af de fossile brændsler, så det hænger da glimrende sammen.

Formanden:

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard.

Så er det fru Margrethe Vestager med spørgsmål til klima- og energiministeren. Værsgo.

Kl. 13:24

Spm. nr. US 128**Margrethe Vestager (RV):**

Tak. Jeg forstår ikke helt, hvorfor ministeren læner sit hoved op ad Klimakommissionen, når det kommer til at sige, hvornår vi skal være fri for fossile brændstoffer. I Klimakommissionens kommissorium står der ikke noget om, at de skal sige, hvornår det kan lade sig gøre. De skal bare finde ud af hvordan.

Jeg håber da, hvis det er ministerens ambition at kunne komme med en dato, at man har meddelt det til Kommissionen, for det er jo det politiske arbejde at sige, hvornår det skal være, og så finde ud af, hvordan det teknisk kan lade sig gøre.

Men det var nu ikke så meget det, jeg ville spørge om, det var mere den politiske del af det. Vi har i oppositionen fremlagt et forslag til, hvordan vi kan blive hundrede procent forsynet af vedvarende energi inden for de næste 40 år, og vil meget gerne i dialog med andre om et konkret udspil. Vi har fravalgt atomkraft af en række – synes jeg – solide grunde. Det er dyrt, affaldsproblemerne er ikke løst, det giver ikke nogen dansk eksport eller erhvervsudvikling. Det er ikke en god løsning – derfor. Derfor vil jeg foranlediget af Ekstra Bladet, som bl.a. nævner, at Folketingets formand er atomkrafttilhænger – og han er vel et skattet medlem af klimaministerens parti – og nævner, at tidligere videnskabsminister Helge Sander samt store personligheder inden for Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkepartis energiordfører er erklærede atomkrafttilhængere, spørge, om vi kan forvente, at atomkraft bliver en del af regeringens forestilling om, hvordan vi bliver fri af afhængigheden af fossile brændstoffer.

Kl. 13:26

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:26

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak også for det spørgsmål og også tak for kommentaren vedrørende Folketingets formand.

Nej, det skal man ikke forvente. Man skal ikke forvente, at atomkraft kommer til at indgå i regeringens udspil. Der foreligger jo så også en folketingsbeslutning om det. Man må så helt overordnet, når vi ser på Danmark, sige: Hvad er det, Danmark har, og hvor er det, Danmark har noget at byde på? Det har vi det i høj grad inden for vedvarende energi. Det er det, som vi er kendt for. Det ville simpelt hen ikke passe ind i strukturen, hvis man pludselig begyndte at få atomkraft ind i den, så det er altså ikke en teknologi, jeg vil ty til.

Kl. 13:27

Formanden:

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:27

Margrethe Vestager (RV):

Må jeg så spørge, om ministeren finder det nyttigt, at fremtrædende medlemmer af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti promoverer atomkraft på den her måde, netop når ministeren henviser til, at der er en folketingsbeslutning om det, at atomkraft ikke bidrager til dansk erhvervsudvikling, og at der er masser at satse på, når det kommer til vedvarende energi. Er det så gavnligt for kli-

madebatten og for engagementet og for virksomhedernes muligheder for at disponere langsigtet, at så fremtrædende medlemmer er så skeptiske over for, om det kan lade sig gøre at gå vejen mod den vedvarende energi?

Kl. 13:27

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:27

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nyttigt og nyttigt. Altså, nu er det selvfølgelig alment kendt, at der også ligger et atomkraftværk tæt på Danmark, hvor vi jo så også får noget energi fra. Så det synes jeg at man skal have med i den her overordnede debat. Men igen, det er ikke noget, som jeg vil kaste mig ud i, og det vil jeg især ikke, når jeg bare ser på den debat, vi i øjeblikket har, vedrørende, hvor man skal placere et testfacilitetscenter henne. Så kunne jeg godt stille det spørgsmål: Hvordan hulan – undskyld sprogbrugen – skulle vi så blive enige om, hvor vi lægger et atomkraftværk henne? Det er da en interessant debat, og det er da fint nok, at man rejser den, men det er altså ikke noget, jeg vil arbejde for.

Kl. 13:28

Formanden:

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:28

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er sikker på, at Folketingets formand sætter pris på ministerens høflighed, men jeg vil sige, at hvis jeg var minister, ville jeg synes, at det var træls af lige præcis de grunde, som ministeren fremhæver: Der kan ikke placeres et atomkraftværk inden for det her lillebitte lands grænser uden enorme gener for mennesker. Jeg tror, at vi alle sammen glædede os rigtig, rigtig meget over, at svenskerne tog beslutningen om at lukke Barsebäckværket ned, hvilket er en soleklar illustration af, at uanset hvad man i øvrigt mener om atomkraft, bør man lægge en anden strategi.

Jeg synes, det er ærgerligt for regeringen, at væsentlige, betydende politikere hele tiden fører energipolitikken ud ad en tangent i stedet for at holde den på sporet, i stedet for at regeringen kom tilbage i kampen for et Danmark baseret på vedvarende energi og meldte sig meget klart, så vi kunne komme i gang med at gøre det til konkret hverdagspolitik, at vi skal basere os på vedvarende energi. Derfor håber jeg, at den her udveksling i dag også gør, at regeringen melder meget klart ud, at vi faktisk får en dato, når regeringen er færdig med at vente på Klimakommissionen, sådan at vi kan gøre det til virkelighed.

Kl. 13:29

Formanden:

Tak til fru Margrethe Vestager. Jeg skal undlade at kommentere, når man kommenterer formanden, for det er ikke helt dækkende for det, der står i avisen, og heller ikke for, hvad formanden siger om dansk energipolitik. Men det får være.

Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 13:30

Spm. nr. US 129

Per Clausen (EL):

Jeg skal så lade Ekstra Bladet og formanden ligge i den her omgang, selv om det selvfølgelig er fristende at kaste sig ud i den debat (*Formanden*: Det gælder også for formanden). Det er jeg nemlig godt klar over, og så ender det jo med, at ministeren slet ikke får ordet

(*Formanden*: Det tror jeg også), og det kan jo ikke være meningen. Det kan ikke være meningen, så vi prøver.

Det, jeg godt vil spørge ministeren om, er, om hun ikke er enig i, at den danske regering har afgivet et klart løfte om, at man i 2050 skal reducere CO₂-udslippet i Danmark med 85-90 pct. For det er det, de vestlige lande har lovet, og derfor må det vel også være sådan, at Danmark skal levere sin andel. Danmark er jo ikke nogen ubetydelig udleder af CO₂. Når det spørgsmål så er blevet besvaret bekræftende, vil jeg spørge ministeren, hvordan hun forestiller sig at man kan leve op til det løfte, hvis man stadig væk anvender fossile brændstoffer i Danmark i 2050.

Kl. 13:30

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:30

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg kan bekræfte, sådan som jeg også svarede på forrige spørgsmål, at Danmark naturligvis skal levere sin del. Danmark vil jo også levere sin del, i det tilfælde at EU går fra de 20 til de 30 pct. Det er jo en diskussion, som vi har haft mange gange, så jeg kan til fulde bekræfte, at det vil vi gøre. Vi er der så godt nok ikke endnu i den internationale forhandling, men at Danmark vil levere sin andel, skal der ikke herske tvivl om.

Kl. 13:31

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:31

Per Clausen (EL):

Så vil jeg bare gentage mit spørgsmål, for jeg tror, at det er vigtigt, at man, når man har en diskussion om, hvad der skal ske i de kommende år, ligesom er enig om, hvad der er udgangspunktet for debatten. Jeg vil gerne spørge ministeren om, hvordan hun forestiller sig at vi i Danmark skal kunne reducere vores CO₂-udslip med 85-90 pct. i 2050, hvis vi stadig skal benytte os af fossile brændstoffer. Man kunne også udvide spørgsmålet og spørge ministeren, om hun forestiller sig, at enhver form for kødproduktion skal være afskaffet i Danmark. For hvis det ikke er det at udfase de fossile brændstoffer, der er redskabet, hvad er så redskabet?

Kl. 13:32

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:32

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Redskabet er da naturligvis, at vi skal udfase de fossile brændsler. Det, der bare er spørgsmålet, er jo så, hvor hurtigt og i hvilken takt. Der går jeg også ud fra at vi er enige om, at man ikke fra den ene dag til den anden kan afskaffe kul, for så er der altså nogle steder, hvor vi går hen og får nogle gevaldige problemer. Det kan godt være, at vi ikke er enige om det, men det er i hvert fald sådan, jeg ser på det. Men hvad er det, vi skal? Ja, vi skal have mere vindenergi, vi skal have mere biomasse, vi skal arbejde mere med energieffektivitet. Det er de knapper, som vi i høj grad kommer til at dreje på.

Kl. 13:32

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:32

Kl. 13:35

Per Clausen (EL):

Nu er det jo ikke sådan, at jeg i dag har stået her og foreslået, at man skulle afskaffe noget som helst fra den ene dag til den anden. Hvis man kan kritisere det, jeg stiller spørgsmål om, er det måske for, at det er så langt ud i fremtiden, at det er for nemt at give et rigtigt svar, fordi man måske ikke som minister kommer til at stå til ansvar for det.

Men jeg forstod, at det, der var vigtigt og godt i forbindelse med klimatopmødet i København, var, at de rige lande forpligtede sig til, at man ville reducere CO₂-udslippet i den rige del af verden med 85-90 pct. Danmark er selvfølgelig bundet af det løfte, det er et løfte, man har afgivet, og så stiller jeg bare det spørgsmål: Hvordan kan ministeren så nogen som helst tvivl om, at vi skal være uafhængige af fossile brændstoffer i 2050? For hvis vi ikke er det, hvordan forestiller ministeren sig så at vi skal kunne gennemføre den her reduktion af CO₂-udslippet?

Kl. 13:33

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:33

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Altså, nu kan man jo reducere CO₂-udslippet på mange forskellige måder. Helt overordnet, når man skal være uafhængig af fossile brændsler, er der altså også – det kan godt være, at vi ikke er enige om det – mulighed for at benytte sig af kvotehandel, og der er jo også mulighed for at benytte sig af CCS. Så der er altså forskellige elementer, man her kan kaste sig ud i. Som jeg også svarede på det forrige spørgsmål, er det med de 85-90 pct. den overordnede målsætning, og så skal man jo så efterfølgende i bl.a. EU-regi blive enig om byrdefordelingen. Men at Danmark kommer til at tage en fair andel af det, kan jeg så sandelig godt bekræfte.

Kl. 13:34

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen.

Så er det hr. Ole Hækkerup som spørger til klima- og energiministeren. Værsgo.

Kl. 13:34

Spm. nr. US 130**Ole Hækkerup (S):**

Regeringen vil reducere Danmarks CO₂-udslip med 20 pct. i år 2020. EU vil reducere CO₂-udslippet med 20 pct. i år 2020. Er det regeringens egen idé om Danmarks grønne forspring?

Kl. 13:34

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu er det jo sådan, at når vi ser overordnet på de forskellige mål, som Danmark har sat sig, er de altså ambitiøse. Jeg går ud fra, at vi er enige om, at Danmarks mål vedrørende vedvarende energi er et ambitiøst mål. Jeg går ud fra, at vi er enige om, at det mål, vi har inden for hele Kyotosystemet, også er et ambitiøst mål i EU-regi. Så at Danmark vælger og har en ambitiøs linje, mener jeg ikke man kan sætte spørgsmålstegn ved. Men at vi skal længere, det er der så heller ingen tvivl om. For når man skal være uafhængig af fossile brændsler, skal man jo altså gøre mere, end vi gør i dag.

Kl. 13:35

Formanden:

Hr. Ole Hækkerup.

Ole Hækkerup (S):

Men når vi opretholder de samme mål, som resten af EU har, prøver jeg at spørge igen: Er det så udtryk for regeringens idé om vores eget grønne forspring?

Kl. 13:35

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:35

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg går ud fra, vi er enige om, at når vi kigger på Danmarks mål for vedvarende energi, ser vi, at vi har et af de mest ambitiøse mål. Jeg går også ud fra, vi er enige om, at vi, når vi kigger på, hvad Danmark skal gøre uden for det kvotebelagte område, ser, at Danmark også der har et af de mest ambitiøse mål. Men igen, det er også sådan, som jeg har redegjort for, at Danmark skal gøre endnu mere, og det skal vi jo især, fordi det her jo ikke kun drejer sig om klimaet. Det drejer sig i høj grad også om forsyningssikkerhed, og det drejer sig om, at Danmark skal bevare de førerpositioner, vi har inden for grøn vækst. Det kan f.eks. være et område som vindmølleindustrien.

Kl. 13:36

Formanden:

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 13:36

Ole Hækkerup (S):

Det er jo svært at tage som andet end en bekræftelse af, at Danmark skal følge EU's mål, men hermed bliver vores grønne forspring, sammenlignet med resten af EU, jo også bare et nul. Hvis ikke vi lægger an til at reducere vores CO₂-udledning mere, end resten af EU gør, så forsvinder enhver form for grønt forspring, vi måtte have haft.

Derfor vil jeg spørge ministeren: Er ministeren – for nu at lægge an til noget af det andet, der har været oppe i debatten – enig med De Konservatives energiordfører, hr. Jakob Axel Nielsen, når han siger, at vi kun kan blive helt fri af de fossile brændsler og komme helt ud af CO₂-udslippet, hvis vi bruger atomkraft?

Kl. 13:36

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:36

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Altså, den første udlægning af mit synspunkt synes jeg godt nok var lidt af en tilsnigelse, da jeg netop var inde på at sige, at Danmark jo har sat sig et af de mest ambitiøse mål inden for vedvarende energi, og at vi vel at mærke er meget, meget tæt på at indfri det mål. Danmark har også sat sig de mest ambitiøse mål, når det gælder om at reducere uden for det kvotebelagte område. Og Danmark ligger også fint dér med hensyn til at indfri det.

Så jeg synes altså, at det er lidt af en tilsnigelse at sige, at vi ikke fører nogen ambitiøs politik. Det var præcis ikke det, jeg sagde.

Det sidste kan jeg igen svare meget direkte på: Atomkraft indgår ikke i min overordnede vision for Danmarks fremtidige energiforsyning.

Kl. 13:37

Formanden:

Tak til hr. Ole Hækkerup, og næste spørger er fru Ida Auken. Jeg kan sige, at med den hurtighed, hr. Ole Hækkerup udviste, når vi også hr. Ole Vagn Christensen på spørgelisten, så nu er han adviseret. Fru Ida Auken, værsgo.

Kl. 13:37

Spm. nr. US 131**Ida Auken (SF):**

Det drejer sig om den her enorme kvotesvindel på 5 mia. kr., der har været i europæisk sammenhæng, og den 8. december sidste år, da klima- og energiministeren næsten lige var tiltrådt som minister, svarede klima- og energiministeren på en række spørgsmål her i Folketinget. Ministeren svarer om den her kvotesvindel, at det ikke er SKAT's opfattelse, at der i Danmark foregår forholdsmæssigt mere svig end i de øvrige EU-lande.

Så bliver ministeren spurgt igen i spørgsmål 622, om hun mener, at hun har svaret sandfærdigt og retvisende. Og ministeren vælger at svare: Jeg mener, at mine svar på spørgsmål 525 af 8. december er både sandfærdige og retvisende.

Problemet med de her to udsagn – ud over den kæmpe fadæse med, at Klima- og Energiministeriet har haft ansvaret for et register, der har stået pivåbent – er, at vi har et fortroligt notat underskrevet af klima- og energiministeren den 25. august, hvor der med al tydelighed står: Særligt Danmark er nu tilsyneladende mål for momssvindlere.

Der er altså noget her, der ikke hænger sammen. I december måned siger klima- og energiministeren, at der ikke er noget, der tyder på, at Danmark er i centrum, selv om man 4 måneder tidligere er blevet tydeligt orienteret om, at særligt Danmark nu tilsyneladende er mål for momssvindlere.

Vi spurgte så igen i et samråd den 15. april, og igen vævede klima- og energiministeren rundt om det her.

Nu vil jeg så give hende muligheden for at svare, for jeg er sikker på, at ministeren har sat sig ordentligt ind i den her sag i mellemtiden og også godt kender notatet fra den 24. august. Så nu får hun muligheden igen for at svare, at selvfølgelig er hun nu klar over, at der var et notat, der viste, at Danmark særligt var i centrum, så kan hun beklage, at man ikke har givet retvisende oplysninger til Folketinget.

Kl. 13:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:39

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for spørgsmålet. Jeg skal starte med at sige, at der er tale om en meget kompleks sag, og påstanden er jo så, at jeg skulle have fejlinformeret Folketinget. Det har jeg ikke; jeg har i mine svar til Folketinget i denne komplicerede sag hele tiden henholdt mig til den mest opdaterede viden om sagen.

Problemet er nok snarere, at vi her kommer til at blande nogle ting sammen, nemlig hvorvidt Danmarks statskasse er mål for momssvindlere eller Danmarks kvoteregister er mål for momssvindlere, altså hvorvidt Danmark er arnested for momssvindlere generelt. Det kan jo så åbenbart misforstås, og derfor skal jeg lige redegøre for sagen i sammenhæng.

Den formulering, som fru Ida Auken her henviser til, står i et notat fra den 24. august 2009 og handler om, at Danmarks statskasse er ved at blive mål for momssvindlere. Det skyldes ændrede momsregler i Frankrig, England og Holland; det er så ikke længere muligt at momssvinde dér, og derfor er der en fare for, at momskarusellen nu drejer over mod Danmark. Der er det jo så, at det her notat så klart redegør for, at ja, der er en mistanke om, at Danmark kan blive udsat for momssvindler. Det er det, som det her notat klart forsøger at redegøre for. Der handles jo så også med det samme i den sag, og man prøver på at rette op på sagen, bl.a. ved at ændre på hele den overordnede registrering.

Der står intet som helst sted i det her notat noget om, hvorvidt Danmark er arnested for svindel, hvor man altså registrerer sig i Danmark og så svindler i andre lande. Jeg vil lige tillade mig at læse op fra notatet, da det virker lidt, som om der bliver taget én sætning ud her, hvor der ganske rigtigt står på side 1:

Særlig Danmark er nu tilsyneladende mål for momssvindlere.

Korrekt. Så læser man videre – og det kan nogle gange være en fordel:

SKAT har inden for de sidste 10 dage foretaget de første arrestationer i momssvindelsager og arbejder med flere konkrete sager. Omfanget af svindel vurderes af SKAT til stadig at være begrænset.

Det er jo ligesom det, jeg har forholdt mig til i den her overordnede sag.

Kl. 13:41

Formanden:

Fru Ida Auken.

Kl. 13:41

Ida Auken (SF):

Så er det jo lidt ærgerligt og meget uheldigt, at ministeren på et spørgsmål om, hvordan hun har det med, at det danske register i øjeblikket bliver brugt til momssvindler, så svarer i en helt anden sammenhæng.

Jeg er ikke færdig. Lad mig lige læse op her. Af de sager, der køber i øjeblikket, kan jeg sige, at i Tyskland er der 50 sigtede og 26 anholdte, to firmaer drejer det hele sig om, registrerede i Danmark. England: ni anholdte, et firma, Bilta Ltd., Danmark. Norge: fem anholdte, fire sigtede firmaer, alle sammen registrerede i Danmark. Frankrig: fire anholdte, et af de her mennesker registreret i Danmark. Holland: tre firmaer registrerede i Danmark. Belgien: fire anholdte, hovedmanden registreret i Danmark. Ungarn, Litauen, jeg kunne blive ved.

Kunne det være, at klima- og energiministeren skulle indrømme, at Danmark spiller en ganske central rolle i den her kvotesvindler, og at man, når man svarer på et spørgsmål, så skulle svare på det, man bliver spurgt om?

Kl. 13:42

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:42

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen jeg vil slet ikke benægte, at der er svindel, og at Danmark også er blevet en del af den her sag. Det er da fuldstændig korrekt. Og det har jeg jo også oplyst i forbindelse med det samråd, som fru Ida Auken jo så også refererer til. Så det er da fuldstændig korrekt. Vi ved bare stadig ikke i dag, i hvor høj grad Danmark er centrum eller arnested, eller hvilket udtryk man ønsker at benytte sig af her. Det ved vi ikke. Der skal man jo ind i de enkelte registre, og det er jo noget, som Europol i høj grad ser på.

Det, der bare er vigtigt for mig at præcisere her i dag, er, at jeg får skudt i skoene, at jeg skulle have fejlinformeret Folketinget på baggrund af det her notat, som er fra den 24. august, og der må jeg altså bare konstatere, at i det her notat, som jo er udarbejdet af SKAT, står der jo, at ja, det er rigtigt, at der er mistanke med hensyn til, at der kan være svindel over for den danske statskasse, momssvindler, men der står intet som helst om, at Danmark skulle være centrum for momssvindler, og det er jo det, som jeg bliver spurgt om i det spørgsmål, der bliver refereret til her, S 525, og der svarer jeg jo så, som det er, at der altså ikke er noget, der taler for, at Danmark skulle være centrum for den momssvindler, der foregår på EU-plan – med reference til Skatteministeriet.

Så det drejer sig altså om de her to dokumenter, hvor jeg altså har meget, meget svært ved at se, at der skulle være tale om, at jeg kommer med forkerte oplysninger. Snarere synes jeg tværtimod nok, at man skulle præcisere fra fru Ida Auken side, hvor det så skulle være henne specifikt.

Kl. 13:44

Formanden:

Fru Ida Auken.

Kl. 13:44

Ida Auken (SF):

Det er jo godt, at ministeren har læst Ekstra Bladet i dag, så hun var godt forberedt til den her spørgetime, men så skulle vi måske igen vende tilbage til spørgsmål S 525. Ministeren bliver spurgt, om hun mener, det er »tilfredsstillende, at det danske kvoteregister benyttes til omfattende svindel ved handel med CO₂-kvoter?« Og så svarer ministeren, at der ikke er noget, der tyder på, at Danmark er centrum for det her.

Det ved vi jo ikke er rigtigt. Vi ved, at registeret har stået åbent i 2 år, vi ved, at der allerede i august måned blev anholdt ni mennesker i England, og at et af de vigtigste firmaer her, Bilta, var fra Danmark.

Det er i det hele taget simpelt hen så pinagtigt at følge det her efterår i Klima- og Energiministeriet, hvor man bare har ladet det her register stå pivåbent og ikke har fulgt det påbud, man har fået fra Kommissionen, og prøver at tale sagen ned i stedet for nu at indrømme, at man har fejlinformeret Folketinget og ikke er gået ind og har sagt, at Danmark faktisk er i centrum for den her momssvindel. De fleste af de sager, der bliver efterforsket i dag, refererer direkte til det danske kvoteregister.

Kl. 13:45

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:45

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg indrømmer ikke noget, når der ligesom ikke rigtig er noget at indrømme. Som jeg forhåbentlig har redegjort for her, tager man et notat fra den 24. august og siger, at der skulle være belæg for at sige, at Danmark skulle stå i centrum for kvotehandel. Det er der simpelt hen ikke, når man læser det her notat, og vel at mærke handler det her notat slet ikke om, at Danmark skulle være arnested, det handler om, hvorvidt der er risiko for, at den danske statskasse bliver udsat for momssvindel. Det er det, som det her notat drejer sig om.

Så er det fuldstændig korrekt, at der har været problemer med det danske kvoteregister, ved at man ikke hele vejen igennem fra Energistyrelsens side har overholdt den måde, man skal registrere sig på i henhold til EU's registerforordning. Ja, det er korrekt. Det har jeg så sandelig også beklaget, og jeg har så sandelig også rettet op på den situation på en sådan måde, at Danmark i dag har strammere regler end de øvrige lande, ved at vi har indført regler mod hvidvaskning i Danmark.

Kl. 13:46

Formanden:

Tak til fru Ida Auken.

Så er det hr. Kim Mortensen med et spørgsmål til klima- og energiministeren. Værsgo.

Kl. 13:46

Spm. nr. US 132

Kim Mortensen (S):

Tak. Nu hørte vi tidligere ministeren parkere diskussionen om, hvad der skal ske i dansk energipolitik til engang, når der er kommet en redegørelse fra en energikommission. Der er jo kommet mange udspil, der siger nogenlunde det samme, nemlig at det er bedre at komme i gang nu, end det er at vente.

Jeg lagde mærke til, at ministeren brugte argumentet: Hvad er det, der skulle være anderledes nu, end det er til september eller oktober? Så kan man spørge: Hvad er det, der skulle være anderledes nu, end det vil være til oktober eller til juni næste år?

Det, der er sagen, er jo, at hvis vi tager ministerens egen energiredegørelse her til Folketinget, der skal diskuteres senere på måneden, så fremgår det der, at hvis vi går 40 år tilbage, var der jo ingen i starten af 1970'erne, der havde en viden om, hvordan Danmarks energiforsyning ville se ud i 2010. Da skete vi hovedparten af vores energiforsyning via olie. Nu er der vokset en masse nye teknologier op, som vi ikke kendte på det tidspunkt.

Det, der er lidt ærgerligt, er jo, at når der så kommer f.eks. et udspil fra oppositionen, så får det den her meget blanke afvisning fra regeringen. Jeg har lagt mærke til, at energisektoren, selv Dansk Energi, i en pressemeddelelse siger følgende:

»Dansk Energi opfordrer de danske politikere til at invitere energiselskaberne til konkrete drøftelser om, hvordan Danmark kan blive fossilfri allerede i 2050.«

Så står der endvidere: »Oppositionen har rakt hånden frem. Vi sætter kaffen over og er klar til at give vores bud på, hvad der skal til for at nå de opstillede mål.«

Det siger altså Dansk Energi. Var det ikke en invitation, som ministeren kunne benytte sig af at tage imod og sige, at nu ligger der et udspil fra oppositionen, og energisektoren siger, lad os komme i gang, de danske virksomheder inden for energiområdet siger: Lad os nu komme i gang? Var det ikke en idé, at ministeren så tog imod den invitation og sagde: Godt, vi indkalder til mødet, vi vil også gerne selv betale kaffen?

Kl. 13:48

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:48

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg tror nok hurtigt, at vi kunne blive enige om det med kaffen. Det tror jeg ikke er det helt store problem.

Altså igen: Regeringen har nedsat en Klimakommission for at få analyseret til bunds, hvad der skal til, for at Danmark kan blive uafhængig af fossile brændsler. Den rapport kommer den 28. september. Så vil vi naturligvis se på den, og så vil vi selvfølgelig diskutere, hvordan vi så får skruet det konkrete udspil sammen og naturligvis også et nyt energiforlig.

På den måde mener jeg ikke, man kan sige, at vi parkerer den her debat. Vi er jo i fuldt sving vedrørende vedvarende energi og mange andre ting. Til det der med, at det skulle være en blank afvisning, vil jeg sige, at jeg sådan set har været ude at kvittere for det og sige, at det glæder mig, at vi nu er enige om, at den her debat drejer sig om tre ting. Den drejer sig om klima, den drejer sig om forsyningssikkerhed, og den drejer sig om »Grøn Vækst«.

Kl. 13:49

Formanden:

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 13:49

Kim Mortensen (S):

Man kan jo netop sige, at hvis man tager det sidste, »Grøn Vækst«, er der jo en masse arbejdspladser i de områder i Danmark, hvor jeg

har lagt mærke til at regeringen også er begyndt at interessere sig for, hvordan vi får skabt vækst og arbejdspladser.

Alene i det sydjyske område, hvor jeg f.eks. kommer fra, har vi set, at LM Glasfiber i Kolding har været igennem store afskedigelser, vi har set, at en meget stor dansk entreprenør på energiområdet, nemlig Siemens Wind Power har valgt Esbjerg og dermed Danmark fra til fordel for England, netop fordi der har været en engelsk regering, der har gået rigtig meget i offensiven for at være med til at understøtte og skabe job, skabe et marked og skabe en trækraft.

Det, vi savner her, er jo, at regeringen trækker i arbejdstøjet, at regeringen stopper dens rejser rundt i verden for at snakke om klima og tager arbejdstøjet på og siger: Hvordan kommer vi i gang, hvordan får vi skabt de arbejdspladser her i Danmark, inden de udfases?

Kl. 13:49

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:49

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg vil sige, at der, hvor vi nok kan blive uenige i dag, er netop på det sidste punkt med, at man skal stoppe med at rejse rundt i verden for at diskutere klima. Det må jeg altså sige virkelig kommer bag på mig, ikke mindst efter den debat, vi generelt har haft her i salen, og hvor der jo har været enighed om, at ja, ja, vi nåede ikke hele vejen i København – nogle har så godt nok brugt udtrykket fiasko – men at der nu skulle arbejdes for, at vi skulle komme videre. Det troede jeg så sandelig at vi var enige om.

Jeg troede også, at vi var enige om, at man altså ikke kan føre solopolitik, at det selvfølgelig gælder om både på europæisk plan og på globalt plan at få skabt nogle rammevilkår for hele klimaindsatsen. Så lige netop den del af spørgsmålet og også den kronik må jeg indrømme at jeg altså stiller mig meget undrende over for. Jeg håber, at vi kan blive enige om, at det så sandelig er vigtigt, at vi også fortsætter klimaindsatsen på globalt plan.

Kl. 13:50

Formanden:

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 13:50

Kim Mortensen (S):

Jo, det kan vi sandelig godt. Problemet for den danske regering er jo, at man rejser rundt med ingenting. Jeg er enig i, at der er mange udfordringer, og at Danmark jo ikke kan løse det med CO₂-udslippet alene ved at skære ned – men det er altså sådan, at vi rejser rundt med ingenting. Vi rejser jo rundt med en udvikling af den danske energipolitik, og hvis vi gerne vil i retning af et fossilfrit Danmark og en fossilfri energiforsyning i Danmark, og så er vi jo nødt til at sætte nogle målsætninger op, som energibranchen kan indrette sig efter.

Her er der en åben invitation netop fra den danske energibranche, og de vil endda give kaffe, og så mangler vi stadig væk en regering, der siger: Jamen så lad os sætte os ned og sige, hvordan kommer vi skridtet videre, hvordan sikrer vi nogle af de mange danske arbejdspladser, der er inden for energiteknologi, både når vi snakker om hjemmemarkedet, og når vi snakker om eksportmarkedet?

Kl. 13:51

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:51

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg kan fuldstændig afvise, at Danmark skulle rejse rundt med ingenting. Jeg har lige tilbragt 3 dage i Bonn på Petersberg, hvor jeg har diskuteret klima med omkring 40 ministre. Der er stor interesse for Danmarks hjemlige klimapolitik, men der er altså også stor interesse for, at Danmark fortsætter engagementet vedrørende klima. Konkret er det sådan, at vi selvfølgelig koordinerer tæt med mexicanerne, men jo også nu har fået en føler, om vi ønsker at koordinere med sydafrikanerne også. Så jeg kan altså afvise, at vi skulle rejse rundt med ingenting.

Igen: Når Klimakommissionsrapporten kommer, vil der jo også være rig lejlighed til at drikke kaffe og diskutere, hvordan vi så indfrier de her målsætninger, som vi er enige om, nemlig at Danmark skal blive uafhængig af fossile brændsler.

Så kan jeg jo kun være imponeret over, at man altså fra oppositionens side allerede har overblikket i dag. Der er jeg nu engang sådan indrettet, at jeg først ønsker at se på, hvad Klimakommissionen kommer frem til. Tak.

Kl. 13:52

Formanden:

Tak til hr. Kim Mortensen.

Så når vi hr. Ole Vagn Christensen med spørgsmål til klima- og energiministeren. Værsgo.

Kl. 13:52

Spm. nr. US 133

Ole Vagn Christensen (S):

Nu hedder det jo »Klima Danmark 2050 – en energivision«, men det kunne lige så godt have heddet en erhvervsvision. Hvad var det så, vi blev mødt med fra klimaministerens side? Det var, at der da var gode takter, men at værktøjsskassen manglede, herunder som det sidste pengene.

Derfor er jeg nødt til at spørge klimaministeren om det afsnit, som er i denne aftale, hvori der henvises til, at Ingeniørforeningen og Teknologirådet i Danmark har foretaget forskellige undersøgelser, der viser, at det er samfundsøkonomisk fordelagtigt at omstille Danmarks energiforsyning til vedvarende energi. Er ministeren uenig i dette udsagn? Er det her, vi skal forstå, at man netop er i stand til at sige, at så mangler pengene?

Kl. 13:54

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:54

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg er da fundamentalt enig i, at vi skal omstille os til at blive uafhængige af fossile brændsler – det fremgår jo altså også af regeringsgrundlaget som sådan. Det, der bare er spørgsmålet, er, hvordan vi så gør det i praksis. Og der må man jo bare konstatere, at det er en meget, meget kompliceret proces. Hvordan får vi mere vedvarende energi ind i vores energisystem? Hvordan får vi flere elbiler på gaden? Hvordan får vi arbejdet med energieffektivitet osv.? Der må man jo altså sætte sig ned og analysere det her fuldstændig til bunds. Men at det selvfølgelig vil være samfundsøkonomisk rentabelt på sigt, at vi får omstillet os, er der jo ingen tvivl om. For det her drejer sig om vores klima, det drejer sig om vores forsyningssikkerhed, så vi undgår at sende mange penge ud af landet, og så drejer det sig i høj grad også om at bevare de styrkepositioner, vi har inden for dansk erhvervsliv, altså grøn vækst.

Kl. 13:54

Kl. 13:58

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 13:55

Ole Vagn Christensen (S):

Herved forstod jeg, at ministeren faktisk sagde, at det med pengene ikke er spørgsmålet, for hvis vi laver denne omstilling – sådan må jeg forstå det, der blev bekræftet – vil det være en fornuftig ting, som det også er påpeget af Ingeniørforeningen.

Så lad mig vende tilbage til værktøjskassen. Den værktøjskasse, der ligger i det her oplæg, er en værktøjskasse, der betyder, at man tager stilling til, hvad det er for nogle muligheder, der tegner sig i fremtiden, og hvad det er for nogle barrierer, som vi ved vi står over for. Er ministeren enig heri? Denne værktøjskasse er faktisk udrundet af, hvordan det virkelige liv er.

Kl. 13:56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:56

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Det virkelige liv og en værktøjskasse. Det siger sig selv, at når Danmark skal omstille sig til at blive uafhængigt af fossile brændsler, vil det jo ikke være gratis, det var bestemt ikke det, jeg sagde, men det er heller ikke gratis at lade være.

Der må man sige, at der er status quo jo gået hen og blevet en illusion. Det hænger altså sammen med, at vi kommer til at stå over for nogle stigende energipriser på verdensplan, når vi ser på de fossile brændsler, og det hænger også sammen med, at energireserverne kommer til at gå den anden vej.

Derfor skal Danmark omstille sig, men det er ikke ligegyldigt, hvordan vi vælger at gøre det, altså om vi vælger at satse massivt på vindenergi eller biomasse eller energieffektivitet, og hvordan vi vælger at se på vores skattesystem, og hvordan vi investerer i forskning. Det er altså en meget, meget bred diskussion, vi skal igennem her, og jeg kan bare sige, at det ikke er noget, man gør fra den ene dag til den anden.

Kl. 13:56

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 13:56

Ole Vagn Christensen (S):

Er der ikke i det her netop taget hensyn til alle de der spørgsmål, som ministeren sådan set her i sit sidste indlæg rejser? Er der ikke også taget hensyn til den værktøjskasse? Når det drejer sig om biogas i landbruget, ved vi godt, hvad der er barriererne, men vi ved også, hvad det koster at lade være med at foretage den omstilling. Det samme drejer det sig om inden for varmforsyningen, det samme drejer det sig om inden for energibesparelser. Det er jo ikke noget, der bliver billigere af, at man sådan set udsætter det.

Her er tegningen fra Socialdemokraternes, SF's, Det Radikale Venstres og Enhedslistens side faktisk lagt frem til, hvordan man tager fat på den virkelighed, som er derude, og hvordan man hjælper den til at få et andet ansigt, og hvordan man får den omstillet til det fossilfri samfund.

Kl. 13:58

Formanden:

Ministeren.

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen til det er der bare at sige, at regeringen jo i høj grad er i fuldt sving med det her. Som jeg var inde på, har vi et meget ambitiøst mål vedrørende vedvarende energi, så på den måde er det ikke sådan, at vi bare sidder på hænderne og venter på, at Klimakommissionen barsler med sin rapport. Vi er i fuldt sving og dermed også i fuldt sving med at omsætte den energiaftale, som også Socialdemokraterne står bag.

Det, der bare var min pointe, var at sige: Ja, det er fint, at vi har en værktøjskasse, men det gælder også om at finde ud af, hvordan man så bruger de redskaber. Og det er jo det, der så i sidste instans bliver til den politik, man skal være i stand til at fremføre for at se, hvordan og hvornår Danmark kan blive uafhængigt af fossile brændsler. Og den plan kommer regeringen så med, når Klimakommissionen barsler, og det er der altså vel at mærke ikke lang tid til.

Kl. 13:58

Formanden:

Tak til hr. Ole Vagn Christensen, og tak til klima- og energiministeren. Der er ikke flere spørgsmål til ministeren. Tak for deltagelsen.

Hermed sluttede spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse inden for spørgetimen.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:59

Formanden:

Jeg skal her meddele, at de af Benny Engelbrecht (S) under nr. 5 og nr. 6 opførte spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren (spørgsmål nr. S 1993 og S 1998) efter ønske fra spørgeren udgår til skriftlig besvarelse. Det er altså vedrørende selve spørgetiden.

Jeg skal endvidere meddele, at det af Thomas Jensen (S) under nr. 17 opførte spørgsmål til socialministeren (spørgsmål nr. S 2071) efter ønske fra spørgeren udgår af dagsordenen, og spørgsmålet taget tilbage.

Her om 10 sekunder, kl. 14.00, går vi over til næste punkt på dagsordenen. Og det er den nu på atomuret i Frankfurt. Så går vi over til besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene, og det første spørgsmål er til statsministeren stillet af hr. Per Dalggaard fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1804

1) Til statsministeren af:

Per Dalggaard (DF):

Hvor længe og i hvilket omfang mener statsministeren, at Danmark skal yde en økonomisk indsats omkring efterforskning efter råstoffer i og omkring Grønland, når hele det danske Folketing -bortset fra Dansk Folkeparti - har accepteret kvit og frit at forære alle ressourcer til grønlænderne?

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:00

Per Dalggaard (DF):

Tak for det. Jeg vil spørge statsministeren, hvor længe og i hvilket omfang han mener at Danmark skal yde en økonomisk indsats omkring efterforskning efter råstoffer i og omkring Grønland, når hele

det danske Folketing – bortset fra Dansk Folkeparti – har accepteret kvit og frit at forære alle ressourcer til grønlænderne.

Kl. 14:03

Kl. 14:00

Formanden:

Statsministeren svarer.

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:03

Kl. 14:00

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Må jeg ikke lige starte med at præcisere, for man kunne jo få det indtryk af den måde, spørgsmålet er formuleret på, at staten ikke vil få økonomisk gavn af eventuelle kommende indtægter fra råstoffer i Grønland: Sådan er det ikke. For den økonomiske ordning, der er indeholdt i loven om Grønlands selvstyre, indebærer, at der sker en reduktion i statens tilskud til Grønland, i takt med at der måtte komme offentlige indtægter fra råstofaktiviteter i Grønland. Mekanismen er den, at statens tilskud til selvstyret bliver reduceret med et beløb, der svarer til halvdelen af de indtægter, der kommer ud over de første 75 mio. kr. årligt.

Med hensyn til statens bidrag til efterforskningen er det sådan, at staten bidrager til råstofefterforskning i Grønland. Det sker, som det er sket hidtil, gennem et samarbejde mellem Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelser og Råstofdirektoratet i Nuuk, og det koster staten ca. 30 mio. kr. årligt. I selvstyreloven er det forudsat, at dette samarbejde fortsætter på kendte vilkår, kan man sige, 5 år efter at selvstyret overtog råstofområdet, dvs. frem til den 1. januar 2015. Herefter er op til selvstyret at beslutte, om samarbejdsaftalen skal fornyes i form af flerårige aftaler.

Så for at konkludere: Omfanget af Danmarks bidrag til efterforskningsindsatsen i Grønland fremgår af selvstyreloven, bl.a. beløbet her, de ca. 30 mio. kr. årligt. Og med hensyn til hvor længe vi yder den indsats, er det op til de grønlandske myndigheder at beslutte en forlængelse af aftalen efter den 1. januar 2015. Det er, hvad et meget bredt flertal i Folketinget besluttede sidste år, og det har regeringen ingen planer om at ændre på.

Kl. 14:02

Formanden:

Hr. Per Dalgaard.

Kl. 14:02

Per Dalgaard (DF):

Af bl.a. den her årsberetning fra Råstofdirektoratet fremgår det jo, at der i forbindelse med den efterforskning trækkes på GEUS, De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland, som statsministeren rigtigt siger, der trækkes på NERI, National Environmental Research Institute fra Aarhus Universitet, på DEA, Dansk Energi Analyse, på DMU, Danmarks Miljøundersøgelser og ikke mindst på Energiministeriet og sikkert også på embedsværket i Statsministeriet, og 30 mio. kr. på årsbasis omkring de her ting lyder ikke af ret meget. Og med hensyn til den indtægt og den reduktion, som vil komme i forbindelse med eventuelle fund af de enorme olie-mængder, som alle regner med er deroppe, betyder det jo rent faktisk, at den udgift, vi i dag har i form af bloktilskuddet på 3,5 mia. kr. om året, blot bliver reduceret med det, som statsministeren har nævnt. Vi får jo ingen indtægter af det som sådan. Ja, hvis man altså siger, at en udgift, der falder, er en indtægt, så er det selvfølgelig rigtigt, men det er altså ikke det, som jeg i forbindelse med almindeligt købmandskab anser for at være en indtægt. Det er blot en reduktion af de udgifter, man i forvejen har. Så jeg vil sige, at jeg simpelt hen ikke forstår argumentationen om, at vi får noget ud af det. Det mener jeg simpelt hen ikke vi gør.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, jeg er nu selv sådan opdraget, at hvad der er sparet er tjent, og vi opererer jo altså med et bloktilskud til Grønland af den størrelsesorden, som spørgeren også nævnte. Og i den selvstyrelov, der blev lavet sidste år, er der jo så skabt den her mekanisme, som gør, at det, hvis der kommer offentlige indtægter i Grønland fra råstofudvinding, ud over en bundgrænse på 75 mio. kr., i princippet så deles fifty-fifty mellem Grønland og den danske stat, og for så vidt angår den danske stat, sætter det sig altså ved, at man kan reducere bloktilskuddet og derved altså reducere statens udgifter. Det er det samme som en indtægt.

Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti ikke står bag den her lov, men det gør så et meget bredt flertal i Folketinget, og jeg har gjort rede for, hvordan mekanismen er, og hvad det er for en omkostning, der knytter sig til de geologiske undersøgelser m.v.

Kl. 14:04

Formanden:

Hr. Per Dalgaard.

Kl. 14:04

Per Dalgaard (DF):

Ja, når den der indtægt, som uden tvivl kommer, ryger op på de der 3,5 mia. kr., som bloktilskuddet lyder på i dag, så kommer der nul indtægter til Danmark.

Jeg vil bare sige, at i 1965 overlod en dansk udenrigsminister under måske specielle omstændigheder Ekkofiskfeltet i Norge til nordmændene, og Ekkofiskfeltet er i dag det største overhovedet i Norge. I 1992 sluttede Poul Schlüter sin periode af med at forære færingerne undergrunden kvit og frit, og nu har vi så her i 2009 efter vores overbevisning foræret grønlænderne enorme ressourcer i undergrunden. Det handler ikke kun om olie og gas, det handler om mineraler, det handler om sjældne jordarter, det handler om guld, det handler om rubiner, det handler om alt, som vi har foræret kvit og frit til grønlænderne. Det synes jeg simpelt næsten er for meget.

Kl. 14:05

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:05

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Dansk Folkepartis stillingtagen til selvstyreloven er jo kendt, og selvfølgelig kan vi godt diskutere det. Det er en postgang for sent, kan man sige, al den stund at det jo var sidste år, loven blev vedtaget med et meget bredt flertal.

Jeg må altså igen sige, at det ikke er rigtigt, når der tegnes et billede af, at der ikke også er en dansk statslig interesse i en udvinding af, hvad der måtte være af råstoffer i Grønland – det er der. For som sagt deles indtægter til det grønlandske samfund udover et niveau på 75 mio. kr. ligeligt, og det vil sige, at man altså skal op på indtægter på 7 mia. og 75 mio. kr., før man er nået dertil, hvor bloktilskuddet falder bort, og hvor aftalen så skal genforhandles.

Så vidt jeg er orienteret, er vurderingen hos den geologiske sagskundskab, at der mindst vil gå ca. 15 år, før vi ser de første indtægter, og hvad angår kulbrinter, er der jo altså endnu ikke fundet kulbrinter, som kan udnyttes kommercielt.

Formanden:

Hr. Per Dalggaard.

Kl. 14:06 land optimerer mulighederne for at få indtægter fra udnyttelse af råstoffer.

Kl. 14:09

Kl. 14:06

Formanden:

Hr. Per Dalggaard.

Kl. 14:09

Per Dalggaard (DF):

Der er i Danmark blevet talt om Danmarks vitale interesser i forbindelse med det møde, der har været afholdt i Arctic 5, og i den forbindelse vil jeg så spørge statsministeren: Hvad er det egentlig for vitale interesser, Danmark har i fortsat at yde en kæmpe indsats i forbindelse med den efterforskning, eller i hvert fald med administrationen af den, altså de punkter, som berører centraladministrationen og nogle af alle de institutter, jeg har nævnt her? Hvad er det for nogle vitale interesser, der ligger i det, når vi, i hvert fald efter vores overbevisning, faktisk ikke får ret meget ud af det?

Kl. 14:07

Formanden:

Statsministeren.

Per Dalggaard (DF):

Det her spørgsmål går så egentlig mere på, hvad Danmark kan bruge de data til. Altså, hvis forudsætningen, som statsministeren siger, er, at vi faktisk får en form for indtægt alligevel, men dog sådan, at – i gåseøjne – indtægten er en reduktion af udgifterne, som jo på et tidspunkt stopper, hvilken fordel har Danmark så at finde ud af, hvor grænsedragningen i Nordpolen skal gå, ud over at det måske har sådan ren videnskabelig interesse? Jeg kan ikke se, at vi egentlig kan have nogen glæde af det.

Kl. 14:10

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:10

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er en fælles målsætning i selvstyreloven, at det grønlandske samfund skal bringes til en situation, hvor det ikke har brug for statsligt tilskud, men bliver, kan man sige, bærende i sig selv. Det er en fælles ambition. Og allerede der har jeg jo så også udtrykt, hvad der også er en reel statslig dansk interesse i at understøtte de geologiske undersøgelser, der muligvis kan føre til, at der kan flyde en indtægtsstrøm, som over tid vil kunne gøre det grønlandske samfund selv bærende.

Kl. 14:08

Formanden:

Tak. Her sluttede så spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 er også til statsministeren og stillet af hr. Per Dalggaard.

Kl. 14:08

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, nu er jeg jo altså personlig varm tilhænger af rigsfællesskabet, hvori både Grønland og Færøerne indgår. Så alle spørgsmål om, hvor grænsedragningen mellem det danske rigsfællesskab og omverdenen går, er af principiel stor vigtighed. Så er det altså også af vigtighed i forhold til Grønland, derved at en råstofudnyttelse i Grønland vil kunne bidrage til at gøre det grønlandske samfund mere selv bærende. Det er i en fælles ideal interesse, men det er også i en dansk statsfinansiell interesse, fordi det vil kunne sætte sig i et reduceret bloktilskud og dermed jo altså en mindre udgift for danske skatteydere.

Kl. 14:11

Formanden:

Hr. Per Dalggaard.

Kl. 14:11

Spm. nr. S 1805

2) Til statsministeren af:

Per Dalggaard (DF):

Hvilke fordele har Danmark af en fortsat efterforskning efter råstoffer i og omkring Grønland?

Formanden:

Værsgo at komme med spørgsmålet.

Kl. 14:08

Per Dalggaard (DF):

Ja, det er jo lidt i forlængelse af det andet, for jeg spørger, hvilke fordele Danmark har sådan efterforskningsmæssigt ved at efterforske og forske i råstoffer omkring Grønland.

Kl. 14:08

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:08

Per Dalggaard (DF):

Man kan sige, at de informationer, der bliver fundet frem, når man skal finde ud af, hvor den der fælles grænsedragning skal gå mellem f.eks. Canada og Grønland, jo kan have en akademisk interesse, og det er da helt fint. Men vi ved jo det med selvstændiggørelse, eller det ved jeg ikke om man ved, men det kan da være, at det er noget, som grønlanderne måske på et eller andet tidspunkt kan svare på – der er i hvert fald mange kræfter deroppe, der arbejder på at selvstændiggøre sig jo hurtigere, jo bedre – at vi har ydet en kæmpe indsats. Vi har igennem de sidste år, jeg tror, at det er fra 1953, ydet 156 mia. kr. i støtte til Grønland. Og så er der den indtægt, som statsministeren taler om, vi får ved at reducere de udgifter, vi har i forbindelse med bloktilskuddet. Men jeg finder, at der er et kæmpe spring i det der. Det er ikke, fordi jeg synes, at vi bare skal rage til os af det, der bliver fundet deroppe. Det er slet ikke det, det handler om. Men det er et ønske om en fair fordeling baseret på den indsats, vi har ydet i årevis, i forhold til de enorme indtægter, de uden tvivl vil få.

Kl. 14:12

Formanden:

Statsministeren.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Svaret bliver derfor også lidt en gentagelse, og det håber jeg at spørgeren vil have respekt for. Der er jo udtrykt den fælles målsætning i selvstyreloven, som jeg refererede til i besvarelsen af det foregående spørgsmål, og alene derved har Danmark jo altså statsfinansielle interesser i at indfri den fælles målsætning. Derfor er det vigtigt og også i dansk interesse, at efterforskningsniveauet efter råstoffer i Grøn-

Kl. 14:12

Kl. 14:15

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Folketinget har jo vedtaget en selvstyrelov, som hviler på den fælles dansk-grønlandske ambition om at gøre det grønlandske samfund til et selvstående samfund, og som har den sigtelinje at kunne reducere statens direkte tilskud til det grønlandske samfund udtrykt via bloktilskuddet over tid i takt med indtægter fra råstofudvinding i Grønland. Det er jo den afvejning, som Folketinget har foretaget og med et meget, meget stort og bredt flertal tilsluttet sig.

Spørgsmålet her i dag afdækker jo, hvad der ikke er nogen nyhed, at Dansk Folkeparti ikke støtter den lov. Men jeg bliver jo spurgt om regelkomplekset og kan derfor bare igen gentage, at det er i en dansk interesse at understøtte de geologiske undersøgelser i Grønland med henblik på at kunne afdække muligheden for en råstofudledning, som kan skabe indtægter til det grønlandske samfund og deraf afledt også til det danske samfund i form af et reduceret bloktilskud.

Kl. 14:13

Formanden:

Hr. Per Clausen for et sidste spørgsmål. Nej, undskyld, det er hr. Per Dalgaard. (*Per Dalgaard* (DF): Jeg troede lige, der kom en anden aktør på banen, det er bare fint). Ja, det er ikke for at genere nogen af parterne.

Kl. 14:13

Per Dalgaard (DF):

Til sidst vil jeg i forbindelse med den fortsatte efterforskning spørge, hvilke fordele Danmark kan have af det. Hvem er det egentlig, der initierer nye efterforskninger? Er det grønlandske politikere, er det danske politikere, er det de udenlandske mineselskaber og olieselskaber, der henvender sig et eller andet sted og siger, at de gerne vil forske i sådan og sådan? Dermed påfører de jo indirekte udgifter til den danske administration. Jeg tænker på alle dem, som jeg nævnte tidligere, GEUS osv. osv. De får jo udgifter i forbindelse med at finde ud af at klarlægge det, og der er ikke mindst Råstofdirektoratet, hvis budget ikke er særlig stort. Hvem initierer det egentlig og har ønsker om, at der nu skal forskes der og der, og hvem betaler deres rig og deres mandskab osv. Det er jeg godt klar over. Men hvem betaler egentlig de afledte udgifter i forbindelse med at finde ud af, hvad de må, og hvad de ikke må, og dokumenter af den ene eller den anden art?

Kl. 14:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:14

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu spørges der ind til et detaljeringniveau, som ikke indgår i min almindelige paratviden. Det skal jeg meget beklage. Så hvis der er en stor interesse i at få spurgt tættere ind til det, må det ske skriftligt eller til ministre på relevante ressortområder.

Det, jeg kan oplyse, er, at det indgår i selvstyreloven, at det samarbejde, der er mellem Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse, fortsætter inden for rammen af det beløb, jeg har skitseret, i en 5-årig periode frem til den 1. januar 2015, hvorefter det er det grønlandske selvstyre, der må tage stilling til, om man ønsker at indgå nye flerårige aftaler. Og så skal de jo rimeligvis forhandles. Det er, hvad jeg kan oplyse, ligesom jeg kan sige, at vi har en interesse i det af de grunde, jeg har nævnt før. Dertil kunne man tillægge nogle forsyningssikkerhedsmæssige aspekter og selvfølgelig også nogle rent forskningsmæssige aspekter.

Formanden:

Tak til hr. Per Dalgaard. Hermed sluttede spørgsmål 2.

Vi går til spørgsmål 3. Det er stillet til statsministeren af fru Mette Gjerskov. Jeg kan oplyse, at der her er to medspørgere, fru Yildiz Akdogan og hr. Torben Hansen.

Kl. 14:15

Spm. nr. S 2078

3) Til statsministeren af:

Mette Gjerskov (S):

Mener statsministeren, at hans udtalelse på samrådet den 23. februar 2010 om klimatopmødet »Nej, der er ikke lavet en skriftlig evaluering. Vi påtænker heller ikke at lave en samlet, skriftlig evaluering« var i overensstemmelse med sandheden?

Formanden:

Det er først fru Mette Gjerskov med spørgsmålet, værsgo.

Kl. 14:16

Mette Gjerskov (S):

Spørgsmålet lyder:

Mener statsministeren, at hans udtalelse på samrådet den 23. februar 2010 om klimatopmødet, hvor han sagde, »Nej, der er ikke lavet en skriftlig evaluering. Vi påtænker heller ikke at lave en samlet, skriftlig evaluering«, var i overensstemmelse med sandheden?

Kl. 14:16

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:16

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja.

Kl. 14:16

Formanden:

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 14:16

Mette Gjerskov (S):

Det var et kort svar fra statsministeren. Men den hemmelige evaluering, der så ligger nu også ude på nettet, og som jeg står med her, dateret 6. januar 2010, er jo netop en opsamling af, hvordan det gik på klimatopmødet, og i hvert fald hvad jeg vil kalde en foreløbig, hurtig evaluering. Hvorfor har vi ikke kunnet få lov til at se den her? Hvad er det, der er så hemmeligt?

Kl. 14:16

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:16

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Spørgsmålet går jo på, om jeg har holdt mig til sandheden i min besvarelse i samrådet den 23. februar, og det har jeg svaret på, og det er et rungende ja. Jeg svarede i det samråd på et spørgsmål fra fru Anne Grete Holmsgaard, og jeg citerer ordret:

I forhold til om der er lavet en samlet skriftlig evaluering, næh, der er ikke lavet en samlet skriftlig evaluering. Det påtænker vi sådan set heller ikke at lave, én samlet skriftlig evaluering.

Det udsagn er fuldstændig i overensstemmelse med sandheden. Jeg har jo gentagne gange forklaret Folketinget, at det hænger sådan sammen, at Danmark har formandskabet fra COP15 indtil COP16 i november 2010, og regeringen arbejder for at sikre den bedst mulige

opfølgning på COP15, herunder Copenhagen Accord. I det lys arbejdes der løbende med vurderinger og strategier, der danner udgangspunkt for den politiske stillingtagen, som regeringen fremlægger i Folketinget. Derfor har regeringen ikke foretaget eller lavet en samlet skriftlig evaluering.

Kl. 14:18

Formanden:

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 14:18

Mette Gjerskov (S):

Jeg har her i Folketingssalen, på samråd i Miljøudvalget med statsministeren, igen her i Folketingssalen til forespørgselsdebat, i samråd, ja, i alle mulige situationer stillet spørgsmål. Plus at jeg vel nok har stillet – hvad er vi oppe på? – 70-80 skriftlige spørgsmål til statsministeren om forløbet af COP15, og hvad vi gør fremadrettet. For det, der jo er meningen, er, at vi skal finde ud af, hvordan det kunne gå så galt, hvorfor blev det en fiasko i København, og hvordan kan vi hjælpe mexicanerne videre, så vi ikke står med det samme problem til december i Mexico.

Det er ikke lykkedes mig i forbindelse med alle de spørgsmål og al den drøftelse, jeg har haft sammen med statsministeren, at få ham til overhovedet at nævne det her papir med et ord. Er det, fordi det her papir viser, hvordan statsministeren og regeringen har fjumret rundt i forbindelse med klimatopmødet? Er det det, der er grunden til, at det her papir skulle være hemmeligt?

Kl. 14:19

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:19

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu ved jeg ikke rigtig, hvad det er for et papir. Jeg kan godt se, at et papir har været omtalt i dagspressen. Jeg bliver spurgt, om regeringen har foretaget en samlet evaluering. Og vi har ikke foretaget en samlet evaluering. Jeg har også løbende sagt i samråd og gentager det gerne her, at det er klart, at der over tid kan produceres forskelligt materiale, der indgår i regeringens arbejde med at lægge strategi eller håndtere formandskabet. Om det papir, der refereres til, har en sådan status, skal jeg ikke kunne sige med sikkerhed. Men jeg kan med sikkerhed sige, at der ikke er foretaget en samlet evaluering af COP15, alene jo af den grund at Danmark har formandskabet frem til Mexico. Derfor er formandskabet sådan set slet ikke udtømt endnu.

Kl. 14:20

Formanden:

Så er det fru Yildiz Akdogan som medspørger.

Kl. 14:20

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det, hr. formand. Det lyder lidt interessant, når statsministeren siger, at der ikke er lavet en samlet evaluering. Men så kunne der måske være lavet et delmateriale, måske endda et notat fra Statsministeriets egne embedsfolk? Det kunne man så ikke vide.

Men der er jo den sandhed, at Danmark har været vært for COP15, det største internationale klimatopmøde i dansk historie. Vi havde muligheden for at skabe historie på klimaområdet, men det lykkedes ikke. Den visionære klimapolitik udeblev. Nogle har betegnet det, der foregik i Bella Center, som et stort flop. Andre var bare meget, meget skuffede.

Når det er et så stort og vigtigt topmøde, som Danmark har været værtsland for, og som har kostet over 1 mia. kr., måske mere, og vi

er gået fra en juridisk bindende aftale til en politisk bindende aftale, hvorfor er det så, at regeringen eller for den sags skyld statsministeren, som jo var vært for det her topmøde, ikke ønsker, at der skal laves en evaluering? Jeg ved godt, ministeren siger, at vi stadig væk er værtsland, men man må da lære af sine erfaringer i forhold til, hvad der er foregået i Bella Center, så man måske ikke gentager de samme fejl i Mexico.

Kl. 14:21

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:21

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Man skal da bestemt evaluere, og det har vi jo også gjort. Det foregik her i Folketingssalen i en forespørgselsdebat. Det kan godt være, at det er sådan lidt gammeldags af mig, men jeg synes jo sådan set, at det er det rigtige sted at foretage politiske evalueringer. Vi har haft en forespørgselsdebat her i Folketinget, og den foregående spørger var jo også inde på det forhold, at der har været stillet en stribe spørgsmål, og man er velkommen til at stille flere. For det må jo være sådan, at det er i regi af Folketinget, at man drager de politiske evalueringer.

Kl. 14:22

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:22

Yildiz Akdogan (S):

Lad os lige holde fast i, at statsministeren siger, at der ikke er lavet nogen skriftlig evaluering fra regeringens side. Der kunne måske være noget materiale – i citationstegn – eller et notatliggende stykke papir, som man fra Statsministeriets side har lavet. Så er det vel meget oplagt, at man fra oppositionens side spørger: Hvorfor må vi ikke få indsigt i det? Hvorfor skal der være sådan et hemmelighedskræmmeri? Er det måske, fordi statsministeren er bekymret for, at der i det her såkaldte papir eller delkonklusion eller notat, eller hvad man nu skal kalde det, står, at der ikke er opbygget det nødvendige tillidsforhold mellem netop FN, sekretariatets ledelse og den danske COP-delegation? Er det, fordi der er et eller andet problem der, siden statsministeren ikke ønsker en uddybning af det her område?

Kl. 14:22

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:22

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er jo rimeligvis masser af papirer. Det ville da overraske mig, hvis ikke der er produceret masser af papirer undervejs i forbindelse med varetagelsen af det danske formandskab, ligesom jeg forudser, at der vedvarende produceres masser af papirer for at understøtte varetagelsen af det danske formandskab, indtil det bringes til ophør. Hvad status det papir, der refereres til, har, skal jeg ikke forholde mig til. Under alle omstændigheder er det jo sådan, at hvad der måtte være af papirer af intern karakter om strategi eller andet i sagens natur ikke er lavet med henblik på offentliggørelse. Det ville heller ikke være en god varetagelse af Danmarks opgave som formandskabsland, hvis vi i en situation, hvor vi stadig væk har formandskabet, begyndte at fremstille samlede skriftlige evalueringer, hvor vi karaktergav forskellige aktører, der indgår i den internationale proces.

Kl. 14:24

Kl. 14:26

Formanden:

Tak til fru Yildiz Akdogan. Så er det hr. Torben Hansen som sidste medspørger, værsgo.

Kl. 14:24

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Jeg kan forstå på statsministeren, at der ikke er lavet en samlet skriftlig evaluering, men kan statsministeren så bekræfte, at der ligger et stykke papir, et hemmeligt papir, og at man måske kan karakterisere det som værende en form for devaluering, og at det af den devaluering for det første fremgår, at Folketinget er blevet ført bag lyset, fordi man allerede tidligt i foråret 2009 lavede et strategiskifte; for det andet, at det også fremgår af den hemmelige devaluering, at Danmarks troværdighed i COP-sammenhæng er noget slidt; og for det tredje, at det også fremgår af denne så hemmelige devaluering, og at den også peger på, at der ikke var opbygget det nødvendige tillidsforhold mellem FN's klimasekretariat og den danske COP-delegation?

Kl. 14:25

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:25

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

I forhold til det, der er spurgt om, som handler om, hvorvidt jeg har udtalt mig i overensstemmelse med sandheden på et samråd den 23. februar, har jeg svaret fuldstændig udtømmende på spørgsmålet.

Regeringen har ikke lavet nogen samlet skriftlig evaluering, og det har jeg forklaret ad flere omgange. Jeg har også ad flere omgange sagt både her og ved tidligere lejligheder, at der naturligvis arbejdes løbende med vurderinger og strategier, der danner grundlag for politisk stillingtagen, som regeringen fremlægger i Folketinget eller på anden vis. Sådanne papirer er jo pr. definition ikke beregnet til offentliggørelse, og jeg agter ikke at forholde mig til – og kan ikke forholde mig til – om den tekst, der er gengivet på Politikens hjemmeside, og som danner grundlag for spørgsmålet her i dag, stammer fra et papir, der indgår i dette løbende arbejde.

Kl. 14:26

Formanden:

Hr. Torben Hansen.

Kl. 14:26

Torben Hansen (S):

Det bliver jo lidt mere speget, for statsministeren må da kunne bekræfte, om det er et papir fra Statsministeriet, eller om det bare er noget, som nogen har tryllet ud af den blå luft. Statsministeren siger så, at der ikke er lavet en samlet skriftlig evaluering, men man kan vel godt læse det her papir som i hvert fald en devaluering af opspillet og af den første del, hvor statsministeren er præsident for COP'en.

Der vil jeg altså igen spørge statsministeren, om det ikke er korrekt, at det så fremgår af den devaluering fra det der hemmelige klimanotat, at man for det første har skiftet strategi undervejs; for det andet, at Danmarks troværdighed i den her klimasammenhæng er noget slidt – det er Statsministeriets eget sprogbrug – og for det tredje, og det er også Statsministeriets eget sprogbrug i det her notat, at der ikke er opbygget det nødvendige tillidsforhold mellem FN's klimasekretariat og den danske COP-delegation.

Kl. 14:26

Formanden:

Statsministeren.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen, altså, spørgeren må jo læse de papirer, der optræder på aviserne hjemmesider, fuldstændig som han selv har lyst til – det skal jeg slet ikke blande mig i. Det, jeg skal forholde mig til, er, om regeringen har lavet en samlet skriftlig evaluering af vores formandskab; det har vi ikke. Jeg kan ikke stå og kommentere på løsrevne papirer og agter sådan set ikke at gå videre i det.

Det er givet, at der over tid har været og fortsat vil blive udarbejdet forskellige notater, som i sagens natur ikke er beregnet til offentliggørelse, og jeg vil ikke her forholde mig til, om den tekst, der er gengivet på Politikens hjemmeside, stammer fra et papir, der indgår i dette løbende arbejde. Jeg kan derfor ikke rigtig tilføje mere til spørgsmålet, som jo sådan set, hvis jeg ellers kan læse indenad, ikke går på spørgsmålet om COP15-forløbet, men på et svar, jeg har afgivet i Folketingets Miljøudvalg – må det have været – hvor jeg var i samråd den 23. februar 2010.

Kl. 14:28

Formanden:

Tak, og tak til hr. Torben Hansen. Så er det fru Mette Gjernskov med sidste spørgsmål til statsministeren, værsgo.

Kl. 14:28

Mette Gjernskov (S):

Arh, statsminister, nu lyder det jo, som om det her er et eller andet løsrevet papir, som er kommet sådan flyvende til oppositionen bare for at genere statsministeren. Men virkeligheden er jo, at det er et notat skrevet i Statsministeriet den 6. januar og offentliggjort på Politikens hjemmeside forleden dag. Hvis ikke statsministeren har læst det, synes jeg ærligt talt, at det er en meget mærkelig regeringsførelse. Samtlige danske medier har omtalt det her notat inden for den sidste uge. Det ligger i sin fulde længde på Politikens hjemmeside, og det fortæller, at statsministeren og regeringen har ført ikke kun oppositionen, men hele Danmark bag lyset i forhold til strategien op til COP15.

Vil statsministeren påstå, at han ikke har læst det papir, og at han ikke har forholdt sig til det?

Kl. 14:29

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:29

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har svaret på det spørgsmål, der er stillet.

I øvrigt kan enhver jo så, hvis spørgeren synes, det er interessant, gå ind på den pågældende hjemmeside og læse det papir, der ligger der. Jeg tror i øvrigt, at man så skal være alternativt læsende for at drage de konklusioner, som spørgeren lige har gjort.

Kl. 14:29

Formanden:

Tak til fru Mette Gjernskov. Hermed sluttede spørgsmål 3.

Vi går til spørgsmål 4, der også er stilet til statsministeren af fru Mette Gjernskov. Her er der to medspørgere, hr. Ole Vagn Christensen og hr. Torben Hansen.

Kl. 14:29

Spm. nr. S 2079

4) Til statsministeren af:

Mette Gjernskov (S):

Fortryder statsministeren sin udtalelse på samrådet den 23. februar 2010 om klimatopmødet »Nej, der er ikke lavet en skriftlig evaluering. Vi påtænker heller ikke at lave en samlet, skriftlig evaluering«?

Formanden:

Værsgo til fru Mette Gjerskov med spørgsmålet.

Kl. 14:29

Mette Gjerskov (S):

Spørgsmålet lyder: Fortryder statsministeren sin udtalelse på samrådet den 23. februar 2010 om klimatopmødet: »Nej, der er ikke lavet en skriftlig evaluering. Vi påtænker heller ikke at lave en samlet skriftlig evaluering«?

Kl. 14:30

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:30

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg besvarede jo det første spørgsmål ved meget præcist at sige ja, og i direkte og logisk forlængelse af det svar på det første spørgsmål kan jeg besvare det her spørgsmål lige så kort ved at sige nej.

Kl. 14:30

Formanden:

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 14:30

Mette Gjerskov (S):

Statsministeren sagde lige for et øjeblik siden, at man skulle være – jeg ved ikke, om det var alternativt begavet, men i hvert fald alternativt et eller andet – for at kunne læse notatet, som at statsministeren havde ført oppositionen og befolkningen bag lyset. Men der står faktisk i allerførste linje i notatet:

Tidligt i 2009 stod det klart, at der ikke var grundlag for at sigte mod indgåelsen af en ny, juridisk bindende klimaaftale.

Det var det, statsministeren sagde til os. Ikke kun tidligt i 2009 sagde han, at vi går efter en juridisk aftale. Det sagde regeringen helt frem til oktober, på trods af at vi her kan læse, at man tidligt i 2009 var gået væk fra den tankegang. Er det ikke at føre Folketinget bag lyset? Er det ikke at føre oppositionen bag lyset?

Kl. 14:31

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:31

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har svaret på spørgsmålet og har ikke mere at tilføje. Det spørgsmål, der stilles her, er jo fuldstændig identisk med det forrige spørgsmål, jeg lige har svaret på, og derfor bliver hele den her debat blot en gentagelse af en ordveksling, der allerede har fundet sted. Fortryder jeg, at jeg har sagt: Nej, der er ikke lavet en skriftlig evaluering; vi påtænker heller ikke at lave en samlet skriftlig evaluering? Nej, det fortryder jeg ikke.

Kl. 14:31

Formanden:

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 14:31

Mette Gjerskov (S):

Når vi står her i Folketingssalen og stiller spørgsmålene, er det, fordi der er en mulighed for at få en lejlighed til at uddybe spørgsmålene.

Statsministeren har været meget kort i sine besvarelser, men der er faktisk en grund til, at jeg uddyber mit spørgsmål. Siden jeg stillede det skriftligt, er det her notat, vi snakker om, faktisk blevet offentliggjort. I notatet står der, at regeringen allerede tidligt i 2009 var klar over, at det med en juridisk bindende aftale ikke holdt. Hvordan

kan det så være, at regeringen stædigt fastholder, at de gik efter en juridisk bindende aftale fra helt frem til oktober måned? Regeringen har fået mandat til at gå i EU på den her sag. Danmark er blevet ført bag lyset. Oppositionen er blevet ført bag lyset. Har statsministeren virkelig ingen bemærkninger til det?

Kl. 14:32

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:32

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, hvis der for alvor var en situation, hvor jeg havde ført nogen bag lyset, så ville jeg for søren – undskyld, bestemt have en række bemærkninger i så henseende, men det forholder sig ikke sådan.

De her spørgsmål kredser om et papir, der har været offentliggjort på en avis' hjemmeside. Jeg har i min forrige besvarelse karakteriseret, hvad der er at sige om det papir, og ønsker derfor ikke at gå dybere ned i en debat på baggrund af nogle præmisser, som jeg ikke ønsker at lægge til grund for den her debat.

Kl. 14:33

Formanden:

Tak. Så er det hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:33

Ole Vagn Christensen (S):

Til statsministeren: Præmisser eller ej, det må vel være foruroligende for statsministeren at kunne læse, at notatet er fremstillet i Statsministeriet den 6. januar 2010. Jeg går ud fra, når man er i den alvorlige situation, som det jo kan være, når man skal stå og benægte nogle ting, at man så har undersøgt, om det virkelig er et papir, der er fremstillet i Statsministeriet. Vil ministeren svare på, om det er det eller ej?

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 14:34

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved ikke, hvad det er, jeg skal benægte. Ud over at jeg er blevet stillet et spørgsmål om, hvorvidt jeg har udtalt mig i overensstemmelse med sandheden – det har jeg svaret ja til – er jeg blevet stillet et spørgsmål om, hvorvidt jeg har fortrudt, hvad jeg har sagt i forhold til det første spørgsmål. Det har jeg svaret nej til. Så den eneste benægtelse, jeg sådan set gør mig her i dag, er, at jeg benægter at have fortrudt, hvad jeg sagde på et samråd.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:34

Ole Vagn Christensen (S):

Det har jeg forstået, men jeg synes sandelig ikke, at det er et værdigt svar. Jeg vil da have meget stor bekymring, hvis det var sådan, at nogle af mine medarbejdere undergravede mig ved at fremstille et notat, der faktisk illustrerer, at jeg har sagt en usandhed. Derfor var det, at jeg stillede spørgsmålet: Er det her papir fremstillet i Statsministeriet eller ej?

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 14:35

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der fremstilles masser af materiale i Statsministeriet, og det kan være papirer, der har forskellig status. Det, der er det afgørende i forhold til den debat, vi har nu, er, om der er foretaget en samlet skriftlig evaluering af det danske COP-formandskab. Det er der ikke.

Jeg har klart hele vejen igennem forløbet sagt, at der naturligvis produceres materiale, der understøtter politiske beslutninger i en regering. Anderledes kan det ikke være. Hvad status det her konkrete papir har i så henseende, kan jeg ikke kommentere nærmere på. Det er sådan set, hvad jeg kan oplyse om den her sag.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torben Hansen som medspørger.

Kl. 14:35

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. I en eller anden grad begynder det jo at blive en eller anden form for absurd teater. Der ligger et stykke papir, som er offentligt tilgængeligt, hvor der står, at det er skrevet i Statsministeriet, men man kan ikke få et reelt svar på, om det er produceret i Statsministeriet eller ej, og statsministeren agter ikke at kommentere på det. Den danske offentlighed må da have en stor interesse i, om det er noget, der er et falsum, eller det er noget, der er lavet i Statsministeriet. Vi må tage som udgangspunkt, at det er lavet i Statsministeriet. Det tror jeg også statsministeren udmærket godt ved det er.

Men så er det næste, og det er sådan set det vigtigste, at man også klart og tydeligt kan se, at i løbet af 2009 blev det danske Folketing, Europaudvalget og alle mulige andre ført bag lyset. For her står, at man allerede i begyndelsen af 2009 begyndte at skifte strategi. Så kan statsministeren ikke bekræfte, at man skiftede strategi i begyndelsen af 2009, og at man først den 23.-24. oktober 2009 følte det rimeligt, at man skulle til at orientere Folketinget og den øvrige verden om, at man havde skiftet strategi?

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:37

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan oplyse, at i takt med at regeringen har truffet strategiske beslutninger i varetagelsen af vores COP-formandskab, er det jo sket i regeringens klimakonferenceudvalg, og så er de beslutninger jo også blevet kommunikeret i overensstemmelse med strategien.

Det strategiskifte, der sigtes til, blev kommunikeret af alle steder lige præcis i det danske parlament ved en international parlamentarisk konference. Jeg erindrer mig ikke, om spørgeren deltog, men der var jo i hvert fald repræsentanter også fra spørgerens parti, der deltog. Det var det sted og ved den lejlighed, at den strategi, som regeringen besluttede, blev kommunikeret ud først af alle steder, i Folketinget

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torben Hansen.

Kl. 14:38

Torben Hansen (S):

Man må vælge at fortolke statsministerens svar således, at statsministeren erkender, at det her papir så er en evaluering eller en devaluering af, hvad der er foregået under den første del af præsidentskabet i COP'en.

Så vil jeg gerne spørge statsministeren:

1) Synes statsministeren, at det er rart, at statsministerens eget system siger, at Danmarks troværdighed i COP-sammenhæng er slidt? Hvad agter statsministeren at gøre ved det?

2) Synes statsministeren så, at det er rart, hvad der også fremgår af statsministerens eget hemmelige papir, at der ikke var opbygget det nødvendige tillidsforhold imellem FN's klimasekretariat og den danske COP-delegation?

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:38

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved ikke, hvordan man kunne få det indtryk af det svar, jeg gav før, at det kunne bruges til at give det pågældende papir en særlig status. Jeg mener sådan set, at jeg blot svarede på det her spørgsmål om, hvornår og hvordan regeringens beslutning om at lave en strategi og kommunikere en strategi med det sigte at få alle disse lande, der principielt hver især gik efter juridiske aftaler, blot ikke den samme, bragt ind i det samme forhandlingslokale. Det har jeg givet et svar på helt uafhængigt af det pågældende papir, som jeg ikke ønsker ellers at kommentere på af de grunde, jeg angav i mit første svar.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Mette Gjerskov.

Kl. 14:39

Mette Gjerskov (S):

Hvad har Danmark brugt på at holde klimatopmødet – 1 mia. kr. eller 1,5 mia. kr.? Derude på Slotspladsen stod der i december måned 100.000 mennesker, som krævede handling af os politikere ude i Bellacenteret. De fik en fiasko.

Var det ikke rimeligt, om man lavede en evaluering, ligesom alle andre lande gør? Hver gang staten bruger nogle penge på et eller andet offentligt – fuldstændig ligegyldigt hvad – så forlanger man en evaluering. Men man forlanger ikke nogen evaluering af de her 1,5 mia. kr. Var det ikke rimeligt, om man gav offentligheden en evaluering? Og var det dog ikke rimeligt, når der så ligger et papir, som rent faktisk siger, at befolkningen er blevet ført bag lyset, at Folketinget er blevet ført bag lyset, at oppositionen er blevet ført bag lyset, at man så i det mindste kunne forlange af statsministeren, at han bekræfter eller afkræfter, at det er et papir, der kommer fra hans ministerium. Var det meget at forlange?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:40

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg stiller mig fuldstændig uforstående over for påstanden om, at nogen skulle være ført bag lyset. Så det giver ikke nogen mening at have en debat med afsæt i, at nogen skulle være ført bag lyset.

Når der efterspørges handling, er jeg fuldstændig enig i, at det er det, der er brug for. Derfor gælder det jo sådan set om at bygge videre på den aftale, der blev indgået i København mellem nu 122 lande, der dækker 90 pct. af verdens totale velstand i bruttonationalprodukt og 83 pct. af verdens globale CO₂-udslip. Der spiller Danmark fortsat en rolle, fordi vi har formandskabet for COP'en frem til den næste COP i Mexico.

Det vil under ingen omstændigheder være i overensstemmelse med god varetagelse af den opgave, hvis vi, mens vi har det her for-

mandskab, begyndte at lave store skriftlige evalueringer i regi af en eller anden international blame game-øvelse. Det ville ikke gavne klimasagen. Det ville ikke gavne agtelsen af Danmark. Det ville ikke gavne nogen ting. Allerede af den grund står jeg på det synspunkt, jeg også havde, da jeg var i det samråd, som danner udgangspunktet for spørgsmålet her i dag, nemlig at regeringen ikke har lavet en samlet skriftlig evaluering og påtænker heller ikke at gøre det.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til statsministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet af fru Liselott Blixt til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 14:42

Spm. nr. S 1993

5) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren, at danske supermarkeder gør tilstrækkeligt for at leve op til deres samfundsansvar, og støtter ministeren i den sammenhæng Forbrugerrådets initiativ omkring »Fair Play« i den danske detailbranche?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 14:42

Spm. nr. S 1998

6) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren det tilfredsstillende, at Forbrugerrådet i en europæisk undersøgelse om detailkæders politikker for arbejdsforhold og handelsrelationer i udviklingslandenes leverandørkæder kan konstatere, at der generelt mangler politikker og adfærdskodeksforanstaltninger i supermarkederne, der kan sikre, at handelsrelationerne til leverandørerne af etisk mærkede produkter er fair?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 14:42

Spm. nr. S 2049

7) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Statens Serum Institut uden varsel har skiftet pneumokokvaccinen ud med en anden, hvilket både SST og overlæge Carsten Heilmann vurderer er uhensigtsmæssigt?

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Statens Serum Institut uden varsel har skiftet pneumokokvaccinen ud med en anden, hvilket både Sundhedsstyrelsen og overlæge Carsten Heilmann vurderer er uhensigtsmæssigt?

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:42

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg går ud fra, at fru Liselott Blixt har stillet spørgsmålet på baggrund af en artikel i Ugeskrift for Læger i sidste uge. Der bliver der sat spørgsmålstegn ved det hensigtsmæssige i, at Serum instituttet midlertidigt, og før udbudsdagen er afsluttet, har erstattet den 7-valente pneumokokvaccine i børnevaccinationsprogrammet med den 13-valente vaccine.

Som jeg redegjorde for i min besvarelse af spørgsmål nr. S 497 til Sundhedsudvalget den 27. april, er det sket på baggrund af, at der nu foreligger to godkendte og forbedrede pneumokokvacciner, at den hidtidige leveringskontrakt er opsagt og den fremtidige levering

sat i udbud. Serum instituttet har fra slutningen af april skiftet fra 7-valent til 13-valent vaccine. Ifølge instituttet er det muligt at give denne forbedrede beskyttelse inden for den leveringskontrakt, som instituttet har med producenten, og også inden for den samme økonomiske ramme som hidtil.

Vinderne ved dette skift er børnene, idet de fra nu af tilbydes en vaccine, der beskytter mod 13 frem for imod 7 pneumokokbakterier, og uanset resultatet af udbuddet vil det enkelte barn blive færdigvaccineret med den vaccine, som man startede med. Det sidste vil jeg godt understrege.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:44

Liselott Blixt (DF):

Der er ingen tvivl om, at vi i Dansk Folkeparti går vi meget ind for vaccinerne, samt at vi skal have de bedste vacciner, der findes. Men det bekymrer mig lidt, når man læser, at der er flere, der ser med bekymring på det skift. F.eks. fortæller overlæge på Rigshospitalet Carsten Heilmann netop i Ugeskrift for Læger, at den nye 13-valente vaccine indeholder dobbelt så mange antigener og altså har et nyt indhold i forhold til den, man ellers brugte, altså en 7-valent. Det gør, at det ikke bare er et lille skift. Burde man så ikke have taget det op i Sundhedsstyrelsen eller i det rådgivende organ? Vi har jo et vaccinationsråd, der skal rådgive om det. Det har man jo ikke gjort.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:44

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Der er jo ingen tvivl om, at der er fordele og ulemper ved ethvert præparat, og der er også både fordele og ulemper ved at skifte fra en 7-valent til en 13-valent vaccine. Det fører så til en faglig debat, som jeg synes er meget, meget nyttig, og jeg er sikker på, at der er nogle på Serum instituttet, som kan give overlæge Heilmann et rigtig godt svar. Jeg synes ikke, at fru Liselott Blixt og jeg skal gøre os til overdommere i sådan en faglig diskussion.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:45

Liselott Blixt (DF):

Nu er det sådan, at når jeg nu er sundhedsordfører og valgt til Folketinget af de borgere, der er ude i samfundet, studser jeg selvfølgelig over de ting, der sker i vores råd og vores udvalg og i statens forskellige stiftelser. Og jeg skal reagere, når der sker noget, som nogle mener er uhensigtsmæssigt, specielt når det drejer sig om vores børns sundhed, og specielt når det drejer sig om vaccination af vores børn, som vi selv har været med til at sige, at vi går ind for. Vi går ind for vacciner, men derfor skal det også gøres på betryggende vis.

F.eks. siger man fra Sundhedsstyrelsens side – det er centerchef Else Smith, der siger – at man helst ser, at børnene blive vaccineret med den samme vaccine. Nu skal vi i udbud med vaccinen, og det vil sige, at vi kan risikere at få en tredje vaccine, så vi inden for et år har vaccineret med tre forskellige vacciner. Er det ikke uhensigtsmæssigt?

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:46

Kl. 14:48

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde, nemlig at det enkelte barn vil blive færdigvaccineret med den vaccine, som det er startet med. Argumentet for at gå fra den 7-valente til den 13-valente vaccine er, som jeg nævnte, at børnene dermed får en vaccine, som beskytter mod 13 pneumokokbakterier frem for mod kun 7. At der så samtidig kan være en ulempe, som Carsten Heilmann kan påpege, er der ingen tvivl om. Al diskussion om behandling handler om fordele og ulemper. Jeg tror ikke, at der er et lægemiddel, som ikke også har nogle bivirkninger, og det er derfor, at vi har den gode, nyttige faglige diskussion, og det er fint, at den foregår, som det er tilfældet, i Ugeskrift for Læger.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:47

Liselott Blixt (DF):

Men det undrer mig bare, også når jeg læser, at man faktisk har trukket udbuddet så lang tid, at staten kunne have sparet op til 100 mio. kr., hvis man havde lavet et udbud tidligere, så man havde fundet ud af, hvilken af de to vacciner der var på markedet, som skulle bruges, sådan at man havde ventet med at skifte. Man har jo skiftet over til et præparat, som skal være med i et udbud, og det er vel en forkert fremgangsmåde, når forskellige medicinalfirmaer skal være med i et udbud.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:48

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg bliver svar skyldig, for jeg kan ikke her i Folketingets spørgetid optræde som dommer i en faglig diskussion. Men jeg tager indlægget som en begrundelse for, at spørgeren har stillet spørgsmålet, og det respekterer jeg. Jeg prøver bare at forklare, hvorfor jeg ikke kan svare.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Liselott Blixt.

Kl. 14:48

Spm. nr. S 2050

8) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at diabetespatienter stadig har svært ved at få bevilget en glukosesensor, selv om det vil være en »god forretning« for Danmark og give patienten færre følgesygdomme i det lange løb?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:48

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at diabetespatienter stadig har svært ved at få bevilget en glukosesensor, selv om det vil være en »god forretning« for Danmark samt give patienten færre følgesygdomme i det lange løb?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:48

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Glukosesensorer anvendes til kontinuerlig måling af blodsukkeret hos patienter med type 1-diabetes. Sensorerne anvendes sammen med insulinpumper, som automatisk doserer insulin i forhold til blodsukkerniveauet. Sundhedsstyrelsen har oplyst, at der stadig mangler en faglig afklaring af, hvilke patienter der bør få målt deres blodsukker kontinuerligt. Det er heller ikke afklaret, om det er en god forretning at gøre det, som det blev nævnt lige før. Men Dansk Endokrinologisk Selskab er ved at udarbejde en redegørelse om kontinuerlig blodsukkermåling. I redegørelsen vil der være en vurdering af, hvilke patienter der bør tilbydes glukosesensorer, og der vil være en vurdering af omkostningerne. Den redegørelse forventes at være færdig til efteråret.

Redegørelsen for, hvilke patienter der bør tilbydes glukosesensorer, er først og fremmest en vejledning til læger og sygehusmyndigheder, som har ansvaret for behandling af patienter med diabetes. På nuværende tidspunkt er der altså ikke noget grundlag for at svare generelt på, om det er rigtigt eller forkert, hvis nogle patienter ikke får tilbud om glukosesensorer som led i deres behandling. Det er en konkret lægefaglig vurdering i hvert enkelt tilfælde og ikke noget, der kræver en ministerholdning.

Til gengæld har jeg den holdning, at sygehusmyndighederne skal leve op til deres ansvar for at sikre, at patienterne får behandling i overensstemmelse med faglige anbefalinger, og det gælder selvfølgelig også fremtidige anbefalinger vedrørende behandling af diabetes.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:50

Liselott Blixt (DF):

Jeg mener nu, at det er vigtigt at få en ministers holdning til nogle sundhedsspørgsmål om noget, som kan forbedre sundhedstilstanden for nogle af de kroniske patienter, som vi netop prøver at sætte fokus på mange gange. Jeg ville netop også have spurgt til det arbejde, der blev sat i gang, for det er over et år siden, jeg spurgte den tidligere sundhedsminister, der dengang hed Jakob Axel Nielsen, og fik at vide, at man ville få det faglige selskab til at undersøge indikationerne.

Det er igen en af de sager, man ser trækker ud, og hvor vi kan se, at nogle patienter, netop kronikere, ville kunne få et bedre forløb, hvilket international forskning viser, netop fordi der er nogle diabetespatienter, der skal gå og stikke sig ti gange i løbet af en dag for hele tiden at kunne være ajour med, hvor højt deres blodsukker er. Ved at få en sensor, som man sætter i maveskindet, og som selv kan måle og derved give insulin, undgår man de store svingninger, og det vil sige, at man også undgår de følgesygdomme, man kan få som diabetespatient, netop ved at man ikke bliver udsat for den store blodsukkersvingning, som der kan være over en dag.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:51

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det tror jeg i og for sig er rigtigt alt sammen. Men det ændrer jo ikke ved, at det er fornuftigt at arbejde med overvejelser om, hvilke pa-

tienter det nu er, der skal have tilbudt hvad, hvem det er, der skal have tilbudt glukosesensorer. Det er også, som spørgeren nævnte, vigtigt at vurdere omkostningerne, og jeg synes, at når jeg kan fortælle, at der kommer en redegørelse til efteråret, så bør spørgeren ligesom jeg stille sig tilfreds med det.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:52

Liselott Blixt (DF):

Jamen jeg er meget tilfreds, når jeg endelig får en deadline for en redegørelse, for vi er jo vant til, at mange ting bliver sendt i udvalg, og at der går lang tid, inden vi får nogle svar. Det, jeg hører, når jeg taler med en diabetespatient, er, at man mener, at der, hvor problemet også kan ligge, er i forhold til hvem der har betalingsansvaret. For i dag er det kommunen, der betaler for de strimler, diabetespatienterne får, når de skal stikke sig, hvorimod det er regionen, der betaler for glukosesensorerne. Så det kunne jo være, at kommunerne kunne se et besparellesprojekt, samtidig med at de kunne gøre noget for deres kroniske patienter – når nu vi taler om, at kommunerne skal tage ansvaret for de kronikere, de har – og f.eks. kunne stå for betaling af glukosesensorer.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:53

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det kan også være meget rigtigt, men jeg er helt sikker på, at Sundhedsstyrelsen ikke lader sig påvirke af, hvad der nu kan betale sig for kommunerne, og hvad der ikke kan betale sig for kommunerne. Patienterne skal have den bedst mulige behandling, og det er Sundhedsstyrelsens opgave at give de anvisninger, som fører til den bedst mulige behandling. Sådan kører det i Danmark, og jeg tror, at vi skal lade det være på den måde.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:53

Liselott Blixt (DF):

Jamen jeg vil sige, at jeg vil vente til efteråret, og så håber jeg, at vi kan tage det op der og så eventuelt se, om man kan lægge det ud til kommunen, så diabetespatienterne får det bedste, de kan få. Tak.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ønsker ministeren at give et svar på det?

Nej. Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren, men af fru Karen J. Klint.

Kl. 14:54

Spm. nr. S 2064

9) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karen J. Klint (S):

Mener ministeren, at det er korrekt at kalde udviklingen i anvendelsen af tvang i psykiatrien stabil, som det sker i Sundhedsstyrelsens opgørelse over anvendelse af tvang i psykiatrien for 2008, når det af materialet fremgår, at der i perioden 2000-2008 til trods for et fald på 474 patienter er sket en forøgelse af antallet af patienter på 329

personer, der er berørt af tvang, og selve antallet af tvangsforanstaltninger er steget med 3.298?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 14:54

Karen J. Klint (S):

Tak. Mener ministeren, at det er korrekt at kalde udviklingen i anvendelsen af tvang i psykiatrien stabil, som det sker i Sundhedsstyrelsens opgørelse over anvendelse af tvang i psykiatrien for 2008, når det af materialet fremgår, at der i perioden 2000-2008 til trods for et fald på 474 patienter er sket en forøgelse af antallet af patienter på 329 personer, der er berørt af tvang, og selve antallet af tvangsforanstaltninger er steget med 3.298?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:54

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, at udtrykket stabil hidrører fra en opgørelse, som Sundhedsstyrelsen har foretaget, hvor anvendelsen af tvang beskrives som forholdsvis stabil. Det fremgår af opgørelsen, at andelen af psykiatriske patienter, der udsættes for tvang, har ligget fast på mellem 20 pct. og 22 pct. i årene 2000-2008. Det må man vel sige er en forholdsvis stabil tvangsanvendelse.

Når man ser på opgørelsen over de enkelte tvangsindgreb, er der sket en stigning inden for nogle områder og et fald inden for andre områder. Vi talte jo også om tvang i psykiatrien under mit samråd for en uges tid siden. Statistikker giver os ikke altid svaret på, hvorfor der er sket en stigning eller et fald på et område.

Det bliver påpeget i spørgsmålet, at der er sket et fald i antallet af indlagte patienter, mens der er sket en forøgelse i antallet af personer, der er berørt af tvang. Det er rigtigt, men hvad siger det så? Har der været flere alvorligt syge patienter på afdelingerne? Det kan jo være. Er der sket en ændring i registreringspraksis? Sker der en overregistrering? Skrider der hurtigere til tvang i dag end tidligere? Jeg ved det ikke, hvis jeg må sige det på den måde. Jeg nævner det bare for at illustrere, at der kan være flere forklaringer på en stigning eller et fald.

Jeg har bedt Sundhedsstyrelsen om, at opgørelserne i fremtiden indeholder eventuelle forklaringer på større stigninger eller fald på konkrete tvangsområder, og dermed har jeg jo faktisk imødekommet spørgerens ønske om at komme bag om disse tal. Det er ikke nok at sige, at situationen er forholdsvis stabil; man må lidt dybere ned under tallene.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 14:56

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne kvittere for det positive svar, for det er jo rigtigt, at det er sådan med statistikker, at man næsten kan bruge dem, som man har lyst til. Man kan jo også sige, at der er forskel på halve sandheder og direkte usandheder.

Men når man som lægpersone læser en statistik, virker det umiddelbart omvendt proportionalt, at det antal personer, der bliver indlagt, falder, mens det antal personer, der bliver udsat for tvang, stiger. Det var derfor, at jeg reagerede på ordet stabil, for jeg synes faktisk, at det var omvendt proportionalt.

Det er også fint nok at sige, at 2 pct. ikke er en ret stor procent, men det udløser alligevel et tal på over 3.000 personer, og det kan ikke alene forklares med registreringsfejl eller registreringsmetoder, så det er meget tilfredsstillende, at vi fremover kan dykke lidt ned i tallene.

Man kan vel ikke kalde det stilstand på området, når antallet af tvangsindlagte personer på bare 7 år er steget med 703 personer – det er sådan set en øget tilgang på i gennemsnit 100 personer om året – og når antallet af frihedsberøvede er steget med 627 personer i de her 7-8 år, hvilket også er små 100 personer om året. Derfor formoder jeg, at ministeren er enig i, at der ikke er stilstand på området.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:58

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg forsøgte at forklare, hvad der lå bag Sundhedsstyrelsens udtryk forholdsvis stabil. Det var altså det forhold, at andelen af psykiatriske patienter, der udsættes for tvang, fast har ligget på mellem 20 pct. og 22 pct. fra 2000 til 2008.

Det øvrige, som fru Karen J. Klint sagde, kan jeg for så vidt være ganske enig i, og derfor synes jeg også, at det må være tilfredsstillende, at vi i fremtiden får bedre forklaringer, når der er stigninger eller fald på konkrete tvangsområder – specielt når det handler om tvang, er der stor offentlig interesse og også stor interesse her i Folketinget og hos fru Karen J. Klint, og så må vi også kunne bede om at få lidt bedre forklaring på, hvad der ligger bag svingninger i tallene.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 14:58

Karen J. Klint (S):

Det vil jeg også gerne kvittere for, for det kan jo undre, når man kigger på statistikkerne år for år, for vi har jo alle sammen været ude at prale lidt af det såkaldte gennembrudsprojekt, hvor man sagde, at man kunne se en massiv nedgang i antallet af tvang. Det var et fald på i gennemsnit 20 pct. på enkelte afdelinger, og andre steder var det faktisk et fald på over 70 pct., som man i den periode, hvor man kørte projektet, fik nedbragt tvangsansøgningen med.

Derfor er det jo underligt, at der slet ikke ses noget dyk i de år. Der er faktisk kun et dyk på 0,2 pct. Det er jo ikke ret meget i forhold til et projekt, som vi alle sammen går og roser, at dykket ikke er mere synligt i den samlede statistik. Har ministeren en forklaring på, hvordan noget, der dykker så meget i projektet, ikke ses i statistikkerne, eller er der også noget, som vi skal have undersøge nærmere?

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:59

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har i hvert fald ikke en forklaring, som jeg tør komme med her i spørgetiden. Jeg synes, at vi kom ind på det, da jeg var i samråd, men hvis fru Karen J. Klint gerne vil have uddybet mine svar fra samrådet, er hun meget velkommen til det. Og så tror jeg i øvrigt, at vi vender tilbage til spørgsmålet om tvang under den næste spørgsmål.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det gør vi muligvis, men fru Karen J. Klint har et spørgsmål mere her.

Kl. 15:00

Karen J. Klint (S):

Vi kan godt gå videre til det næste spørgsmål.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Vi stryger det sidste spørgsmål. Vi er glade for, at vi kan rationalisere lidt.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Karen J. Klint.

Kl. 15:00

Spm. nr. S 2067

10) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karen J. Klint (S):

Er ministeren enig med Sundhedsstyrelsen, når den i opgørelse over anvendelse af tvang i psykiatrien for 2008 noterer, at Sundhedsstyrelsen har påpeget, at der generelt set bør foregå en kontinuerlig og målrettet indsats for at nedbringe anvendelsen af tvangsforanstaltninger, og er ministeren enig i, at løsningen ikke er at erstatte anvendelsen af fysisk magtanvendelse med tvangsmedicinering?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karen J. Klint for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:00

Karen J. Klint (S):

Er ministeren enig med Sundhedsstyrelsen, når den i opgørelse over anvendelse af tvang i psykiatrien for 2008 noterer, at Sundhedsstyrelsen har påpeget, at der generelt set bør foregå en kontinuerlig og målrettet indsats for at nedbringe anvendelsen af tvangsforanstaltninger, og er ministeren enig i, at løsningen ikke er at erstatte anvendelsen af fysisk magtanvendelse med tvangsmedicinering?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:01

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det kan jeg kun erklære mig enig i. Tvangsmedicinering skal ikke bruges som en løsning, hvormed man generelt erstatter brugen af andre tvangsmidler. Det er i hver enkelt situation og i forhold til hver enkelt patient, at der skal foretages en sundhedsfaglig vurdering af, hvilket tvangsmiddel der er det bedst egnede og det mindst indgribende, når det viser sig, at tvang desværre må anvendes.

Med hensyn til indsatsen for at nedbringe anvendelsen af tvang kan jeg gentage, hvad jeg sagde i samrådet den 28. april, nemlig at regionerne allerede har en del redskaber, som de kan bruge i den forbindelse. Jeg redegjorde for alle de tiltag, som er iværksat med henblik på at nedbringe anvendelsen af tvang i psykiatrien, f.eks. i udbredelsen og implementeringen af erfaringerne fra det såkaldte »Gennembrugsprojekt« og med midler til bedre fysiske rammer. Jeg forventer derfor, at regionerne med de midler, de har, arbejder seriøst med at få anvendelsen af tvang i psykiatrien nedbragt.

Jeg vil bare gerne understrege, at i visse tilfælde er det altså nødvendigt, og det tror jeg også at spørgeren er enig med mig i.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 15:02 midler også bliver brugt til nedbringelse af tvangen, eller er vi for projektorienterede i den måde, vi bevilger dem på?

Kl. 15:05

Kl. 15:02 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:05

Karen J. Klint (S):

Jeg tror ikke, vi kan få det ned på nul på området her, men vi kan komme meget tæt på, for det er man i andre lande, i hvert fald med hensyn til den fysiske tvang. Der er den danske behandlingsform meget anderledes end i andre lande. Vi har næppe sandheden om den medicinske håndtering eller andre registreringsformer, og jeg vil godt medgive ministeren, at vi i Danmark højst sandsynligt har en meget stor ærlighed og åbenhed omkring den registrering, vi har, så der bliver ikke puttet med det. Men vi er jo et af de få lande, der reelt tillader en fysisk fiksering, og det er der faktisk lande som kan klare en psykiatri helt uden at gøre.

Det, jeg derudover vil spørge ind til her, er, at når vi ser på statistikkerne over »Gennembrudsprojektet«, ser vi jo, at det gav en holdningsændring under forløbet. Vi ser, at det gav en bedre dialog mellem det behandlende personale og de indlagte patienter, og vi er mange, der undrer os over, hvorfor man ikke gik fra, at det var et projekt, til, at det blev en fast metode. Men så har vi også set i nogle kalkuler, at det egentlig koster noget at indføre det værktøj.

Så er ministeren fuldstændig skråsikker på, at regionerne har midler nok, har penge nok til, at »Gennembrudsprojektet« bliver god hverdag og ikke kun noget, man havde råd til at køre, mens der var projektpenge til det?

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:03

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er ikke skråsikker på noget som helst område, der vedrører sundhedssektoren, og det vil jeg også advare andre mod at være. Jeg forstår udmærket spørgsmålet, sådan som det er stillet, og jeg mener, det vigtigste er, at ikke bare spørgeren, men også jeg som minister og ministeriet og Sundhedsstyrelsen holder situationen under skarpt opsyn.

Jeg vil dog godt lige sige, fordi jeg ikke har fået det nævnt hidtil, at når det gælder andelen af tvangsfikseringer, der varer over 48 timer, har der faktisk været et fald fra 12 pct. i 2004 og 2005 til 10 pct. i 2006 og 9 pct. i 2007 og 2008. Det er dog et positivt træk.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 15:04

Karen J. Klint (S):

Jeg vil medgive, at der heldigvis sker fremskridt, men vi skal så også passe på, når vi selv er med til at sige, at der stadig væk er patienter, der har behov for anden tvang, og det har vi jo lige vedtaget to forsøgslove om i ret stor enighed. Det er også for netop at sige: Jamen kan vi flytte på tvangsmidlerne, så det bliver med en mere positiv effekt i forhold til behandlingsarbejdet og ikke så meget opleves traumatiserende og stigmatiserende for de mennesker, som skal lægge krop og psyke til en tvangsbehandling?

Så det, jeg vil spørge ind til nu, er, at vi jo i de her dage taler meget om de 820 mio. kr., som vi i satspuljepartierne har bevilget ekstra til psykiatrien generelt sammen med den sociale del. Det kan være lidt svært for andre mennesker lige at finde ud af, hvordan de 820 mio. kr. er fordelt, men har vi været dygtige nok til at sikre os, at de

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det spørgsmål synes jeg egner sig til skriftlig besvarelse. Jeg tør ikke byde på det på slap line. Men jeg er glad for, at spørgeren sætter fokus på de meget store beløb, vi faktisk lægger oveni, når det gælder psykiatrien. Det har også været nødvendigt, for stigningen på psykiatriområdet har været 5 pct. i faste kroner og øre, mens den i sundhedssektoren som helhed har været 25 pct. i de sidste 9 år, og derfor er det jo, at vi i fællesskab har lagt alle disse mange penge oveni.

Set over nogle år er det faktisk 3 mia. kr. ekstra, og aktuelt er det så 820 mio. kr., vi lægger oveni over 4 år til gennemførelse af tre overordnede mål i handlingsplanen for psykiatri. Så der kommer forbedringer nu. Hvordan så lige præcis disse penge bruges, og hvad svaret er på spørgerens udmærkede spørgsmål, vil jeg godt have lov at formulere skriftligt.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 15:06

Karen J. Klint (S):

Her vil jeg godt have lov til at bruge mit sidste spørgsmål også, for jeg vil tillade mig at gå lidt i rette med ministeren. De 820 mio. kr. er jo ikke med til alene at udligne det efterslæb, der er på sundhedsområdet, for en del af de 820 mio. kr. skal gå til socialpsykiatrien. Så det er lidt flot sådan lige at sammenligne de 5 pct. med de 25 pct. og så sige, at vi lægger 820 mio. kr. til. Der er vel, så vidt jeg husker, omkring 300 mio. kr., der går til socialektoren.

Så vi har et efterslæb fra de 5 pct. til de 25 pct. eller deromkring, og tidligere har Danske Regioner beregnet det efterslæb til 1,4 mia. kr. Så det, vi laver nu, er jo en lappeløsning fremover og ikke en kompensation for det efterslæb, der er kommet.

Men for at komme tilbage til de anbefalinger, der er i opgørelsen fra Sundhedsstyrelsen, vil jeg spørge ministeren, om ministeren vil overveje at være positiv over for en drøftelse af, om vi skal have en egentlig national handlingsplan for nedbringelse af tvang i psykiatrien i Danmark.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:08

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Angående de ekstra penge vil jeg sige, at jeg synes, vi skal være glade for, at der nu lægges ekstra penge oveni til psykiatrien. Jeg har ikke som mål, at alle områder skal vokse præcis lige meget. Der er jo meget gode begrundelser for de forskellige vækstområder og forskellene i vækstprocenter. Vi ved, at vi har fået afkortet ventelisterne voldsomt, så den gennemsnitlige ventetid nu er 60 dage i stedet for 90 dage. Vi har fået den udvidede behandlingsgaranti efter 1 måned, og det er jo bl.a. det, der har gjort, at vi har fået de meget store stigninger i sundhedssektorens bevillinger.

Så jeg synes ikke, man skal anvende et lighedsprincip og sige, at når vi nu har brugt så mange penge på at afkorte ventelisterne, skal vi bruge nøjagtig lige så mange penge ekstra på psykiatriområdet,

for så får vi nok at bestille på alle sundhedsområderne. Men jeg synes, det er glædeligt, at vi har fået en stigning, som også fru Karen Klint har ønsket.

En egentlig handlingsplan vil jeg heller ikke tage stilling til her og nu. Jeg synes, vi har haft en god dialog om det. Der er ingen tvivl om, hvad vej vi skal, og det synes jeg er lige så godt som en handlingsplan.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet af fru Line Barfod til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 15:09

Spm. nr. S 2075

11) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Line Barfod (EL):

Mener ministeren, at det er vigtigst, at en kommune holder loven eller holder den økonomiske ramme udstukket af regeringen?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 15:09

Line Barfod (EL):

Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at det er vigtigst, at en kommune holder loven eller holder den økonomiske ramme udstukket af regeringen?

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:09

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis man har valget mellem at holde loven eller at holde de økonomiske rammer, så tror jeg, at jeg vil give det råd, at man skal holde loven. Nu kan det jo godt være, at jeg ikke kan nøjes med det svar, for der kommer jo nok et tillægsspørgsmål, men når nu det stilles så enkelt, så vil jeg også give et enkelt svar.

Vi skal lige huske, at når der er behandlinger, der skal foretages – og her kan man drage en direkte parallel til undervisningsområdet – så skal de foretages, men kommunerne har altså også spillerum med hensyn til niveauet, graden, omkostningerne ved den behandling, der gives. Men man kan ikke afvise at behandle.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 15:10

Line Barfod (EL):

Det glæder mig jo meget, at ministeren siger, at det er loven, der er det afgørende for kommunerne. Hvis nu en kommune faktisk står i den situation, at de, hvis de skal leve op til lovgivningen i forhold til, hvor mange minimumstimer der skal gives i folkeskolen, hvad der skal gives af hjemmehjælp til ældre, der har behov for hjælp, hvad der skal være af tilbud til børn med hensyn til vuggestuer og børnehaver osv., og så også skal sikre, at f.eks. handicappede får den hjælp, de har behov for, og at de børn, der har behov for at blive anbragt, f.eks. får den hjælp, og de ikke kan leve op til loven på alle områder, hvis de samtidig skal holde de økonomiske rammer fra regeringen, hvad mener ministeren så de skal gøre i kommunen?

Nu kunne jeg forstå, at ministeren mener, at man så skal sætte omkostningerne lidt ned, hvis man kan, men der er jo et eller andet

minimum, man kan sætte dem ned til, hvis man faktisk skal give det, der er fagligt behov for. Skal man, f.eks. i forhold til handicappede, så gå ind og sige til en mand, der hidtil har fået fuldtidshjælp til at kunne klare sig, at han fremover må nøjes med have nogle få timers hjælp om dagen, og så må han altså finde sig i f.eks. ikke at kunne få hjælp til at gå på toiletet, når han har behov for at gå på toiletet, men sidde i en lænestol med en hårtørrer og tørre sig, når han har tisset i bukserne?

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:11

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er et temmelig fordrejet billede af tingenes tilstand, vi her får præsenteret. Der er jo ikke noget offentligt udgiftsområde, hvor udgifterne er eksploderet som lige præcis specialområdet, det vil sige, at der er flere end nogen sinde, som får hjælp, og den hjælp, der gives, er bedre end nogen sinde. Det er en af grundene til, at det er meget svært at få budgetterne til at holde.

Det er jo ikke sådan, at budgetterne er skåret ned. Der har ikke været andet end udgiftsstigninger hele vejen rundt, også målt i faste kroner og øre. Og det glædelige er, at der er flere, der får hjælp, og at de får bedre hjælp. Vanskeligheden er, at behovene jo altså er ret så ubegrænsede, og derfor er der altid nogle, som ikke får helt så god en hjælp, som man kunne ønske sig. Her vil jeg godt komme med et løfte, for sådan vil det være til evig tid, også under en hvilken som helst anden regering, for det er et vilkår inden for disse felter, at man altid kan gøre det bedre.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 15:13

Line Barfod (EL):

Jeg snakker jo ikke om at gøre det bedre. Når vi ser, som ministeren selv siger, at udgifterne eksploderer, når der bliver flere og flere handicappede af mange gode grunde, så er det jo en succes, at en række af vores handicapgrupper lever meget, meget længere, at de ikke dør, når de er i tyverne, men i dag lever, til de bliver gamle, det er jo en kæmpe succes for vores samfund, men det giver altså også nogle udgifter i længere tid. Når der er flere, der overlever for tidlig fødsel eller overlever trafikulykker eller andet, så er det jo glædeligt, men det giver så også nogle udgifter. Og der er spørgsmålet så, om det, ministeren siger, betyder, at kommunerne faktisk så skal gå ind og tage hjælpen fra folk. Hvis der før var 50 handicappede, der fik hjælp, og der nu er 100 handicappede, der får hjælp, skal de så alle sammen kun have det halve af den hjælp, de kunne få før, eller skal der skæres på minimumstimetallet i skolerne, eller hvordan skal kommunerne få budgetterne til at hænge sammen?

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:13

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Stigningen i udgifterne kan overhovedet ikke forklares ved, at der bliver flere og flere handicappede, heller ikke ved, at handicappede lever længere og længere, og heller ikke ved, at der er blevet flere for tidligt fødte. Ingen af de forklaringer kan bruges til at begrunde de store udgiftsstigninger. Udgiftsstigningerne skyldes, at flere får hjælp end tidligere, og at hjælpen er blevet bedre og dyrere. Sådan er

det på skoleområdet, sådan er det på socialområdet generelt. Det vil jeg lægge hovedet på blokken for.

Kl. 15:16

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:16

Kl. 15:14

Line Barfod (EL):

Det kan jo undersøges, hvor meget af stigningen der skyldes hvad, men det løser stadig væk ikke kommunens problem. Når kommunen står konkret med, at budgetterne ikke hænger sammen, og de bliver straffet af regeringen, hvis de overskrider budgetterne, hvad mener ministeren så er det rigtige at gøre, når ministeren siger, at kommunerne skal holde loven? Loven siger jo, at man skal have hjælp, så man kan klare sig. Betyder det så, at kommunerne skal holde loven der, hvor det nøjagtigt er specificeret, hvad man skal have, f.eks. hvor mange minimumstimer man skal have i skolen, og så må kommunerne skære ned, så f.eks. handicappede ikke får hjælp hele døgnnet, selv om de har fået det tidligere, men kun får hjælp nogle få timer og så må klare sig uden at kunne komme på toilettet i resten af døgnets timer, eller hvad er det, ministeren mener de konkret skal gøre ude i kommunerne?

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:15

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Kommunerne skal på den ene side overholde deres budgetter og de aftaler, som deres landsforening har indgået med regeringen, og på den anden side er der visse opgaver, som kommunerne skal løse. Og for at det er muligt, så er det altså kommunerne, der fastlægger niveauet for de løsninger, de tilbyder borgerne. Og dette niveau for de løsninger, kommunerne tilbyder borgerne, har ikke været faldende, det har været stigende hele vejen igennem. Det er derfor, at der er så stort et udgiftspres på feltet.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Line Barfod.

Kl. 15:16

Spm. nr. S 2076

12) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Line Barfod (EL):

Vil ministeren straffe en kommune, hvis de har brudt regeringens økonomiske ramme, fordi de har overholdt lovgivningen, f.eks. om minimumstimetal i skolerne, hjælp til handicappede, samtaler med arbejdsløse osv.?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:16

Line Barfod (EL):

Vil ministeren straffe en kommune, hvis de har brudt regeringens økonomiske ramme, fordi de har overholdt lovgivningen, f.eks. om minimumstimetal i skolerne, hjælp til handicappede, samtaler med arbejdsløse osv.?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen aftaler med Kommunernes Landsforening, hvad der skal gøres, i tilfælde af at aftaler ikke bliver overholdt, og det tror jeg også vi kan nå frem til her i foråret. Selvfølgelig skal aftalerne overholdes. Dertil kommer, at der er opgaver, som kommunerne skal løse, jeg siger ikke, det er let, og jeg synes lige, jeg har givet en god forklaring på, hvordan de ting spiller sammen.

Rammerne for den kommunale økonomi, udgiftsomfanget og den nødvendige finansiering fastsættes i de årlige økonomiforhandlinger, som begynder nu om en måned, og dette aftalesystem skal sikre, at kommunerne har den nødvendige økonomi til at overholde lovgivningen inden for de enkelte opgavefelter.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:17

Line Barfod (EL):

Jamen hvad så, hvis kommunerne så ikke overholder rammen? Hvis der er en kommune, som siger: Vi vil sikre minimumstimetallet i skolerne; vi vil sikre, at der er børnehaveplads og vuggestueplads til alle børn i kommunen, som vi skal sørge for efter loven; vi vil sikre, at ældre får den ældrepleje, de har behov for osv., og vi vil også anbringe børn, hvis de er blevet udsat for seksuelt misbrug – og det skal kommunen jo også gøre i henhold til lovgivningen – og kommunen så derfor bryder den økonomiske ramme, vil ministeren så som ansvarlig minister straffe kommunen for, at de har brudt den økonomiske ramme?

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:17

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis en kommune ikke lever op til folkeskolens minimumstimetal, så kan den få en påtale fra statsforvaltningen, og i allerværste fald kan medlemmerne af kommunalbestyrelsen få dagbøder, for eleverne skal have det antal timer, som er afsat som det mindste timetal i folkeskoleloven. Sådan er det. Så vil regeringen selvfølgelig tage en kammeratlig dialog med kommunerne om, hvorledes man nu kan få enderne til at nå sammen. Og hvis spørgeren læser Berlingske Tidende for i dag, så vil hun kunne se, at der har jeg et par gode råd til en stor kommune i Danmark, som efter min mening bruger flere penge, end de behøver, på visse felter, og jeg fortæller konkret, hvordan jeg synes de skulle gøre og derved få penge nok til at opfylde minimumstimetallene. Det er jo sådan, dialogen foregår. I dette tilfælde blev dialogen lidt offentlig, fordi den pågældende kommune provokerede ved at lukke skolen for de ældste klasser på visse skoledage, og det syntes jeg bare var for meget, og så måtte jeg ud med, hvad jeg syntes om den sag. Normalt foregår det under kommune-forhandlingerne, og det er en rigtig sund proces.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:19

Kl. 15:21

Line Barfod (EL):

Jeg synes da, det er spændende, hvis det, at der er kommet en ny minister på området, betyder, at man fremover tager en dialog med kommunerne. Det, vi hidtil har oplevet fra regeringens side, har jo været, at kommunerne blev straffet, og at kommunerne derfor stod i det valg at skulle overholde lovgivningen eller blive straffet fra regeringens side. Så det er da glædeligt, hvis det er det, ministeren fremover melder ud til kommunerne, nemlig at der vil være en dialog. Altså: Hvis grunden til, at kommunerne overskrider rammen, er, at de har overholdt lovgivningen, bliver det en dialog med ministeren, og så bliver der ikke noget med nogen straf. Det synes jeg er rigtig dejligt, hvis det er det, som kommer til udtryk her fra ministeren.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:19

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er varm tilhænger af dialog, ligesom jeg er varm tilhænger af det kommunale selvstyre, jeg vil næsten sige, at jeg er glødende tilhænger af det, og i dette forholdsvis lille land med 98 kommuner så bør det jo være muligt at tale sig til rette. En dialog består jo i, at man dels har nogle ønsker, det har kommunerne, og det har staten, dels har nogle krav, det har staten, også om, at der er nogle udgiftsrammer, som skal overholdes, fordi vi ikke i de kommende år vil tillade en samlet vækst i de offentlige udgifter. Så der er virkelig brug for en dialog, hvor der lyttes, men dialogen skulle gerne være præget af nytænkning, af konstruktiv innovation, fordi det er der brug for inden for hele den offentlige sektor.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:20

Line Barfod (EL):

Jeg håber, ministeren kan svare på, om det så betyder, at regeringen vil afstå fra straffeaktioner og vil fjerne de strafbestemmelser, der ellers er blevet indført i forhold til kommunerne og økonomien. Og så er jeg enig i, at der i den grad er behov for nytænkning, der er brug for at fjerne en masse af det privatiseringsbureaukrati, som regeringen har indført, og som jo koster kommunerne ufattelige mængder af penge; både på ældreområdet og på andre områder har vi fået tal på, at det er i hundredvis af millioner kroner, der bliver brugt på bureaukrati, for at man kan have private firmaer inde på banen, i stedet for at man bruger pengene på de borgere, der faktisk har behov for hjælp. Så det håber jeg da. Hvis man kan lave innovation på den måde, ville det jo være noget helt nyt for denne regering, så det håber jeg meget på vil ske.

Så skal jeg bare være sikker på, at ministeren også er enig i, at hvis en kommune pludselig får nogle ekstraudgifter, fordi der f.eks. kommer en børnesag, hvor de er nødt til at anbringe nogle børn, og det koster jo med det refusionssystem, regeringen har lavet, rigtig mange penge for en kommune, vil de kunne få lov til at gøre det, selv om det bryder rammerne, så de ikke skal ud i valget mellem at lukke en børnehave eller anbringe nogle børn, der er blevet misbragt.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.**Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**

Jeg vil ikke love at afstå fra noget som helst, og jeg vil i det hele taget ikke love noget som helst. Der begynder nu en dialog, og den skal også handle om afbureaukratisering – jeg vil godt takke spørgeren, fordi hun nævnte det ord – for vi er altså klar til at gå langt og også meget længere end hidtil med hensyn til at stille kommunerne friere til at finde de løsninger, som giver den bedste borgerservice for de penge, der er til rådighed. Det kan jeg i hvert fald sikre.

Så var der noget med privat finansiering, som jeg ikke helt forstod. Det er i hvert fald ikke sådan, at man ved at samarbejde med private foretagender får større udgifter, tværtimod, så er ideen jo, at man får bedre service for de samme penge eller samme service for færre penge.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til klima- og energiministeren af hr. Per Clausen.

Kl. 15:22

Spm. nr. S 2058

13) Til klima- og energiministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det er udtryk for en ambitiøs klima- og energipolitik, at det nuværende tempo i omstillingen til vedvarende energi vil føre til, at Danmark bliver uafhængigt af fossile brændstoffer i 2175?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:23

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det er udtryk for en ambitiøs klima- og energipolitik, at det nuværende tempo i omstillingen til vedvarende energi vil føre til, at Danmark bliver uafhængigt af fossile brændstoffer i 2175?

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:23

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for spørgsmålet. Regeringens mål er jo, at Danmark skal være uafhængigt af fossile brændsler på lang sigt. Regeringen vil derfor i indværende valgperiode fremlægge mål for, hvornår Danmark skal være uafhængigt, og en strategi for, hvordan vi kan realisere målet. Mål og strategi skal baseres på et grundigt analysearbejde. Det er bl.a. derfor, at vi har nedsat en klimakommission, som skal belyse mulighederne for at realisere denne vision. Klimakommissionen vil så offentliggøre sin rapport i september 2010, og når vi har den rapport, har vi så også mulighed for at komme mere konkret ned i substansen.

Jeg forstår, at hr. Per Clausen mener at kunne konstatere, at vi først bliver uafhængige af fossile brændstoffer i 2175 baseret på det nuværende tempo i omstillingen til vedvarende energi. Hvor det tal så kommer fra ved jeg ikke lige helt, men det kan være, det kommer fra Information den 29. april. Der har Information jo gjort det, at de har trukket en meget lang streg, og på den baggrund så konstaterer, at Danmark først bliver fri for CO₂ i 2175.

Men den holder altså ikke. Det er usagligt at lave en fremskrivning på 165 år, og rent bortset fra det er fossil uafhængighed og drivhusgasreduktioner overlappende, men ikke identiske mål.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:24

Per Clausen (EL):

Jeg er jo enig med ministeren i, at det kan være vanskeligt at sige noget med sikkerhed om, hvad der sker i 2170 og i de år, der går frem til det. Jeg vil godt spørge ministeren, om hun ikke er enig med mig i, at når vi ser på den udvikling, som Klimaministeriet selv forestiller sig fra 2015 til 2020, har vi allerede der på den korte bane det første afgørende problem, nemlig at vi ikke leverer den CO₂-reduktion, der skal være i 2020.

Hvis man går længere frem i tiden, kan man jo også se, at man i forhold til udviklingen frem til 2050, hvor regeringen i EU jo har været med til at beslutte, at vi i EU-landene skal reducere vores CO₂-udslip med mellem 80 og 95 pct., jo slet ikke er i nærheden af at have en plan, der kan sikre, at det sker. Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at Danmark nok kommer til at ligge et stykke over de 80 pct.

Det er ministeren vel enig med mig i, altså at uanset hvad der måtte ske i 2170, er det afgørende problem, at både i 2020-målsætningen og i 2050-målsætningen er de nuværende tal fra Klimaministeriets egne beregninger sådan, at vi ikke når det.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:25

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen jeg er enig i, at der skal ske mere, og det hænger selvfølgelig også sammen med, at vi har sat os det mål, at Danmark skal være uafhængigt af fossile brændsler. Men jeg er altså ikke enig i, at det så ser skidt ud, for nu at sige det meget direkte, og der kan man jo bare se på vores mål vedrørende vedvarende energi, hvor vi jo altså så i henhold til fremskrivningen er tæt på at indfri det – selvfølgelig skal der også ske noget mere dér.

Når vi ser på området uden for det kvotebelagte område, som vi jo bl.a. også diskuterede i sidste uge, ser vi, at Danmark jo ligger sådan, at vi overopfylder indtil 2015; men derefter skal der naturligvis gennemføres flere initiativer, og det er igen under overskriften: Danmark skal være uafhængigt af fossile brændsler.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:26

Per Clausen (EL):

Men er den eneste forklaring på, at vi klarer os rigtig godt med CO₂-reduktion frem til 2015, ikke, at der er kommet en økonomisk krise? Er realiteten ikke, at hvis der ikke var kommet en økonomisk krise, ville vi allerede på det tidspunkt have problemer, og at vi jo baserer vores fremtidsudsigter på den optimistiske antagelse, at den økonomiske krise erstattes af økonomisk vækst?

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren ikke er enig med mig i, at vi jo her har et område, hvor krisen er kommet som en fantastisk undskyldning for regeringen. Det, der er det store problem, er, hvis det også kommer til at fungere som en fantastisk sovepude, for ministeren ved jo allerede nu, at der er brug for en ekstra

indsats. Så hvad er forklaringen på, at den indsats ikke sættes i værk?

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:27

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg er enig i, at det er korrekt, når vi ser på den økonomiske vækst, at den har været på en sådan måde, at den jo så også har haft en negativ effekt på vores energiforbrug – det er fuldstændig korrekt. Men det skal ikke tolkes på den måde, at det så er den eneste årsag til, at vi så rent faktisk ligger pænt til, når vi ser på vores overordnede politik.

Der kan jeg referere til – ja, selvfølgelig den overordnede energipolitiske aftale – men jo så også til »Grøn Vækst«-aftalen fra i fjor. Og igen: Der er ikke tale om nogen sovepude. Der skal handles, og det vil regeringen i høj grad også gøre, når Klimakommissionens rapport så foreligger.

Der må man altså bare konstatere at Danmark sådan set er i den heldige situation, at netop fordi vi har gennemført initiativer, behøver vi ikke at gennemføre initiativer hu hej, vilde dyr. Vi kan sådan set godt forbeholde os retten til at blive klogere og også at se på, hvad man gør i andre lande, og så selvfølgelig afvente Klimakommissionens rapport.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:28

Per Clausen (EL):

Men alligevel er der jo noget, der tyder på, at vi faktisk godt kan få en lille smule travlt. Man kunne godt på ministeren få det indtryk, at vi har været rigtig godt i gang – særlig tilbage i sidste halvdel af 1990'erne – med at tage nogle initiativer, som har givet resultater i den første del af den nuværende regerings tid, og at det går rigtig godt. Men er realiteten ikke den, at hvis vi ser på, hvor meget CO₂-reduktion vi vil have opnået i 2025, sammenholdt med, hvor meget vi sådan set i EU har besluttet at vi skal levere i 2050, så skal vi levere betydelig mere pr. år i de sidste 25 år, end vi gjorde i de første 35 år, altså fra 1990 og frem til 2025?

Så sandheden er, at vi sådan set ikke har været så hurtige og så effektive endnu, vi skal være endnu hurtigere endnu mere effektive i fremtiden.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:28

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen jeg vil da gerne medgive, at vi også skal være hurtige fremover, og det hænger igen sammen med vores overordnede vision om at blive uafhængige af fossile brændsler. Der synes jeg også, det er vigtigt, at vi siger, at det her jo ikke kun skal foregå i Danmark, det skal i høj grad også foregå på europæisk plan, som hr. Per Clausen også var lidt inde på. Og derfor ligger det jo også i den danske politik, at det gælder om at få skabt de rammevilkår på europæisk plan og om at blive enige om, at den langsigtede vision skal være, at man skal blive uafhængig af fossile brændsler.

Kl. 15:29

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til klima- og energiministeren af hr. Per Clausen.

Kl. 15:29

Spm. nr. S 2059

14) Til klima- og energiministeren af:

Per Clausen (EL):

Vil ministeren følge Klimakommissionens anbefalinger om, hvornår Danmark skal være uafhængigt af fossile brændstoffer?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:29

Per Clausen (EL):

Ja, og det lyder sådan her: Vil ministeren følge Klimakommissionens anbefalinger om, hvornår Danmark skal være uafhængigt af fossile brændstoffer?

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:29

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu er det jo lidt svært sådan at love på forhånd, at man vil følge en kommissionsrapport, som man naturligvis ikke har haft mulighed for at se. Det er jo sådan, som jeg var inde på for lidt tid siden, at Klimakommissionens anbefalinger først vil ligge senere på året, og derefter vil regeringen komme med en plan for – selvfølgelig med afsæt i analysen fra Klimakommissionen – hvornår og hvordan Danmark kan blive uafhængigt af de fossile brændsler.

Rækkefølgen er altså sådan i tankningen, at først kommer Klimakommissionens rapport, og derefter kommer så regeringens oplæg. Det ville jo heller ikke give meget mening at nedsætte en kommission, hvis man bare handlede, før Kommissionen var færdig.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:30

Per Clausen (EL):

Jeg forstår godt det argument, ministeren bruger her, om, at hun ikke vil komme med noget bud på, hvornår og hvordan vi bliver uafhængige af fossile brændstoffer, før Klimakommissionen er kommet med sin rapport. Men hvis Klimakommissionen nu kommer med en rapport, der formentlig tager udgangspunkt i, at vi skal leve op til de forpligtelser, vi har pålagt os selv, om, at vi skal reducere med mellem 80 pct. og 95 pct. i 2050, og derfor siger, at det kan vi jo kun opnå, hvis vi er uafhængige af fossile brændstoffer i 2050, og derfor fremlægger en plan, som går ud på det, er det så ikke oplagt, at klimaministeren må sige, at den plan bliver vi nødt til at følge – dels fordi sagkundskaben siger, at det er det, vi skal gøre, og at det er det, der kan lade sig gøre, dels fordi vi jo sådan set også i forhold til vores internationale forpligtelser har lagt os fast på, hvad der er målet?

Det er der, vi synes, det bliver lidt mærkeligt, for ministeren bliver jo nødt til at lave en sammenhæng mellem de mål, man sætter sig på CO₂-reduktionsområdet, og de mål, man sætter sig i forhold til at gøre sig uafhængig af de fossile brændstoffer.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:31

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu skal man altid lade sig inspirere af sagkundskaben, og det ville også være lidt underligt, hvis jeg med den baggrund, som jeg har, indtog et anderledes synspunkt. Men sagkundskaben her siger jo altså også, at det med de 80-95 pct. er set i en international kontekst i en global aftalesammenhæng, og desværre er vi jo ikke dér endnu, selv om vi fra dansk side kæmper intenst for at komme videre med klimaforhandlingerne. Og så er det jo også sådan – og det går jeg ud fra at vi er enige om – at det ligger i konstruktionen, at man i EU-regi efterfølgende skal blive enige om, hvad de forskellige nationale mål skal være.

Så på den måde er det ikke sådan, at vi får leveret en færdig og skræddersyet rapport, der siger, at der kun er én måde, man kan handle på i den her sammenhæng, men jeg håber, vi får en værktøjskasse, som gør, at vi kan komme frem til den rette politik, så vi indfrier vores mål.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:32

Per Clausen (EL):

Det, ministeren siger nu, er sådan set to ting, og det synes jeg da er lidt bekymrende. Den ene ting er: Ja, ja, EU har godt nok sagt det der med 80-95 pct., men det er ikke sikkert, det bliver til noget, det er ikke sikkert, at der kommer en international aftale, så det behøver vi sådan set ikke at planlægge efter nu. Og det synes jeg da ville være uforsvarligt, for jeg ved jo, at regeringen og EU og ministeren kæmper for at få en international aftale, så derfor må man vel planlægge ud fra, at man skal leve op til de mål. Og den anden ting, som jeg også synes er spændende, er, at ministeren ligesom antyder, at Danmark skulle slippe relativt billigt. Altså, er det ikke sådan, at man må formode, at Danmark som et af de rigeste EU-lande, et af de lande, der har den største CO₂-udledning, faktisk kommer tættere på de 95 pct. end på de 80 pct., hvis der skal være nogen som helst form for rimelighed i den fordeling, der bliver af byrderne, når man aftaler dem i EU?

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:32

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Min hensigt var bestemt ikke at forurolige hr. Per Clausen med hensyn til engagementet om en klimaaf tale. Jeg har lige tilbragt 3 dage i Bonn på Petersberg, hvor vi har forsøgt at få ny fremdrift ind i de her klimaforhandlinger. Det, jeg bare prøvede på at sige, var, at vi jo altså ikke er der endnu, men selvfølgelig arbejder Danmark for det. Og jeg sagde bestemt heller ikke, at Danmark går ud fra, at vi slipper relativt billigt. Næh, det vil selvfølgelig være sådan, at Danmark vil tage sin fair andel af det mål, man så kommer frem til.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:33 ministeren tænkt sig at gøre for at fremme ligestillingen blandt iværksættere?

Kl. 15:35

Per Clausen (EL):

Men så er det bare, jeg slet ikke forstår, hvorfor ministerens standpunkt, når oppositionen fremlægger en vision om at udfase og gøre os uafhængige af fossile brændstoffer i 2050, ikke straks siger: Det er rigtig dejligt, I vil det, skulle vi ikke straks tage en snak om, hvordan vi kan komme i gang med at leve op til det? For ministeren har jo ligesom allerede nu sagt, at hun er enig i, at vi nok skal reducere tætte på 95 pct. end på 80 pct. i 2050, og der er jo ingen tvivl om, at den reduktion ikke kan lade sig gøre, hvis vi ikke har reduceret anvendelsen af de fossile brændstoffer til noget nær nul. Så derfor er det jo sådan set bare at komme i gang, og så kan man selvfølgelig efterfølgende bruge Klimakommissionens bud på, hvordan man kan gøre det, men pointen er bare, at ministeren jo ikke kan være uenig i målsætningen, for ellers er der ingen sammenhæng mellem det, ministeren siger hun vil på CO₂-reduktionsområdet, og det, hun vil med hensyn til at gøre os uafhængige af de fossile brændstoffer.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:34

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen når vi ser på det overordnet, er vi jo enige om målsætningen, og det har jeg da også noteret mig med stor glæde at vi er, altså at vi er enige om, at den her debat om uafhængighed af fossile brændsler drejer sig om klima, den drejer sig om forsyningssikkerhed, og den drejer sig om grøn vækst. Det er jeg da glad for, og det har jeg også kvitteret for. Men igen vil jeg sige, at jeg altså synes, at det vil være en noget besynderlig politik at føre, når man nu har nedsat en Klimakommission, som skal komme med værktøjsskassen til at hjælpe os alle sammen til at blive klogere, at man her i dag siger: Nu gør vi sådan, og nu går forhandlingerne i gang. Lad os da lige sørge for, at vi bliver oplyst på det rette grundlag. Og det er jo heller ikke sådan, at man får at vide: Det er sådan, man skal gøre; sådan bliver du uafhængig af fossile brændsler. Det vil naturligvis være et politisk valg, for så stor tiltro har jeg dog trods alt ikke til forskere, at de kan fratage os den forpligtelse, det vil være at træffe de forskellige politiske valg og afvejninger.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for ligestilling af fru Julie Rademacher.

Kl. 15:35

Spm. nr. S 2077

15) Til ministeren for ligestilling af:

Julie Rademacher (S):

Mener ministeren, det er et ligestillingsproblem, at der er 2,5 gange flere mandlige iværksættere end kvindelige i Danmark, og hvad har ministeren tænkt sig at gøre for at fremme ligestillingen blandt iværksættere?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:35

Julie Rademacher (S):

Mener ministeren, det er et ligestillingsproblem, at der er 2,5 gange flere mandlige iværksættere end kvindelige i Danmark, og hvad har

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:35

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Tak for spørgsmålet.

Regeringen har et mål om, at Danmark skal være blandt de ti rigeste lande i verden i 2020, og det mål kræver naturligvis, at vi i højere grad får alle talenter i spil, piger og drenge, mænd og kvinder, det gør sig gældende på uddannelsesområdet og på arbejdsmarkedet, og naturligvis også, når vi ser på spørgsmålet specifikt, med hensyn til iværksættere. Vi har ganske enkelt ikke råd til at smide guld på gaden.

Som ligestillingsminister har jeg det overordnede ansvar for at koordinere ligestillingsindsatsen i Danmark, men det er de enkelte ministerier, der har ansvaret for at udmønte konkrete ligestillingsaktiviteter på deres område. Det her område, vi er inde på her, er jo så under økonomi- og erhvervsministeren, og han har bedt mig om at oplyse følgende, som jeg nu vil citere:

Det antages, at spørgeren henviser til den nylig opgjorte statistik om kvindelige iværksættere, der gav anledning til en del presseomtale den 27. april 2010. Det er korrekt, at statistikken viser, at der er 2,5 gange flere mandlige iværksættere end kvindelige, og forskellen i opstarten kan forklares med kvinders valg af uddannelse, jobretning og deres erhvervs erfaring. Særlig erhvervs erfaring spiller en stor rolle. Mange kvinder er ansat i den offentlige sektor, hvilket giver en dårligere baggrund for at starte egen virksomhed, uafhængigt af om man er mand eller kvinde.

Til billedet hører dog, at antallet af kvindelige iværksættere er vokset mere end antallet af mandlige i de senest offentliggjorte tal, og statistikken viser også, at virksomheder startet af mænd tilsyneladende overlever i højere grad end virksomheder startet af kvinder. Mere avancerede analyser viser dog, at når kvindelige iværksættere har en lavere overlevelse og lidt færre opnår vækst, er det ikke, fordi de er kvinder. Det er, fordi kvinderne i højere grad vælger at starte virksomhed i brancher, hvor det er sværere at få virksomheden til at overleve eller komme ind i et positivt vækstforløb.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 15:37

Julie Rademacher (S):

Jeg synes, at det lyder rigtig godt, at ministeren takker for spørgsmålet, og at det også lader til, at man har koordineret med økonomi- og erhvervsministeren. Det glæder mig meget. Jeg er også glad for, at man har været opmærksom på de undersøgelser og de tal, de fakta, der nu er kommet ud, fordi det netop viser, at vi har en problematik i Danmark, hvor flere mænd end kvinder bliver iværksættere.

Ministeren er selv inde på, at det selvfølgelig især er noget med uddannelsen. Vi har jo faktisk en meget stor overvægt af kvinder, der får en meget lang uddannelse, så hvis det var kompetencen, det handlede om, og hvis det udelukkende var uddannelseskravet, der spillede ind, ville det jo ikke være noget problem for os i Danmark at få kvindelige iværksættere. Men der er andet, der spiller ind, netop erhvervs erfaring, hvor ministeren peger på, at det især er de offentlige erhverv, som måske er lidt hæmmende i forhold til at kunne gå ud i decideret iværksætteri.

Jeg tænker, at det måske også kunne være nogle andre barrierer, man møder som kvinde, når man vil starte virksomhed. Det kunne

være, at man i højere grad møder barrierer, fordi man også på samme tidspunkt, som man har ønske om at starte virksomhed, gerne vil have børn og stifte familie. Så hvad med f.eks. at kigge på en barselordning for iværksættere. Det kunne måske også hjælpe flere mandlige iværksættere til også at kunne spille en rolle i familielivet. Og hvad med også at indføre deciderede mentorordninger for kvindelige iværksættere, så man mere positivt får fat i kvinderne og simpelt hen giver nogle incitament for at få flere kvindelige iværksættere, for jeg tror, at rigtig mange kvinder har kompetencerne, og jeg tror, at de gerne vil, men jeg tror, at vi rent strukturelt både på uddannelserne, arbejdsmarkedet og også i familielivet er nødt til at gå ind og designe samfundet anderledes.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:39

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Det kan vi sådan set ikke blive uenige om. Heldigvis er det også sådan, at økonomi- og erhvervsministeren har fokus på det her område og så også har oplyst mig om de mange forskellige initiativer, der er blevet iværksat for at fremme iværksætteri for både mænd og kvinder, for jeg går ud fra, at vi er enige om, at det i høj grad også er vigtigt, at vi får endnu flere mandlige iværksættere og vel at mærke vækstiværksættere.

Så bare lige for at give et overblik over, hvad der allerede er lanceret, kan jeg nævne, at i den handlingsplan, som er vedtaget, og som er fra november 2009, allerede indgår, at der skal være lettere adgang til netværk og mentorordninger. Der indgår også en ny hjemmeside, der sågar er blevet lanceret i sidste uge, med særligt fokus på kvindelige iværksættere, fordi noget af det meget afgørende her er at få skabt flere rollemodeller, og så også som en sidste ting jeg kan nævne her, at der i Væksthus Sydjylland er igangsat et pilotprojekt, som består af et særligt udviklingsforløb for virksomheder med vækstpotentiale startet af kvindelige iværksættere. Så på den måde er der altså tale om en handlingsplan, som man har iværksat.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 15:40

Julie Rademacher (S):

Jeg synes, det lyder rigtig godt, at både ligestillingsministeren og økonomi- og erhvervsministeren har fokus på det.

Jeg spørger derfor nu opfølgende også ind til den anden del. Hvis vi tager uddannelsesområdet, og hvis vi tager arbejdsmarkedet, er det fint nok, at der bliver taget nogle initiativer nu. Det kan godt være, det kan gøres bedre, men det er vi meget enige om. Hvad med de barrierer, man også møder i forhold til gerne at ville stifte familie? Vil ligestillingsministeren være med til måske sammen med økonomi- og erhvervsministeren og beskæftigelsesministeren at kigge på at indføre en form for barselordning for iværksættere, så man i højere grad kan tilvælge både at blive iværksætter og samtidig kunne stifte familie?

Jeg tror, at det er nogle af de barrierer, som gør, at mange unge kvinder, også mange unge kvinder i min egen generation, måske fravælger at blive iværksættere og gå ind i det private og måske derfor går ind i det mere sikre offentlige i stedet for. Det gør jo netop også, som ministeren selv var inde på, at den manglende erhvervs erfaring i det private så ofte gør det sværere senere hen at starte virksomhed. Så vil ministeren være med til at indføre en barselsordning for iværksættere?

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:41

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jeg synes, det fremgår lidt af spørgsmålet og indlægget, at der er meget med tror og fravælger og måske, og der er jeg nu sådan lidt indrettet, at det godt kan være, at det her også skal undersøges yderligere, altså hvad det er for barrierer, der er, men nu har man altså lige sat sig ned og lanceret en handleplan med mange forskellige initiativer, og jeg synes, at man i første omgang må se, om det virker, om det er tilstrækkeligt. Det må være den måde, vi skal føre vores politik på – først se på de initiativer, vi har gennemført, og se, om de så virker.

Så tror jeg altså, vi skal være meget, meget bevidste om, at der heller ikke i den her debat er noget vidundermiddel, når vi ser på, hvordan vi får flere kvindelige iværksættere. Det blev der sådan set heller ikke antydning, men det er bare for at sige det helt overordnet, fordi det jo altså også drejer sig om, at kvinder skal ville iværksætteri, og det drejer sig i høj grad også om, at man skal vælge uddannelse, som så også kan føre til iværksætteri. Der må vi altså også sige, at det for universiteterne jo også skal indbygges mere i den overordnede uddannelse, hvordan man så får iværksætteri på dagsordenen også hos de kvindelige studerende.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 15:43

Julie Rademacher (S):

Det er jo meget svært at være uenig med ministeren i det, som ministeren her siger. Det er jeg sådan set heller ikke, men jeg synes også, at ministeren meget let kommer til at tale udenom, i forhold til hvilke barrierer man især som kvinde møder i forhold til at stifte familie ved siden af det valg, det er at blive iværksætter. Derfor spørger jeg helt kort, helt konkret, helt præcist til sidst: Vil ligestillingsministeren være med til at arbejde for, at vi i Danmark får indført en barselordning for iværksættere?

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren for ligestilling.

Kl. 15:43

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jeg vil arbejde for, at vi nu gennemfører den her handlingsplan, og så må vi se, hvor langt vi kommer med den, og se på, om det er nødvendigt med nye initiativer.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Den næste spørgsmål er også stillet til ministeren for ligestilling af fru Julie Rademacher.

Kl. 15:43

Spm. nr. S 2082

16) Til ministeren for ligestilling af:

Julie Rademacher (S):

Mener ministeren, det er et ligestillingsproblem, at mænd fortsat er bedre end kvinder til at etablere levedygtige virksomheder og skabe vækst, til trods for at kvindelige iværksættere på papiret er dygtigere end mændene?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 15:43

Julie Rademacher (S):

Mener ministeren, det er et ligestillingsproblem, at mænd fortsat er bedre end kvinder til at etablere levedygtige virksomheder og skabe vækst, til trods for at kvindelige iværksættere på papiret er dygtigere end mændene?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:44

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Som jeg var inde på for kort tid siden, mener jeg bestemt, at der er tale om, at vi smider guld på gaden, når vi ikke trækker på hele talentmassen i Danmark – det gælder også for iværksætteri. Det er præcis derfor, at regeringen så her under ledelse af økonomi- og erhvervsministeren har taget en lang række initiativer for at sikre, at såvel mandlige som kvindelige iværksættere får succes med deres iværksætteri. Som sagt henhører det område under økonomi- og erhvervsministeren, og der har jeg med glæde noteret mig, at der er mange gode initiativer i gang.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 15:44

Julie Rademacher (S):

Jeg kan i hvert fald konstatere, at ministeren er meget god til at gentage sig selv. Det, som økonomi- og erhvervsministeren og også erhvervskvinder og andre påpeger i den her debat, er netop det, som har fået mig til at stille spørgsmålene i dag. Jeg kunne også godt tænke mig, at vi i Folketinget tænker lidt længere end bare til de undersøgelser, der er foretaget. Netop af den årsag vil jeg også stille et spørgsmål: Hvis man gerne vil være frisør, hvis man gerne vil være ingeniør, eller hvis man inden for f.eks. blik- og rørbranchen gerne vil være iværksætter, når man er 25-30 år gammel, måske 25-35 år gammel, er det ofte en hindring for at blive det, fordi det er meget normalt, at man netop i den aldersgruppe gerne samtidig vil stifte familie og derfor skal tage sig af hjemmet; der er både en masse rengøring, der er en masse tøjvask, og der er en hel masse børnepasning. Ud over det er det her med små børn jo også en stor udfordring.

Derfor vil jeg stille det spørgsmål, som jeg ikke fik svar på under det sidste: Vil ligestillingsministeren være med til at kigge på at indføre en barselordning for iværksættere og måske også selvstændige, således at vi motiverer flere mænd og også flere kvinder til at blive iværksættere, helt fra de slutter uddannelsen som unge?

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:46

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Det er selvfølgelig rigtigt nok, at man kan komme til at gentage sig selv, når man får de samme spørgsmål flere gange. Man må sige, at der er et ret stort overlap mellem spørgsmålene her. Men lad det nu ligge.

Barselordningen er jo heller ikke noget, der hører ind under min ressource, så jeg vil gentage, hvad jeg sagde før: Nu skal vi i gang med det her med at få implementeret den her handlingsplan, som vi så

rent faktisk allerede er i gang med at rulle ud. Jeg har noteret mig med stor glæde, at der er rigtig gode initiativer i den handleplan, lige fra det, der blev efterspurgt før vedrørende mentorordninger, til at få flere rollemødelser frem og til også at se på, hvordan vi får yderligere iværksætteri ind i vores uddannelser. Personligt tror jeg, at det er det, der er den helt, helt centrale barriere, nemlig at iværksætteri ikke indgår som en fast del i vores uddannelsessystem – i hvert fald ikke på mange af studierne.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 15:47

Julie Rademacher (S):

Ministeren gør jo noget meget dygtigt og inddrager også her iværksætteri i uddannelserne. Det er jeg meget, meget enig i. Jeg sad selv i Syddansk Universitets bestyrelse, og jeg har i de sammenhænge tidligere mødt ministeren, og jeg er meget glad for, at ministeren gik med de tanker, og at ministeren også har taget dem med sig.

Så kan jeg sige, at grunden til, at der er et meget stort overlap mellem spørgsmålene, er, at ministeren slipper meget godt om at svare. Derfor vil jeg gøre det meget nemt for ministeren, for ministeren kan svare ja eller nej: Vil ministeren være med til at arbejde for en barselordning og måske nogle andre initiativer, så vi gør det nemmere for unge at tilvælge familielivet ved siden af det at blive iværksættere? Altså, vil ministeren være med til at indføre barselorlov for iværksættere?

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:48

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Vi har en handleplan. Den ruller vi nu ud, og så må vi se, hvilke initiativer der virker, og om det er tilstrækkeligt. Er det ikke tilstrækkeligt, må vi jo se på det. Men barselorlov som sådan sorterer ikke direkte under ligestillingsministeren.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Dalggaard som medspørger.

Kl. 15:48

Per Dalggaard (DF):

Tak. Ligestilling er jo en alvorlig sag, og forsøge at begynde at lave om på familiemønsteret er jo noget vanskeligt. Iværksætteri er en alvorlig sag, og det er noget af det, som Danmark skal leve af. Men når det nu åbenbart forholder sig sådan, at kvinder ikke kan starte levedygtige virksomheder op, vil jeg spørge ministeren: Hvilke tvangsmuligheder finder ministeren det passende at anvende over for kvinder for at få dem til at starte en virksomhed op, der er levedygtig?

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:49

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Nu er tvang ikke ligefrem et redskab, der er i min værktøjskasse. Den måde, som jeg ser på ligestilling på, er, at vi skal have respekt for forskelligheden, respekt for hinandens ønsker, respekt for hinandens drømme. Har man en drøm om at blive iværksætter, er det fint,

men har man en anden drøm, er det også fint. Der skal være respekt for forskellighed.

Kl. 15:51

Men det skal også være sådan, at jeg som ligestillingsminister, selvfølgelig sammen med ressortministrene, er med til at sikre, at kønnet ikke er en barriere. Så derfor er jeg glad for, at vi har en handleplan, som netop konkret kan fjerne nogle af barriererne ved at se på, hvordan vi får det med ind i vores uddannelsessystem, og især se på, hvordan vi får skabt de her rollemodeller, som også andre kan forfølge. Det er de redskaber, jeg ønsker at benytte mig af i den her debat.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Dalggaard.

Kl. 15:49

Per Dalggaard (DF):

Jeg kan kun være fuldstændig enig med ministeren i, at de rammer, der skal til for at skabe sådan et iværksætter, er sagen. Men at forsøge at lave om på det mønster, der findes, hvor mænd er mænd og kvinder er kvinder, kan man jo basalt set ikke. At forsøge at lovgive om følelser og kønnes kønsrelationer finder jeg også noget besynderligt. Så jeg synes, at de initiativer, ministeren tager som ligestillingsminister for at fremme iværksætteri, f.eks. på uddannelsesinstitutionerne, er helt fine. Det må være sådan, det skal foregå.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Giver det anledning til et svar fra ministeren på noget, der ikke så meget var et spørgsmål?

Ministeren har ikke flere kommentarer. Så er det fru Julie Rademacher.

Kl. 15:50

Julie Rademacher (S):

Det var godt nok en mærkelig kommentar, der lige pludselig kom fra Dansk Folkeparti, om, at man skal lovgive om følelser. Jeg tror da, at det er mændene i Dansk Folkeparti, der føler sig trådt over tæerne i de her spørgsmål, når de taler om mønstre, der allerede findes.

Tænk, hvis vi kom til at udvikle verden ...

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg må sige til Fru Julie Rademacher, at det i dag er spørgsmål til ministrene, så det synes jeg vi skal blive ved med.

Kl. 15:50

Julie Rademacher (S):

Jeg er meget enig med ligestillingsministeren i, at har man en drøm, er det fint, har man en anden drøm, er det også fint. Det, jeg meget gerne vil, er, at vi får det balanceret, så man kan tilvælge karrieren, iværksætteri og drømmen om en virksomhed, samtidig med at man kan tilvælge familie og hele den pakke.

Så jeg vil høre ministeren, om ministeren ikke vil være med til at tage initiativ til, at vi får sikret hele pakken og altså ikke kun i forhold til uddannelse og arbejdsmarked, men også i familielivet. Der kunne måske tages initiativ til at indføre barselorlov for iværksættere eller lignende initiativer, som netop vil gavne balancen og dermed også inden for ligestillingsområdet forbedre repræsentationen af kvinder i iværksætteri.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jeg synes måske også, at vi i den her sammenhæng lige skal have med, for det lyder lidt, som om det kun er kvinder, der passer børn, vasker tøj og nogle af de andre ting, vi var inde på, at sådan foregår det ikke. Jeg håber så sandelig ikke, at det er sådan, det foregår i de danske hjem. Jeg håber så sandelig, at vi er kommet videre. Så den måde synes jeg nok er en lidt for snæver måde at se det her på.

Igen, vi har nu lanceret en række initiativer til, hvordan vi får flere kvindelige iværksættere. Netop det, at vi går glip af talenter, er et emne, der ligger mig på sinde. Lad os nu se, hvordan de her initiativer kommer til at virke. Der er mange gode initiativer på bedding. Det er det, der er min overordnede holdning.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Spørgsmål nr. S 2071 er som tidligere anført trukket tilbage. Så er det spørgsmål nr. S 2072 til socialministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:52

Spm. nr. S 2071

17) Til socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Hvad er ministerens holdning - som konservativ minister - til, at den konservative ordfører under behandlingen af lovforslag nr. L 200 sagde, at »Det Konservative Folkeparti finder generelt, at lejeloven er for restriktiv, i forhold til at udlejer og lejer kan lave deres egne aftaler«?

(Spørgsmålet er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 15:52

Spm. nr. S 2072

18) Til socialministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvilke kommentarer har ministeren til, at fattigdommen stadig stiger i Danmark og navnlig i Nordjylland, og vil ministeren f.eks. tage initiativ til at afskaffe fattigdomsskabende ydelser, såsom kontant-hjælpsloft, starthjælp og 450-timers-reglen, eller er der andre tiltag, ministeren vil tage?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Flere fattige i hele Nordjylland« på DR Nordjyllands hjemmeside den 29. april 2010.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:52

Rasmus Prehn (S):

Tak. Hvilke kommentarer har ministeren til, at fattigdommen stadig stiger i Danmark og navnlig i Nordjylland, og vil ministeren f.eks. tage initiativ til at afskaffe fattigdomsskabende ydelser, såsom kontant-hjælpsloft, starthjælp og 450-timers-reglen, eller er der andre tiltag, ministeren vil tage?

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Vi skal lige have lyd på ministerens mikrofon. Det er socialministeren, som skal have noget lyd. Prøv at trykke på knappen, hvor der står »Vil have ordet«.

Så er der lyd. Vi starter forfra igen.

Kl. 15:53

Kl. 15:56

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Vi starter forfra igen. Vi har jo efterhånden drøftet det her spørgsmål om fattigdom i Danmark ved rigtig mange lejligheder her i salen, senest ved forespørgselsdebatten F 36 og beslutningsforslag nr. B 173. Det er derfor næppe noget nyt for nogen, at jeg ikke mener, at det relative fattigdomsbegreb, som spørgeren henviser til, og som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd anvender, fyldestgørende kan bruges til at opgøre antallet af fattige. Derimod ser jeg fattigdom som et flerdimensionelt problem, og jeg kan derfor heller ikke tilslutte mig betragtningen om, at fattigdommen stiger i Danmark, med udgangspunkt i Arbejderbevægelsens Erhvervsråds analyse.

Det ændrer dog ikke ved mit overordnede synspunkt om, at vi skal bekæmpe fattigdommen og så vidt muligt skabe lige rammer for alle, der bor i det danske samfund, uanset hvor man bor – om man bor i Nordjylland, eller man bor i Gedser. For så vidt angår de nævnte ydelser, må jeg henvise til beskæftigelsesministeren, men det er klart, at jeg ligesom resten af regeringen går ind for en aktiv socialpolitik, som gør, at det skal kunne betale sig at tage et arbejde.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:54

Rasmus Prehn (S):

Tak for socialministerens svar, nu også med lyd på. Det blev svaret desværre ikke meget bedre af. Jeg synes jo, at der var mange forhåbninger, da vi fik ny socialminister, for det første, den nye socialminister gjorde, var jo at sige, at det her med fattigdom var noget, ministeren ville gøre til en mærkesag. Nu skulle fattigdommen bekæmpes. Men der er alene det, at man ikke vil anerkende en fattigdomsgrænse. Det er jo sådan, at både OECD og EU opererer med fattigdomsgrænser, men det, at man fjerner sproget til, muligheden for at identificere fattigdomsproblemet, synes jeg da er dybt uhyggeligt. Altså, hvorfor skulle vi ikke ligesom EU-landene og ligesom OECD have et sprog for fattigdom, så vi kan diagnosticere, når der opstår fattigdom i det danske samfund? Det er jo det, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har gjort med deres undersøgelse »Voksende fattigdom deler Danmark – yderkanter og hovedstaden hårdest ramt«, som jo kom ud her den 29. april med nye tal på det her område.

Hvis det er, man opererer med de fattigdomsgrænser, man kender, kan man se, at der faktisk er en voldsom stigning i fattigdommen i hele Danmark, og hvis man kigger på Nordjylland, kan man se, at de dér er særlig hårdt ramt. En af de ting, man ridser op her på side 8, er, at der er flere fattige i Region Nordjylland.

»Børnefattigdommen eksploderer i Nordjylland. Når der zoomes ind på børnefattigdommen i Nordjylland, ses det, at 7 ud af de 10 kommuner ligger over landsgennemsnittet for andelen af fattige børn.«

Altså, man har simpelt hen her et værktøj til at identificere fattigdomsproblemet. Skulle vi ikke til at tage det alvorligt i stedet for bare at viske fattigdomsgrænsen ud og lukke øjnene? Det er jo ligesom en struds, der stikker hovedet i busken. Skulle vi ikke have et fattigdomsbegreb, så vi kan identificere det her problem og starte med at gøre noget ved det? Et sted at starte var da at anerkende de her tal, anerkende det samme, som man gør i OECD, i EU og i resten af verden, og have en fattigdomsgrænse.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg stikker bestemt ikke hovedet i busken. Jeg står jo lige her og svarer på en masse spørgsmål fra spørgeren om fattigdom, som faktisk er noget, som både jeg og regeringen tager meget alvorligt og tager meget seriøst. Blot fordi vi ikke anerkender det værktøj, som spørgeren henviser til, nemlig Arbejderbevægelsens Erhvervsråds, er det jo ikke ensbetydende med, at vi ikke tager det seriøst. Vi mener faktisk, at det er et dårligt værktøj, for det beskriver ikke situationen med fattigdom, og hvordan man egentlig kan gå ind og løse nogle af de grundlæggende problemer, som folk lever med, når de er fattige.

F.eks. nævner spørgeren det med fattige børn. Nu nævner spørgeren Arbejderbevægelsens Erhvervsråds analyser og regner det ud, så han kan se, hvor mange fattige børn der er i Nordjylland ifølge den analyse, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd netop har lavet. Men det pudsige er, at i weekenden har Arbejderbevægelsens Erhvervsråd nu centreret alle børnene i nogle få områder. Så jeg synes ligesom, det viser, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråds analyser ikke kan bruges til noget, og at det er derfor, vi må arbejde med fattigdomsindikatorer i stedet.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:57

Rasmus Prehn (S):

Man nægter at anerkende en fattigdomsgrænse, som de opererer med i OECD og i EU. Vi skal lige være opmærksom på, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd jo bruger OECD's fattigdomsgrænse. Havde man valgt EU's fattigdomsgrænse, havde man fået endnu flere fattige i forhold til den her målestok. Man vælger altså, kunne vi sige, den mest konservative model, nemlig OECD's, med 50 pct. af medianindkomsten. Der er altså mange fattige i Danmark.

Hvis man ikke vil anerkende den grænse, udviser man også det sprog, der er for at identificere problemet. Jeg synes, det er et sted at starte at anerkende, at der er et problem her. Vi ved, at der på grund af kontanthjælpsloftet, på grund af starthjælpen og på grund af 450-timers-reglen er flere, som bliver fanget i fattigdom, bliver sat ud af deres lejlighed, fordi de ikke kan betale husleje og andet. Vi er nødt til at have et sprog for det her, så vi kan identificere problemet og gå i gang med at løse det. Jeg synes, at vi savner svar fra ministeren på, hvad ministeren så vil gøre, hvis ikke man vil have noget så simpelt som bare et sprog for det.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:58

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Hvis spørgeren havde været her under forespørgselsdebatten og under den debat, der var om beslutningsforslaget, som fandt sted for få uger siden, så ville spørgeren have opdaget, at vi faktisk ønsker et sprog for at kunne beskrive fattigdom og for at kunne gå ind og løse nogle af de grundlæggende problemer, der skyldes fattigdom. Vi vil dog bruge noget helt andet, som er meget mere anvendeligt, nemlig nogle operative fattigdomsindikatorer, som vi er i gang med at udvikle. Så derfor kan spørgeren ikke sige, at vi ikke interesserer os for det. Det gør vi i allerhøjeste grad, og det har regeringen også udmeldt i forbindelse med at lave de her fattigdomsindikatorer.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd måde at opgøre det på går faktisk blot ud på at finde ud af, hvor stor lavindkomstgruppen er i Danmark. Og det paradoksale ved Arbejderbevægelsens Erhvervs-

råds måde at gøre det på, er, at metoden er meget følsom over for konjunkturer. Det vil sige, at bare det, at man har højere boligpriser, betyder, at der vil være flere i lavindkomstgruppen. Derfor er det jo et paradoks, at der, når man har lavere boligpriser, som vi har oplevet de seneste par år, så vil være færre inden for lavindkomstgruppen, som spørgeren så kalder fattig.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:59

Rasmus Prehn (S):

Først og fremmest synes jeg, at det er lidt urimeligt at stå og lade, som om jeg ikke har nogen interesse for området. Jeg har fulgt det her spørgsmål rigtig, rigtig længe, og det er også derfor, jeg tager det op her i Folketingssalen. Ja, man har prøvet at udvikle et sprog fra regeringens side, men det er jo en slags nysprog. Operative fattigdomsindikatorer, nævner man. Det lyder jo helt George Orwellsk. Det, det handler om, er at lave et nyt sprog, så man udviser problemerne, så de ikke er til at få øje på. Det er da forfærdeligt, at man lige pludselig skal prøve at viske ud, så det bliver usynligt, at der er fattige børn. Det er jo det, det handler om, fordi man ikke tør stå ved, at man har en politik, der er fattigdomsskabende. Jeg synes, det er skrækkindjagende.

Det andet, ministeren siger, er: Se nu engang her, hvis det er sådan, at boligpriserne stiger, er der flere fattige. Ja, men er det ikke også det, der er virkeligheden for mange mennesker derude, nemlig at når huslejen stiger, bliver det sværere at få råd til at få en rugbrødsmad med makrel på. Det er jo sådan, det er. Det bliver sværere at brødføde sine børn, når huslejen stiger. Derfor er vi da nødt til at have et sprog for det her, så vi kan identificere det og gøre noget ved det. Ministeren skylder stadig væk at svare på, hvad ministeren vil gøre for at hjælpe de her børn ud af fattigdom. Og der er rigtig mange i Nordjylland. Jeg synes, at ministeren skulle til at komme i gang.

Kl. 16:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:00

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kan berolige spørgeren med, at jeg er i fuld gang. I øvrigt vil jeg sige, at når jeg nævner boligpriser, er det for ejerboliger. Jeg taler ikke om huslejepriser inden for f.eks. den almene boligsektor. Jeg taler om ejerboliger. Det, man ligesom kan sige med hensyn til fattigdomsindikatorer, er, at det faktisk ikke er et ukendt begreb. Det er faktisk også noget, man kender inden for EU-systemet, hvor man også har udviklet nogle fattigdomsindikatorer, men der er blot en lang række, som ikke just kan bruges direkte i en dansk sammenhæng. Det er derfor, vi vil arbejde videre med det.

Når nu spørgeren taler om børn der lever i fattigdom, glemmer spørgeren egentlig også at forholde sig til, at Danmark faktisk er det land i EU, der er duksen, hvad angår børn, som er i risiko for at komme ud i fattigdom. Vi ligger faktisk rigtig godt placeret med 9 pct., hvorimod gennemsnittet i EU ligger på 18 pct. Spørgeren kan ryste på hovedet, men det er faktisk fakta, jeg står og kommer med her.

Kl. 16:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 19, er ligeledes til socialministeren og ligeledes af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:01

Spm. nr. S 2080

19) Til socialministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvilke overvejelser vedrørende igangsættelse af energi- og klimarenovring af den danske almene boligmasse for at nedbringe energiforbruget, CO₂-udslippet og sikre tiltrængt beskæftigelse inden for byggefagene gør ministeren sig?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Rasmus Prehn bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:01

Rasmus Prehn (S):

Hvilke overvejelser vedrørende igangsættelsen af energi- og klimarenovring af den danske almene boligmasse for at nedbringe energiforbruget, CO₂-udslippet og sikre tiltrængt beskæftigelse inden for byggefagene gør ministeren sig?

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Socialministeren.

Kl. 16:02

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Sidste år gennemførte vi en stor reform af den almene boligsektor. Heri indgik en række initiativer, som forbedrer mulighederne for at reducere energiforbruget og CO₂-udledningen. Socialdemokraterne valgte af ukendte grunde at stemme imod reformen sammen med Socialistisk Folkeparti, men jeg kan da oplyse, at de nye regler medfører, at nye almene boliger skal opfylde betingelserne for lavenergiklassebyggeri. Samtidig forhøjede vi den maksimale boligstørrelse og indførte energitillæg til maksimumbeløbene for at tage højde for de skærpede energikrav. Hertil kommer, at vi har indført en genhusningsforpligtelse for boligorganisationerne ved gennemførelse af større energibesparende arbejder, ligesom vi med mere præcise krav til byggeriets totaløkonomi skærper fokus på byggeriets økonomi inklusiv energisiden. Og endelig er vi i gang med at undersøge mulighederne for at bruge den såkaldte ESCO-model i den almene boligsektor. Sidst, men ikke mindst har vi jo skabt nogle gode finansieringsmuligheder for sektoren, som betyder, at der årligt ydes støtte til energiarbejder for 800 mio. kr., og dette er også gennemført uden Socialdemokraternes bistand.

Hvis hr. Rasmus Prehns spørgsmål er udtryk for, at Socialdemokraterne nu vil tage arbejdstøjet på, hilser jeg det meget velkommen.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:03

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan berolige ministeren med, at vi har arbejdstøjet på hver eneste dag. Vi knokler simpelt hen for at få et bedre Danmark, og det er derfor, der er en alle tiders mulighed her. Det er jo rigtigt nok, at regeringen har taget nogle bittesmå skridt i den rigtige retning, men man har altså også forgrebet sig noget voldsomt på de penge, som lejerne selv har sparet op i Landsbyggefonden. Så man har altså taget fra de fattige for at give til de rige på det her område, og det er det, vi har vendt os imod fra socialdemokratisk side.

Der er en skattebiste af muligheder i forhold til energirenovring. Der er forskellige undersøgelser, bl.a. fra Statens Byggeforskningsinstitut, der viser, at der nærmest er en tredjedel at spare i energiforbruget i en almindelig bolig. Det er sådan, at hvis man kigger på de installationer, man har, de vinduer, man har, og de forskellige energiforbrugende maskiner osv., man har, kan man sådan set reducere

energiforbruget utrolig meget. Tager vi den almene sektor, kunne man gøre den til en spydspids, hvor man virkelig gik foran og sagde, at hvis det er sådan, at vi bringer energiforbruget ned, kan lejerne spare penge, men imens man får lavet det her, er der også folk, der kommer i arbejde.

Vi ved jo, at der er alt for mange tømrere, murere, elektrikere og blikkenslagere, der render rundt og er ledige i øjeblikket, som trykker næsen flad mod ruden ind til de andre, der er i fuld beskæftigelse; som kan sidde derhjemme på dagpenge, måske med udsigt til at komme på bistandshjælp. Det er der, vi skal sætte ind. Og der kan vi som politikere gå foran og lave modeller, der sikrer, at der bliver energirenoveret, så vi får CO₂-udslippet og energiforbruget ned, bedre komfort for lejerne, plus at vi får folk i beskæftigelse. Og det var der jeg syntes, at regeringen skulle komme mere i arbejdstøjet i stedet for bare at lave et abespil, hvor man bare skælder ud på Socialdemokratiet for ikke at være i arbejdstøjet. Ministeren ved udmærket godt, hvad det var for nogle årsager, der var, til, at Socialdemokratiet sagde fra. Vi ville ikke plukke de fattige lejere, vi ville være med til at lave en samfundsmodel, der var solidarisk.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Socialministeren.

Kl. 16:05

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu kunne jeg ikke rigtig lige se, hvad spørgsmålet egentlig var fra spørgeren. Men jeg kan da sige, at styringsreformen ikke er et lille skridt, det er da et stort skridt. Og det er faktisk et stort skridt, som jeg også hører at både boligorganisationerne og kommunerne er meget glade for. I forhold til det skridt er der virkelig skabt nogle muligheder for, at der kan komme gang i energirenoveringer. Det hører jeg faktisk også foregår.

Men det er jo ikke det samme, som at vi ikke, når vi nu skal til at forhandle ny boligaftale til efteråret, tager nogle yderligere skridt i forhold til energirenoveringer, og også i forhold til, hvad vi finder ud af med hensyn til ESCO-modellerne. Så spørgeren kan simpelt hen ikke sige, at regeringen ikke foretager sig noget. Vi foretager os rigtig mange ting på det her område.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:05

Rasmus Prehn (S):

Jeg påstår heller ikke, at regeringen ikke foretager sig noget; det, jeg og Socialdemokratiet påstår, er, at regeringen foretager sig for lidt og nogle af de forkerte ting og finansierer det på en usolidarisk måde. Vi er glade for, at man kigger på ESCO-modellen og andre ting, det er jo skridt i den rigtige retning, og hvis det er sådan, at man kan renovere den almene sektor, så man får energiforbruget ned, CO₂-udslippet ned og beskæftigelsen op, så er det noget, som vi fra Socialdemokratiets side hellere end gerne medvirker til. Man skal bare have finansieringen på plads, og der synes jeg at man skulle kigge på fra regeringens side – og det vil jeg gerne høre ministerens holdning til – om ikke man skulle komme nogle af de her lejere til hjælp i stedet for bare at tage deres penge i Landsbyggefonden.

Skulle man ikke finde en mere solidarisk måde at finansiere det her på, hvor det er os alle sammen, der er med til at finansiere noget af det her, fordi det er en dynamo for hele samfundet? Der er billige boliger til dem, der har brug for det, plus at der er beskæftigelse til dem, der har brug for det, plus at der er energigevinster for os alle sammen. Det er da en model, som vi alle sammen kommer til at ny-

de godt af. Skulle vi ikke som samfund engagere os i det her i stedet for alene at tørre regningen af på dem, der bor til leje?

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:07

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det er da skønt at høre noget ros fra spørgeren i forhold til ESCO-modellen, men så synes jeg egentlig også, at spørgeren burde rose styringsreformen og det store skridt, vi tog her sidste år med den boligaftale, der blev indgået.

I forhold til Landsbyggefonden må jeg minde spørgeren om, at Landsbyggefondens midler også er bestemt til renoveringer, og heraf er energirenoveringer jo også en væsentlig del, men nu kan jeg forstå, at det synes spørgeren heller ikke man skal bruge Landsbyggefondens midler til, hvilket egentlig er ret relevant.

Det, som jeg mener er meget vigtigt, er, at vi ser på alle de gode tiltag, som er sat i gang, og selvfølgelig skal vi da videre, og det er også derfor, det sagtens kan være, at energi og energirenoveringer vil indgå som en del af forhandlingerne til efteråret i forbindelse med boligaftalen. Det kommer selvfølgelig an på, hvad partierne bag boligaftalen ønsker.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så har hr. Bjarne Laustsen bedt om ordet som medspørger. Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:07

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg vil gerne spørge ministeren om en sag, som hun kender til, for vi havde den oppe i Boligudvalget i sidste uge. I Frederikshavn, det dejlige sted, ligger der en lille ejendom, en almen boligforening, hvor der er 36 lejligheder, og de er 67 m² i gennemsnit. Hvis man skal energirenovere dem, er man nødt til at sætte en klimaskærm på udvendig. Det er en fornuftig ting, men det betyder så, at arealet, altså det udvendige, stiger til et sted mellem 71 og 73 m², og det betyder så, at de pågældende beboere får mindre i boligydelse.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren og regeringen vil være med til at tage et initiativ, der gør, at man får fjernet den her barriere. De får en stigning i huslejen og et nedsat beløb i boligydelse, og ingen fornuftige mennesker går jo med til at lave sådan en energirenovering, når de bliver straffet for det. Det håber jeg ministeren er enig i at der skal findes en løsning på.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:08

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kan da tydeligt huske, at vi sad i et samråd, hr. Bjarne Laustsen og jeg som minister, på området med almene boliger, og vi sad faktisk en hel time og talte om det her, og jeg synes egentlig også, at jeg tilkendegav over for spørgeren, at det med boligstøtte altså ikke hører under mit ressortområde, men faktisk under beskæftigelsesministerens ressortområde, og jeg mener egentlig også, at spørgeren forstod det og sagde, at så skulle der indkaldes flere ministre i forhold til det spørgsmål.

Nu skal man jo også lige huske, at når man energirenoverer, er det jo også med sigte på, at man kan opnå besparelser i forhold til forbruget af energi, og det vil jo selvfølgelig også betyde, at man kan opleve, at man skal betale færre penge til energi.

Men med hensyn til boligstøtten vil jeg helt klart henvise spørgeren til beskæftigelsesministeren, som har ansvaret for boligstøtte.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:09

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for svaret og takker også for socialministerens omsorg for andre medlemmer af regeringen og for at få sat dem i arbejde. Ikke mindre end tre ministre bad ministeren mig om at tage i samråd. Det vil vi selvfølgelig gøre, for det skal jo ikke være uforsøgt.

Jeg tænkte bare, at nu har ministeren haft en uges tid til at tænke over sådan en tåbelig regel, og jeg har jo hørt, at det ligger regeringen meget på sinde at fjerne tåbelige regler, og derfor kunne det jo godt være, at man havde tænkt over det og tænkt, at det da var en mulighed for at opnå nogle af de gode effekter, som hr. Rasmus Prehn talte om før, for man kan netop få mindre CO₂-udledning, man kan få bedre boligklima osv. osv. og så få nogle folk i arbejde. Den lille barriere her, en så lillebitte ting, synes jeg at regeringen skulle tage sig sammen og få kigget på.

Bevares, jeg kan sagtens tage tre ministre i samråd, men det kunne jo også være, regeringen ville sige: Jamen det vil vi gerne se på, det giver vi et løfte om, og vi kommer til efteråret med et lovforslag, som ændrer de ting her. Bare muligheden for at give en dispensation ville jo være nok.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:10

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jamen det var jo i forhold til dispensation og BBR. Der måtte jeg jo ligesom sige til spørgeren, at det jo heller ikke er under mit ressortområde, det er jo under økonomi- og erhvervsministerens, så der må spørgeren jo ligesom stille spørgsmålet til den minister. Jeg synes, det er meget relevant, at man stiller spørgsmålene til de rigtige ministre for at få svar på de spørgsmål, man stiller, så jeg håber da, at spørgeren har stillet spørgsmålet både til beskæftigelsesministeren og til økonomi- og erhvervsministeren, for jeg kan fornemme, at det her ligger spørgeren meget på sinde.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til hr. Bjarne Laustsen. Så er det hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:11

Rasmus Prehn (S):

Jeg håber, at ministeren selv kan høre det. Nu er det andet spørgsmål i træk, hvor ministeren roder sig ud i, at det her ikke er hendes ressort. Det er en anden minister, man må indkalde. Det er virkelig ikke ministerens ressort, men en andens. Samtidig taler man fra regeringens side om, at vi skal have færre regler: Vi laver operation regelstorm. Ned med bureaukratiet. Vi skal ikke forhindre danskerne i at få lette løsninger, for vi skal have færre regler.

Der kommer gode kollegaer i Folketinget og siger, at de har en helt konkret situation her. Der er lejere, der er udsat for, når de får energirenoveret deres bolig, at huslejen stiger og de ikke får bolig-sikring. De kommer altså i en situation, hvor de ikke har råd til at bo der. Meningen med at lave energirenovering er jo ikke at sætte lejere på gaden. Ideen med energirenovering er bedre og sundere boliger, mindre CO₂-udslip, mindre energiforbrug og flere i beskæftigelse. Det er det, der er ideen. Skulle ministeren så ikke tage ansvaret på

sig og sige: Ved du hvad, den tager jeg med til min kollega, jeg ved godt, det ikke er mit ressort, men vi går ikke så meget op i regler og bureaukrati, vi tager den lige med og diskuterer den?

Var det ikke det, man skulle til at gøre i stedet for at sidde som sådan en regelmafia hernede i Folketinget?

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:12

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil blot sige, at nu sidder forsvarsministeren foran mig, og hvis forsvarsministeren fik nogle spørgsmål på socialområdet og forsvarsministeren kækt sagde, at det klarede hun lige på en studs, så tror jeg nok, at jeg ville blive noget overrasket og noget mopset, fordi det er mit ansvarsområde, mit ressortområde.

Nu har vi jo selvfølgelig fået et svar på noget af det, som hr. Bjarne Laustsen kom med i det samråd, som vi havde netop omkring boligstøtte og boligydelse. Jeg har da også en klar forventning om, at han i forhold til de svar, som han fik i det samråd, retter henvendelse til beskæftigelsesministeren.

Med hensyn til færre regler vil jeg sige, at hver minister er ansvarlig for sit ressortområde, og der gælder jo også ministeransvarsreglerne. Derfor vil jeg da håbe på, at hver minister klarer sit eget ressortområde. Selvfølgelig taler vi sammen i regeringen, men når man har et spørgsmål som spørger, synes jeg, at det er på sin plads at rette det hen til den rigtige minister med det samme, sådan at man får svar i forhold til det område, man er interesseret i at få svar på.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Rasmus Prehn. Tak til socialministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 20, er til forsvarsministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:13

Spm. nr. S 2084

20) Til forsvarsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Er regeringens løfte om 535 ekstra job i Nordjylland fra forsvarsforliget fra 2004 blevet indfriet, og vil ministeren i den forbindelse oplyse, hvor mange der rent faktisk var ansat i 2004, og det aktuelle tal i dag?

Skriftlig begrundelse

I forsvarsforliget fra 2004 pralede regeringen med, at der ville blive tilført 535 ekstra job til Nordjylland.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:13

Bjarne Laustsen (S):

Tak, formand. Er regeringens løfte om 535 ekstra job i Nordjylland fra forsvarsforliget fra 2004 blevet indfriet, og vil ministeren i den forbindelse oplyse, hvor mange der rent faktisk var ansat i 2004, og så det aktuelle tal i dag?

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forsvarsministeren.

Kl. 16:14

Kl. 16:17

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Som det sikkert er hr. Bjarne Laustsen bekendt, medførte forsvarsforliget 2005-2009 nogle af de største omvæltninger i det danske forsvar i nyere tid. Det, vi skrev i Forsvarskommissionens rapport sidste år, var:

»Særligt perioden fra 2005 og frem har været kendetegnet ved gennemførelsen af en omfattende omlægning af forsvaret med opbygning af en helt ny og tidssvarende struktur, hvor der skal være en direkte sammenhæng mellem forsvarets opgaver og de enheder, forsvaret råder over.«

Lidt senere i kommissionsberetningen skrev vi:

»De gennemførte rationaliseringer og effektiviseringer fra 2005 og frem har blandt andet betydet, at en række enheder og etableringer er nedlagt, og at en stor del af personalet er blevet forflyttet geografisk, ofte mellem landsdelene.«

Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at der faktisk blev flyttet ret kraftigt om på forsvarets enheder, også ind og ud af Nordjylland. Forsvaret har ved udgangen af forligsperioden 2009 realiseret forligets indhold, og omflytningen er tilendebragt.

Hvis hr. Bjarne Laustsen ønsker en detaljeret historisk oversigt over til- og afgang af arbejdspladser i den nordjyske region 2005-2009, skal jeg anmode hr. Bjarne Laustsen om at oversende det som et udvalgs spørgsmål, fordi det er en besvarelse, der vil kræve, at jeg indhenter detaljerede oplysninger fra Forsvarskommandoen. Og hvis jeg skulle gennemgå alle tallene her, tror jeg, det ville blive uoverskueligt for både hr. Bjarne Laustsen og for mig og for de tilhørere, der måtte være. Derfor kan jeg anmode hr. Laustsen om at stille det som et skriftligt udvalgs spørgsmål, og så oversender jeg selvfølgelig de statistikker, som hr. Laustsen faktisk spørger efter.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:15

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker forsvarsministeren for det ikke helt særlig kontante svar. Jeg har fundet noget på forsiden af Nordjyske fra 2004, som jo er meget aktuelt i forhold til Udkantsdanmark, når regeringen kommer og siger, at alle statslige job skal ligge i provinsen osv. Derfor er vi jo glade for den smule job, vi har ranet til os igennem tiderne helt efter bedste overbevisning.

Det, der jo er interessant, er, om det står mål med det, fordi vi ved, at der i forsvaret har været en række ubesatte stillinger – det skulle ikke undre mig, om der også var en del af dem i Nordjylland, der har været ubesatte – og så har man bare fjernet dem, uden at der er nogen, der har sagt noget om det. De er aldrig blevet besat. Derfor er det selvfølgelig interessant.

Jeg skal med glæde oversende det spørgsmål til forsvarsministeren, fordi det, det drejer sig om, jo sådan set bare er at finde det notat fra 2004 frem, hvor regeringen pralede rigtig meget af, hvor mange job det var, vi fik, og så lave en opfølgning ved at indhente de oplysninger hos de enkelte etableringer i Nordjylland og så lægge dem sammen på lommeregneren, og så kan vi jo se, om der rent faktisk er blevet flere job i Nordjylland eller der er blevet færre, for ellers har regeringen jo et problem, inden man giver sig til nu eventuelt at skære i flere job i Nordjylland, og det synes jeg ville være synd og skam.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Som jeg var inde på i min besvarelse, er lige præcis det spørgsmål, som hr. Bjarne Laustsen stiller, inklusive henvendelserne til etableringer i Nordjylland, antallet af ansatte, det med ubesatte job osv., noget, der falder under udvalgs spørgsmål. Det er ikke, fordi jeg ikke gerne vil svare på det. Jeg vil meget gerne svare på det, men jeg skal ud at indhente oplysningerne hos forsvaret, for de skal spørge om det. Jeg tror, vi begge to har en interesse i, at vi får tingene på skrift, så jeg ser frem til det, som hr. Bjarne Laustsen vil stille på det her område, som udvalgs spørgsmål.

Så en enkelt ting i forhold til det her med job og udkantsområder: Noget af det, som jeg selv var meget optaget af – jeg sad jo ikke som hovedforhandler – i forbindelse med forsvarsforliget, der blev indgået i 2004, for 2005-2009, var lige præcis den, der hed, at alle forsvarets job ikke skulle ligge på Holmen. Derfor synes jeg, det er interessant – lige så interessant for mig – at få fulgt op på det her, for jeg har ingen intentioner om, at det skal være sådan, at man centraliserer alle de job, der i øvrigt er i forsvaret, og så lægger man det hele i København. Det ønsker jeg bestemt ikke.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:18

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes jo, at det var et meget detaljeret spørgsmål, jeg stillede, men selvfølgelig kan det da godt udbygges, sådan at jeg nævner de tjenestesteder, der nu er tale om. Men det er sådan set ret præcist formuleret: Hvor mange var der i 2004, hvor mange er der i dag? Man må jo vide, hvor mange man udbetaler løn til, så det er måske ikke helt så svært. Men det skal vi nok få klaret.

Det, der er interessant ved den her artikel, er jo, at det var noget, som den daværende regering selv satte i værk for at fortælle, hvor gode de var, fordi der var en mistanke om, at man faktisk ville fjerne nogle job. Så sagde regeringen: Nej, nej, det er modsat, I får flere job.

Når man praler af noget, er det jo en gang imellem godt at få testet, om det nu er rigtigt, at det er sådan, det er gået til. Jeg forstår så, at der er lidt besvær med at få lagt alle tallene sammen og med alle mellemregningerne, men det er selvfølgelig en sag, jeg vil forfølge, fordi vi skal have det rigtige tal frem, så vi ved præcis, hvor mange det er, for jeg vil tro, at der endda er plads til flere i Nordjylland.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:19

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Nu kan jeg jo ikke vurdere, hvor mange flere arbejdspladser der er plads til i Nordjylland. Jeg ved godt, at det ligger hr. Laustsen meget på sinde, at stort set alle statslige arbejdspladser skal ligge i Nordjylland. Det tror jeg så ikke nødvendigvis er det, der fremtidigt kommer til at ske.

Det, jeg er optaget af, er, at hvis vi i forsvaret skal sikre den folkelige forandring, og det skal vi, for det er en af de ting, jeg går meget op i, betyder det også, at man ikke kan sende alle forsvarets arbejdspladser til København. Derfor er jeg lige så interesseret i, at vi får set på de her tal, som jeg tror hr. Laustsen er, fordi det også er af stor interesse for mig.

Jeg synes også, at det er vigtigt som regering, at vi netop af hensyn til det med den folkelige forankring faktisk holder fast i, at man

så også har forsvaret alle steder i landet. Det er arbejdspladser, og det er vigtigt for mig at sige, at man ikke ... Nu tror jeg, jeg faktisk er ved at bevæge mig ind på det næste spørgsmål, så derfor tror jeg, jeg venter med resten af svaret, til vi kommer til spørgsmål nr. S 2085.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:20

Bjarne Laustsen (S):

Det, som var med det seneste forsvarsforlig, var jo, at vi var mange, der var ret bekymret for, at man gjorde forsvaret til et flyttecirkus. En af de bedste udflytninger, der nogen sinde har været lavet, må jeg jo med skam tilstå, var, da den tidligere VKR-regering i sin tid – jeg tror, det var sidst i 1960'erne – flyttede netop Hærens Materielkommando til Hjørring. Det var jo ret positivt, og derfor er det også underligt, at en borgerlig regering finder på at flytte arbejdspladserne fra Hjørring til Ballerup.

Vi ser, at hver gang man laver de numre, går kompetencer tabt, og det koster rigtig mange penge der, hvor man skal flytte hen. Så det kunne vi simpelt hen ikke forstå. Vi har forståelse for, at man ville samle alle materielkommandoerne og lægge dem sammen, men vi synes jo, at arbejdspladserne lige så godt kunne ligge i Hjørring som i Ballerup.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:21

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Nu kan jeg jo glæde mig over, at hr. Bjarne Laustsens parti, Socialdemokratiet, er en del af forsvarsforligskredsen og har været det, jeg ved ikke, om det er altid, men det tror jeg faktisk det har været, og derfor har hr. Bjarne Laustsens partifælle, hr. John Dyrby Paulsen, jo også været med til at beslutte det forsvarsforlig, der lå fra 2005 til 2009, og også det forsvarsforlig, som vi indgik sidste år, som jo så gælder fra 2010 til og med 2014. Det vil sige, at de flytninger, der måtte være sket frem og tilbage, jo er foregået med Socialdemokraternes ja, og det går jeg også ud fra at hr. Bjarne Laustsen faktisk er klar over.

Det kan så godt være, at der internt hos Socialdemokraterne kan have været nogle diskussioner om, hvor arbejdspladserne skulle ligge og lignende. Jeg er jo bare glad for, at Socialdemokratiet rent faktisk står bag det forsvarsforlig, vi indgik i 2004, som gælder for 2005-2009, inklusive de store omflytninger, der var, og jeg er også glad for, at Socialdemokraterne står bag det forsvarsforlig, der gælder nu her fra 2010 frem til 2014, inklusive de udfordringer, vi står over for med hensyn til at få økonomien til at hænge sammen.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det sidste spørgsmål i dag, spørgsmål 21, er også til forsvarsministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:22

Spm. nr. S 2085

21) Til forsvarsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvordan hænger det, at forsvaret har foreslået massive besparelser og udliciteringer ved tjenestestederne i Nordjylland - tilsyneladende for at spare lønkroner - sammen med, at arbejdet fortsat skal udføres

og konsekvensen vil være, at gode nordjyske job vil gå tabt, og at det vil bidrage til at trække Danmark skævt?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:22

Bjarne Laustsen (S):

Ja. Jeg tror bare, at der er faldet et ord ud her, men jeg tror, der skulle stå:

Hvordan hænger det sammen, at forsvaret har foreslået massive besparelser og udliciteringer ved tjenestestederne i Nordjylland tilsyneladende for at spare lønkroner, samtidig med at arbejdet fortsat skal udføres, og at konsekvensen vil være, at gode nordjyske job vil gå tabt, og at det vil bidrage til at trække Danmark skævt?

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forsvarsministeren.

Kl. 16:22

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Nu kan jeg jo kun beklage, at det ærede medlem, hr. Bjarne Laustsen, jo ikke var i Folketingssalen i sidste uge, for i sidste uge svarede jeg rent faktisk på spørgsmål fra hr. Bjarne Laustsens partifælle, hr. John Dyrby Paulsen, som er forsvarsordfører for Socialdemokratiet, og det var faktisk et spørgsmål, som stort set var identisk, bortset fra at jeg ikke tror, at man nævnte Nordjylland og gode nordjyske job. Det var vist den eneste forskel.

Derfor vil jeg sådan set godt gentage, hvad jeg sagde sidste gang, for vi gentager altid gerne, hvad det er, vi siger. I sidste uge sagde jeg, at det, forsvaret er i gang med, er at lægge sidste hånd på implementeringsplanen i forhold til forsvarsforlig 2010-2014. Det er jo også det forlig, Socialdemokraterne står bag. Jeg skal snarest drøfte det, som forsvaret er kommet med, med forligsparterne, dvs. også hr. John Dyrby Paulsen fra Socialdemokratiet. Jeg fik i går forslaget til implementeringsplanen, og jeg er så i gang med at tygge mig igennem det. Jeg vil sige, at det er tung læsning.

Det, der er vigtigt for mig, er for det første, at vi får klarlagt, hvordan forsvarets økonomi ser ud de næste 5 år, og som hr. Bjarne Laustsen sikkert også er klar over, så skrev vi i forligsteksten sidste år, at der skulle ske en række effektiviseringer i 2010-2014, bl.a. 5 pct. på personaleforbruget, bl.a. 18 pct. på øvrig drift. Samtidig tror jeg også, at det er klart for alle, at der er pres på forsvarets økonomi, og derfor er det jo, at forsvarschefen har vendt hver en sten i forhold til at se på, hvordan man får ressourcerne til at hænge sammen i forhold til de opgaver, som vi skal løse.

Jeg ser frem til de forhandlinger og de møder, jeg skal have med forsvarsforligskredsen nu, fordi der er en udfordring i at få forsvarets økonomi til at hænge sammen. Og her er der altså ret vigtigt for mig at understrege det her med den folkelige forankring, som jeg også var inde på i mit tidligere svar. Hvis man var ren økonom, så kiggede man på forsvaret, og så sagde man: Fint nok, så kan vi få økonomien til at hænge sammen sådan her uden at tage politiske hensyn. Det vil jeg simpelt hen ikke være med til. Den her med den folkelige forankring er vigtig for mig, og det vil sige, at jeg ikke tror, at vi får økonomien til at hænge sammen ved at gøre, som de rene økonomer foreslår.

Jeg tror, at vi skal lytte til økonomerne, men vi skal også tænke på regional forankring, folkelig forankring, og det bliver det muliges kunst. Det bliver en balance mellem, hvad det er for en økonomi, forsvaret har og de opgaver, forsvaret løser, og så hensynet til den folkelige opbakning. Det vil sige, at lige præcis hvad det er, vi helt konkret skal gøre, vil jeg forhandle med forligskredsen om, og det

vil jeg gøre til møderne. Jeg skylder sådan set forsvarsforligskredsen, at vi gør det til møderne, og at vi ikke gør det i Folketingssalen.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:25

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for svaret. Nu har jeg været med til at støtte dansk forsvarspolitik gennem mange år, også vores indsats i Afghanistan. Jeg har ikke støttet den første indsats i Irak, for den syntes jeg var forkert, men det var vi uenige om. Men for mig drejer det sig om, at vi, når vi tager det medansvar på os, også sørger for soldaternes sikkerhed. Jeg har gjort mig den ulejlighed at besøge de værksteder i Nordjylland. Jeg vil også håbe, at ministeren kan afse tid i sin kalender til at komme op og se på, hvad der faktisk foregår. Det, man jo rent kontant har foreslået, er at nedlægge en elektronikafdeling oppe i Hjørring, som laver nogle af de biler, man sender af sted til bl.a. Afghanistan. Det er et hjulværksted i Hvorup. Man har simpelt hen bare fjernet det. Det er jo hele personeltjenesten i Hjørring. Der har også været forslag fremme om, at man ville sælge hovedværkstedet ved Flyvestation Aalborg.

Jeg kan godt forstå, at ministeren måske ikke vil forhandle om det her i Folketingssalen, men det er jo ting, der er fremgået, for man har orienteret de pågældende medarbejdere om, at de var ude. Man skulle spare på lønkronerne og så lave det om til driftsmidler, altså udlicitere det. Og for os skatteborgere er det da de samme penge, vi taler om.

Så hvis det er sådan, at de folk, der laver det arbejde i de værksteder, er fuldt konkurrencedygtige, sammenlignet med hvis man sender det ud i byen for at få det lavet, som man siger, hvad er så meningen med det? For det kan risikere også at komme til at koste flere penge, og man har nogle værksteder, der er velegnet til formålet i dag, og dem kan man jo ikke afhænde til andre, for de ligger inde på militær grund. Så det er der heller ingen penge sparet ved.

Jeg synes bare, at ministeren skal sige, at de opgaver, som vi kan løse, skal være fuldt konkurrencedygtige. De kan komme ud i konkurrence, og de kan selv få lov at byde på dem, så man tjekker, om prisen er rimelig eller ej. Det bør man gøre i stedet for at rejse rundt og sige: Dit job er nedlagt, det skal flyttes.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:27

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg kan forsikre hr. Bjarne Laustsen om, at jeg nok skal komme til Nordjylland, og at jeg ser frem til det.

Hvad angår det der med at rejse rundt og sige, at det og det job er nedlagt, så er noget af det, jeg gjorde meget klart, efter jeg blev forsvarsminister, at med hensyn til præcis hvilke job det er, der eventuelt måtte komme i spil, fordi vi har besluttet en 5 pct.s personelreduktion, så afgøres det af en politisk beslutning. Det er ikke noget, som forsvaret sådan set beslutter selv. Det tror jeg står meget klart for forsvaret nu. Det kan godt være, at det ikke stod så klart for forsvaret tidligere, men det gør det nu. Det ligger som en del af den her forligningsimplementering, altså det her med, at vi skal få økonomien til at hænge sammen. Det er jo så det, som jeg har fået i går, og det er et digert værk, kan jeg sige til hr. Laustsen. Det er sådan, at jeg er ved at tygge mig igennem det, og jeg synes, at jeg i hvert fald skylder lige at få læst det først, før jeg oversender det til forligskredsen.

Det, jeg bare vil holde fast i, er, at det for mig er vigtigt, at vi netop passer på skatteborgernes penge. Det vil sige, at vi skal have løst

opgaverne bedst og billigst og få mest ud af de skattekrone, vi rent faktisk bruger i forsvaret. Det betyder, at jeg ikke er bange for udlicitering, men jeg synes, at det, der er vigtigt, er udbud. Det ord vil jeg faktisk hellere bruge. For udbud er et spørgsmål om at prøve prisen.

Nu lyser lampen. Jeg fortsætter i næste spørgsmål. Undskyld, hr. formand.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:28

Bjarne Laustsen (S):

Det, som forsvarsministeren var ved lige at sige, vil jeg gerne hjælpe med, nemlig at tygge den rapport igennem. Hvis det er sådan, at ministeren bare lige ville lægge den her på hjørnet af bordet, så vil jeg gerne tage mig af det. Jeg skal ikke så meget andet i aften end læse den rapport. Og der kommer jo gode nordjyske kollegaer til Christiansborg i morgen, som repræsenterer de beskæftigede på værkstederne. De kommer i deputation i Forsvarsudvalget. De er rigtig meget interesserede i, hvad der står i den rapport.

Der er problemer her. Jeg står med en hel masse plancher, der viser, at man simpelt hen i den nye struktur har fjernet værksteder. Kan ministeren så ikke godt forstå, at de mennesker, der i dag er ansat ved forsvaret, bliver urolige, når det også kan læses i samarbejdsudvalgsreferater, at man foreslår, at hovedværkstedet skal lukkes, og at man foreslår, at andre ting skal nedlægges? Det er på chefniveau, man har været oppe at orientere de pågældende medarbejdere om, at det er sådan og sådan.

Derfor synes jeg, at det giver en voldsom utryghed, når ministeren siger, at det ikke er cheferne, der bestemmer, men at det er demokratiet og dermed ministeren og forligskredsen, der bestemmer.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:29

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg vil give hr. Bjarne Laustsen fuldstændig ret, hvad angår den utryghed, det rent faktisk har skabt, at der er nogle af forsvarets chefer, der bl.a. har rejst rundt og sagt, at det er udlicitering for enhver pris. Jeg har gjort det meget klart, at det mener jeg ikke. Det har jeg sådan set også svaret hr. John Dyrby Paulsen gentagne gange herne i Folketingssalen. Jeg kan se, at hr. Bjarne Laustsen nikker til det, så det er han også klar over.

Det, der er vigtigt for mig, er, at vi ser på, hvordan vi bruger skatteborgernes penge. Hvordan bruger vi hr. Bjarne Laustsens skattekrone? Det er sådan set også mine skattekrone. Det er sådan set også lige præcis skattekrone fra dem, der arbejder i forsvaret. Hvordan bruger vi dem på den bedste måde?

Jeg ønsker ikke udlicitering for enhver pris, men jeg synes, det er sundt, at man spørger til prisen. Jeg synes, det er sundt, at man f.eks. i forbindelse med udbud spørger: Hvis det er sådan, at der rent faktisk er konkurrence på det her marked, er der så her en mulighed for, at vi kan få enten repareret mere for de samme penge eller få lavet det samme, men spare nogle penge, som vi så kan bruge på noget andet i forsvaret?

Det, der bare ligger mig meget på sinde, er, at vi får taget en politisk beslutning om det her inden den 1. juli, for det skylder vi sådan set forsvarets personel og personale. Jeg kan godt forstå den utryghed, der har været. Det er bestemt heller ikke i min interesse, og jeg har gjort det meget klart for forsvarschefen, at den måde, nogle af hans chefer har ageret på, ikke er acceptabel.

Kl. 16:30

Dermed er spørgetiden afsluttet.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:30

Kl. 16:33

Bjarne Laustsen (S):

Det takker jeg for, og det er jeg helt enig i. Det, der er problemet i den her sag, er jo, at man helt uden for demokratisk kontrol er gået ud og har peget på helt specifikke værkstedsområder og sagt: I skal væk, vi tager jer simpelt hen ud af planerne. Og da arbejdet fortsat skal laves, skal det bare betales af driftsmidlerne i stedet for, og det synes jeg er ganske uhensigtsmæssigt, for så har det jo ikke noget med udbudsreglerne at gøre.

Hvis det er sådan, at de pågældende ved, at det er billigere at få det lavet ude i byen, vil jeg gerne have, at ministeren fremlægger de tal. Det må jo være derfor, de har foreslået det, for ellers giver det da ingen mening, altså hvis ikke den ene hånd ved, hvad den anden gør. Derfor synes jeg, vi skal have fjernet den utryghed, og jeg er helt enig i, at det vil være godt at få en afklaring hurtigst muligt.

Så er jeg jo spændt på, hvordan det hænger sammen med de 535 job, for nu forstår jeg, at der skal fjernes 125 job i Hjørring, og at det står i det store kompendium, som ministeren lige for øjeblikket er ved at tygge igennem.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:31

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Først vil jeg gøre det meget klart, at jeg overhovedet ikke vil kommentere, hvad der ligger i den mappe, som forsvarschefen har afleveret til mig, med hans forslag til, hvordan økonomien skal hænge sammen. Jeg synes sådan set ikke, vi kan være bekendt at stå i Folketingssalen og diskutere nogle forslag, som jeg ikke ved om hr. Bjarne Laustsen har set.

Det, jeg vil tage fat i, er det her med, hvorfor der overhovedet bliver kigget på det her. Og det gør der, fordi vi i forligskredsen – det vil sige, at Socialdemokratiet også har sagt ja til det – har aftalt, at der skal vendes hver en sten. Vi skal have forsvarrets økonomi til at hænge sammen, og jeg vil sige, at for mig som minister er det klokkeklart, at jeg ikke vil have, at vi står i den her situation igen til næste år eller om 2 år, hvor forsvarrets økonomi ikke hænger sammen – medmindre det er på baggrund af nogle politiske beslutninger, som at vi f.eks. vælger at sende soldater ud i internationale operationer og det bliver dyrere end det, vi havde forventet, fordi vi gerne vil sikre soldaterne så godt som muligt.

Men hvis det er sådan almindelig, undskyld mig, sjusk og manglende styring af økonomien, er det simpelt hen ikke acceptabelt, og det er en af de ting, som vi skal ind at kigge på nu. Det andet er, at jeg synes, det er så vigtigt, at det er politisk, vi træffer beslutningerne, og det er altså ikke alle i forsvaret, der har fanget det. Det må jeg desværre sige. Det tror jeg de er ved at forstå nu, for nu har jeg efterhånden sagt det rigtig mange gange, både her og også direkte på møder med de chefer, som bl.a. har præsteret at rejse rundt og lukke job og sådan noget, uden at det har været politisk afklaret. Det er os, der bestemmer.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Bjarne Laustsen, og tak til forsvarsministeren.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 6. maj 2010, kl. 10.00, og jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 16:33).